

Αιτιολογική έκθεση

Επί του Σχεδίου Νόμου

«Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Εισαγωγή – Γενικά Στοιχεία

Σκοπός του σχεδίου νόμου είναι η ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, δημιουργώντας ένα αυτόνομο και ανεξάρτητο νομικό πλαίσιο εκτός του βασικού νόμου για την πνευματική ιδιοκτησία, του ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (ΦΕΚ Α' 25), ενσωματώνοντας ταυτόχρονα την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) στην ελληνική έννομη τάξη. Πιο συγκεκριμένα σε σχέση με τη συλλογική διαχείριση προβλέπονται για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης προϋποθέσεις και κριτήρια που εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο διακυβέρνησης, οικονομικής διαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας και θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας τους. Αυτό το σχέδιο νόμου αυτό περιλαμβάνει, επίσης, ρυθμίσεις που στόχο έχουν τον περιορισμό των παραβιάσεων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο με γνώμονα τα συμφέροντα και τα δικαιώματα όλων των μερών και το κοινοτικό κεκτημένο. Ακόμη περιέχει ρυθμίσεις που ρυθμίζουν ζητήματα δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος. Στο δεύτερο μέρος εισάγονται τροποποιήσεις του ν. 3028/2002 για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς (ΦΕΚ Α'153) και ρυθμίσεις για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών και των οργανισμών που εποπτεύονται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Η Οδηγία δεν παρεμβαίνει σε όλα τα ζητήματα συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων. Ζητήματα, όπως η ατομική διαχείριση, η υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τα τεκμήρια

εκπροσώπησης και η μεταβίβαση δικαιωμάτων σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, επαφίενται στον εθνικό νομοθέτη. Στο πλαίσιο αυτό έχουν γίνει και οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις στο παρόν σχέδιο νόμου, όπου κρίθηκε απαραίτητο, τροποποιώντας ταυτόχρονα και ορισμένες διατάξεις του ν. 2121/1993.

Το σχέδιο νόμου διαρθρώνεται σε δύο μέρη.

Το πρώτο μέρος αποτελείται από τα άρθρα 1 έως 59 και αφορά στη ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων και στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά ενσωματώνοντας παράλληλα την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) στην ελληνική έννομη τάξη.

Το δεύτερο μέρος αποτελείται από τα άρθρα 60 έως 74.

Όλες οι παραπομπές των διατάξεων του σχεδίου νόμου σε άλλα νομοθετήματα νοούνται ως γνήσιες παραπομπές, δηλαδή παραπέμπουν στα νομοθετήματα, όπως εκάστοτε ισχύουν.

Σε αρκετές διατάξεις του σχεδίου νόμου γίνεται λόγος για «αρμοδιότητες», τις οποίες ασκούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας. Ο όρος «αρμοδιότητες» εΐθισται να χρησιμοποιείται σε σχέση με διοικητικά όργανα, αρχές που ασκούν δημόσια εξουσία, διφυή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (νπιδ), τα οποία ασκούν, κατ' εξαίρεση, δημόσια εξουσία που τους έχει αναθέσει ο νόμος και νπιδ που ανήκουν στο Δημόσιο ως προς την εσωτερική τους οργάνωση σύμφωνα με το καταστατικό τους. Εντούτοις στο εν λόγω σχέδιο νόμου επιλέχθηκε ο όρος αυτός και τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και οργανισμούς συλλογικής προστασίας, δεδομένου ότι χρησιμοποιείται ήδη στον ν. 2121/1993 και για λόγους συνέπειας.

Κάτω από τον τίτλο κάθε άρθρου του πρώτου μέρους του σχεδίου νόμου αναφέρονται ποιες συγκεκριμένες διατάξεις της Οδηγίας ενσωματώνονται με ποιες διατάξεις του σχεδίου νόμου αντίστοιχα, καθώς αυτό δεν ενσωματώνει μόνο την Οδηγία αλλά δημιουργεί και ένα πλήρες και αυτόνομο πλαίσιο για τη συλλογική διαχείριση και έτσι περιέχει και διατάξεις που δεν ενσωματώνουν διάταξη της Οδηγίας. Για τον ίδιο λόγο της αποσαφήνισης ποιά διάταξη ενσωματώνει ποιο άρθρο Οδηγίας επισυνάπταται στο τέλος της αιτιολογικής και πλήρους πίνακας αντιστοίχισης των διατάξεων της Οδηγίας με τις διατάξεις του εν λόγω σχεδίου νόμου.

Επί του Πρώτου Μέρους (άρθρα 1 έως 59)
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α
ΣΚΟΠΟΣ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Στο **άρθρο 1** του σχεδίου νόμου τίθεται ο σκοπός των διατάξεων του πρώτου μέρους, δηλαδή η ρύθμιση της συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων με τη δημιουργία ενός αυτόνομου νομικού πλαισίου, εκτός του βασικού νόμου 2121/1993, στον οποίο ρυθμιζόταν μέχρι σήμερα και κυρίως στα άρθρα 54 έως 58 αυτού. Σκοπός του σχεδίου νόμου είναι και η ρύθμιση της χορήγησης πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά. Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου ενσωματώνεται στην ελληνική έννομη τάξη η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) (όπως το ελληνικό κείμενο διορθώθηκε στη συνέχεια βλ. ΕΕΕΚ L 14/21.1.2015) (εφεξής Οδηγία).

Στο **άρθρο 2** στο οποίο ενσωματώνεται το άρθρο 2 της Οδηγίας, τίθεται το πεδίο εφαρμογής του σχεδίου νόμου και ορίζεται σε ποιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του, σε ποιες ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, καθώς και σε ποιες οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται από αυτούς και σε ποιους εντολοδόχους τους. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται οι σχετικές κάθε φορά διατάξεις, όπως προβλέπει το σχέδιο νόμου. Επίσης, προβλέπεται στην παράγραφο 2 ρητώς ότι οι διατάξεις των άρθρων 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων που προορίζονται για επιγραμμική χρήση (online) σε πολυεδαφική βάση.

Προϋπόθεση για την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 έως 59 του εν λόγω σχεδίου νόμου είναι αφενός για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας η λήψη άδειας λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και αφετέρου για τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης η γνωστοποίηση στον ΟΠΙ του άρθρου 4 παράγραφος 8.

Με την παράγραφο 3 διατηρούνται σε ισχύ οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας, οι οποίοι ήδη ρυθμιζόταν στο προϊσχύσαν νομοθετικό πλαίσιο (βλ. π.χ. άρθρο 55 ν. 2121/1993). Στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 2 έως 10, 13, 15, 28, 31, 42 έως 44, 46, 47 έως 55, οι οποίες συνάδουν με τον σκοπό τους - που είναι αποκλειστικά και μόνο η προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων - και τις αρμοδιότητές τους, όπως προκύπτουν από την παράγραφο 2 του άρθρου 6.

Στην παράγραφο 4 επαναλαμβάνεται η διάταξη που προϋπήρχε στο προϊσχύσαν νομοθετικό πλαίσιο στο άρθρο 58 ν. 2121/1993 και προβλέπεται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 έως 59 και στα συγγενικά δικαιώματα, εκτός αν άλλως ορίζεται στον νόμο. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, σε σχέση με τις διατάξεις του δέκατου κεφαλαίου για τις πολυεδαφικές άδειες, οι οποίες αφορούν μόνο στα δικαιώματα των δημιουργών και όχι των συγγενικών δικαιούχων (βλ. σχετικά και άρθρο 1 της Οδηγίας).

Στην παράγραφο 5 προβλέπεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να επιλέγουν κάποιες από τις δραστηριότητές τους, όπως την τιμολόγηση των χρηστών ή τη διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους, να πραγματοποιούνται από θυγατρικές ή άλλες οντότητες που ελέγχουν. Ο έλεγχος των οντοτήτων μπορεί να είναι άμεσος ή έμμεσος, ολικός ή μερικός. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή οποιοδήποτε ποσοστό ελέγχου αρκεί για εφαρμογή της. Στις περιπτώσεις αυτές οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 1 έως 59 του παρόντος σχεδίου νόμου που θα εφαρμόζονταν εάν η σχετική δραστηριότητα ασκείτο απευθείας από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης εφαρμόζονται και στις θυγατρικές του ή στις άλλες οντότητες που τις ασκούν για λογαριασμό του ή αντ' αυτού. Συνεπώς, αν μια οντότητα που ελέγχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ασκεί για λογαριασμό του οργανισμού τη διανομή των δικαιωμάτων εφαρμόζονται σε αυτήν για παράδειγμα οι διατάξεις του άρθρου 19, ενώ αν διαπιστώνεται σοβαρό οικονομικό ή διαχειριστικό πρόβλημα, μπορεί να διοριστεί επίτροπος και στην περίπτωση αυτή. Η πρόβλεψη αυτή στόχο έχει να διασφαλίσει ότι οι ρυθμίσεις για τη συλλογική διαχείριση εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση, ενώ αποκλείονται τρόποι καταστρατήγησής της.

Η παράγραφος 6 επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του νομοσχεδίου και στους εντολοδόχους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

Στην παράγραφο 7, που αποτελεί ενσωμάτωση της παραγράφου 4 του άρθρου 2 της Οδηγίας, αναφέρονται όλες οι διατάξεις που εφαρμόζονται στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην ελληνική επικράτεια και έχουν λάβει τη γνωστοποίηση της παραγράφου 8 του άρθρου 4. Η εφαρμογή ορισμένων μόνο διατάξεων του σχεδίου νόμου στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης συνάδει με το δίκαιο του ελεύθερου ανταγωνισμού. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης είναι συνήθως μικρές εταιρείες κερδοσκοπικού χαρακτήρα με πολύ περιορισμένο ρεπερτόριο και συνεπώς δεν συντρέχουν για αυτές οι λόγοι αυξημένης προστασίας των δικαιούχων που εκπροσωπούν, σε αντίθεση με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που εκπροσωπούν μεγάλο αριθμό δικαιούχων και έχουν δεσπόζουσα θέση στην αγορά. Σε περίπτωση ωστόσο που κάποια από τις εταιρείες αυτές κατέχει δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά και συνεπώς συντρέχουν και οι δικαιολογικοί λόγοι αυξημένης προστασίας των μελών της εφαρμόζεται το άρθρο 56 που προβλέπει την εξομοίωση των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης της με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τόσο ως προς τα δικαιώματα όσο και ως προς τις υποχρεώσεις τους. Αυτό συνάδει και με την αιτιολογική σκέψη 14 του Προοιμίου της Οδηγίας σύμφωνα με την οποία όταν σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, λόγω της νομικής μορφής ενός οργανισμού

συλλογικής διαχείρισης, το στοιχείο της κυριότητας ή του ελέγχου απουσιάζει, οι διατάξεις της παρούσας Οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται και στον οργανισμό αυτό, ενώ τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να προλαμβάνουν την καταστρατήγηση των υποχρεώσεων που προβλέπονται από την Οδηγία μέσω επιλογής της νομικής μορφής.

Η παράγραφος 8 επεκτείνει σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 10 του Προοιμίου της Οδηγίας τις διατάξεις του σχεδίου νόμου και στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που είναι εγκατεστημένες εκτός ΕΕ αλλά δραστηριοποιούνται εντός της ελληνικής επικράτειας.

Τέλος, στην παράγραφο 9 προβλέπεται ότι όπου αναγράφεται Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) συμπεριλαμβάνεται σε αυτή και ο Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος.

Το άρθρο 3 περιέχει τους ορισμούς όρων που χρησιμοποιούνται στο σχέδιο νόμου και ενσωματώνει το άρθρο 3 της Οδηγίας. Στους ορισμούς ακολουθήθηκε λόγω της διατύπωσης της Οδηγίας, εκτός από τις περιπτώσεις εκείνες όπου οι όροι έπρεπε να προσαρμοστούν στην ελληνική έννομη τάξη ή να ακολουθηθούν οι όροι εκείνοι που χρησιμοποιούνται ήδη στον νόμο 2121/1993 προκειμένου για την καλύτερη κατανόηση και τη συνοχή του δικαίου.

Αναφορικά με τον ορισμό του «οργανισμού συλλογικής διαχείρισης» θα πρέπει να αναφερθεί ότι στη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων η χορήγηση αδειών στους χρήστες, η παρακολούθηση της χρήσης των δικαιωμάτων, η είσπραξη των εσόδων από τα δικαιώματα που προκύπτουν από την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων, η διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους, η επιβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων και η εν γένει προστασία των σχετικών δικαιωμάτων. Σε αντίθεση με την ως τώρα ρύθμιση, κατά την οποία η διαχείριση ή η προστασία των δικαιωμάτων έπρεπε να είναι αποκλειστικός σκοπός του οργανισμού (βλ. άρθρο 54 παράγραφος 1 ν. 2121/1993), με το εν λόγω σχέδιο νόμου προβλέπεται κατ' εφαρμογή της Οδηγίας ρητά ότι ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να έχει και άλλη δραστηριότητα, αρκεί η συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων να είναι ο κύριος σκοπός του. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η τυχόν άλλη δραστηριότητα θα πρέπει να είναι συναφής με το αντικείμενό του, ήτοι τη συλλογική διαχείριση πνευματικών ή συγγενικών δικαιωμάτων. Στον ορισμό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όπως και σε άλλα σημεία του σχεδίου νόμου, προτιμήθηκε ο όρος «μεταβίβαση» αναφορικά με το δικαίωμα του δικαιούχου που συμβάλλεται με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης αντί του όρου «εκχώρηση» που χρησιμοποιείται στην Οδηγία, καθώς αφενός ο όρος αυτός κρίνεται ορθότερος σε σχέση με τα δικαιώματα και αφετέρου είναι ο όρος που χρησιμοποιείται στον νόμο 2121/1993.

Προστίθεται η έννοια του «οργανισμού συλλογικής προστασίας», η οποία δεν υπάρχει στην Οδηγία, προβλεπόμενος όμως στον νόμο 2121/1993. Άλλωστε στην Ελλάδα λειτουργούν ήδη οργανισμοί συλλογικής προστασίας με άδεια από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Ο ορισμός του «οργανισμού συλλογικής προστασίας» ταυτίζεται με τον ορισμό του «οργανισμού συλλογικής διαχείρισης», με τη διαφορά ότι σκοπός του είναι μόνο η προστασία των δικαιωμάτων και όχι η διαχείριση αυτών.

Σχετικά με την έννοια της «ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης» διευκρινίζεται ότι οι παραγωγοί οπτικοακουστικού υλικού και ηχογραφήματων, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί και οι εκδότες δεν θεωρούνται «ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης». Επίσης, «ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης» δεν θεωρούνται οι πράκτορες δημιουργών και δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ενεργούν ως ενδιάμεσοι και εκπροσωπούν τους δικαιούχους στις σχέσεις τους με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης (αιτιολογική σκέψη 16 του Προοιμίου της Οδηγίας).

Στην έννοια του «δικαιούχου» ανήκει οποιοδήποτε πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, ή οντότητα εκτός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, που κατέχει δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα. Στην έννοια του «δικαιούχου», συνεπώς, συμπεριλαμβάνεται εκτός από τον δημιουργό και ο αποκτών με οποιονδήποτε τρόπο το σχετικό δικαίωμα (ειδικός, καθολικός ή αιτία θανάτου διάδοχος, δωρεοδόχος, κ.λπ.). Ανάλογη ρύθμιση περιλαμβανόταν και στο προϊσχύσαν δίκαιο (α. 54 παράγραφος 1 του ν. 2121/1993) αλλά μόνο για συγκεκριμένες κατηγορίες δικαιούχων, στις οποίες δεν περιλαμβάνονταν ρητά οι ειδικοί διάδοχοι. Το φυσικό ή νομικό αυτό πρόσωπο μπορεί να κατέχει τα σχετικά δικαιώματα ιδίω ονόματι ή για λογαριασμό του τρίτου. Επίσης, στην έννοια του «δικαιούχου» εμπίπτει και οποιοδήποτε πρόσωπο έχει μερίδιο στα έσοδα βάσει δικαιώματος που του έχει εκχωρηθεί από τον νόμο ή δυνάμει οποιασδήποτε συμβατικής συμφωνίας εκμετάλλευσης. Στο σχέδιο νόμου ο «δικαιούχος» αποτελεί κεντρική έννοια σε αντίθεση με τον ν. 2121/1993, στον οποίο κεντρική έννοια αποτελεί ο δημιουργός. Ο λόγος είναι ότι το παρόν σχέδιο νόμου ρυθμίζει ζητήματα συλλογικής διαχείρισης.

Ο ορισμός του «μέλους» είναι ταυτόσημος με τον αντίστοιχο της Οδηγίας. Ο όρος «εισδοχή» αντί του όρου «προσχώρηση» που χρησιμοποιείται στην Οδηγία θεωρήθηκε πιο δόκιμος στην ελληνική έννομη τάξη και ως τέτοιος προκρίθηκε από τον νομοθέτη.

Τα «έξοδα διαχείρισης» ορίζονται σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ. Επιπλέον προβλέπεται ότι στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας τα «έξοδα διαχείρισης» χρεώνονται στις εισφορές των μελών τους δεδομένου ότι οι συγκεκριμένοι οργανισμοί δεν έχουν έσοδα από δικαιώματα, πρακτική που άλλωστε ίσχυε και σύμφωνα με τα μέχρι σήμερα δεδομένα.

Στον παρόν σχέδιο νόμου προκρίνεται ο όρος «σύμβαση εκπροσώπησης» αντί του καθιερωμένου μέχρι σήμερα στην ελληνική έννομη τάξη όρου «σύμβαση αμοιβαιότητας» προκειμένου να αποδοθεί με πληρότητα το γεγονός ότι ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να εκπροσωπεί έναν άλλο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης είτε της ημεδαπής είτε της αλλοδαπής, χωρίς να αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση η αμοιβαία

(μεταξύ τους) εκπροσώπηση. Συνεπώς και σε αντίθεση με την προϊσχύσασα παράγραφο 3 του άρθρου 72 ν. 2121/1993, δεν απαιτείται πλέον για τη σύναψη σύμβασης εκπροσώπησης να βρίσκεται ο ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης εκτός ελληνικής επικράτειας, δεδομένου ότι και δύο εθνικοί οργανισμοί μπορούν να συνάπτουν τέτοιες συμβάσεις με σκοπό για παράδειγμα την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα.

Σε σχέση με την έννοια του καταναλωτή στον ορισμό του «χρήστη» μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 2 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2011/83 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της Οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 και της Οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Μαρτίου 1999 και την κατάργηση της Οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ης Δεκεμβρίου 1985 και της Οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Μαΐου 1997, σύμφωνα με τις οποίες «καταναλωτής» είναι κάθε φυσικό πρόσωπο, το οποίο, όσον αφορά στις συμβάσεις που καλύπτει το παρόν σχέδιο νόμου, ενεργεί για λόγους, οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελευθέρια επαγγελματική του δραστηριότητα. Στην περίπτωση, όμως, που ο καταναλωτής προβαίνει σε πράξεις που απαιτούν, για παράδειγμα, την άδεια του δικαιούχου, μπορεί να επικαλεστεί δικαιώματα που απορρέουν από το σχέδιο νόμου.

Στους ορισμούς διευκρινίζεται ακόμη ότι «τα επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων», (online δικαιώματα), αφορούν μόνο στα απόλυτα δικαιώματα και όχι στα συγγενικά, καθώς στον σχετικό ορισμό της Οδηγίας αναφέρονται ρητώς τα άρθρα 2 και 3 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22^{ης} Μαΐου 2001. Επίσης το άρθρο 1 της Οδηγίας αναφέρεται «(σ)τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των δημιουργών επί μουσικών έργων όσον αφορά την επιγραμμική τους χρήση».

Τέλος, τίθεται ορισμός του «Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας», καθώς γίνεται πλειστάκις αναφορά σε αυτόν στο σχέδιο νόμου. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) εκτός των αρμοδιοτήτων του που αναφέρονται στον ν. 2121/1993 και στο π.δ. 311/1994 (ΦΕΚ Α' 165) έχει και τις αρμοδιότητες που περιγράφονται στο παρόν σχέδιο νόμου. Επιπλέον ο ΟΠΙ αποτελεί την αρμόδια αρχή του άρθρου 36 της Οδηγίας, η οποία παρακολουθεί τη συμμόρφωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με το εθνικό δίκαιο που ενσωματώνει την Οδηγία, όπως και των άρθρων 37, 38 και 41 αυτής.

Ο ΟΠΙ εποπτεύει τόσο τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τους οργανισμούς συλλογικής προστασίας όσο και τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, ανεξάρτητα αν δραστηριοποιούνται εντός ή εκτός αυτής. Ο ΟΠΙ ελέγχει σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 54 και κατά πόσο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δραστηριοποιούνται μεν εντός ελληνικής

επικράτειας είναι όμως εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ ή κράτος συμβαλλόμενο στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, συμμορφώνονται με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου του κράτους, στο οποίο είναι εγκατεστημένοι και οι οποίες αφορούν στην ενσωμάτωση της Οδηγίας. Ωστόσο η εποπτεία αυτών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι και διεξάγεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού.

Η προσθήκη ορισμένων ορισμών που δεν περιλαμβάνονται στην Οδηγία, δηλαδή αυτού για το «αντικείμενο προστασίας» και για την «άδεια λειτουργίας», πραγματοποιείται για λόγους διευκόλυνσης των εφαρμοστών του νόμου και στο πλαίσιο της καλής νομοθέτησης.

Αντίθετα, δεν περιλαμβάνεται στους ορισμούς η έννοια του «διευθυντή», καθώς καλύπτεται από την έννοια του «μέλους του διοικητικού συμβουλίου», όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 περίπτωση ζ) της Οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

ΑΔΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Το άρθρο 4 ρυθμίζει το θέμα της προηγούμενης αδειοδότησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη νόμιμη λειτουργία του. Σε σχέση με την αδειοδότηση η Οδηγία αναφέρει ότι δεν επηρεάζονται τα προϋφιστάμενα καθεστώτα της εκ των προτέρων αδειοδότησης και τα καθεστώτα εποπτείας των κρατών μελών, στο μέτρο που αυτά συνάδουν με το ενωσιακό δίκαιο και δεν εμποδίζουν την πλήρη εφαρμογή της Οδηγίας. Η διαδικασία που περιγράφεται στο παρόν άρθρο παρουσιάζει πολλές ομοιότητες με την αντίστοιχη του προϊσχύσαντος νομικού πλαισίου, η οποία προβλεπόταν στο άρθρο 54 παράγραφος 4 του ν. 2121/1993.

Σε κάθε περίπτωση προκειμένου να μην διαταραχτεί η εύρυθμη λειτουργία της αγοράς προβλέπονται αναλυτικές μεταβατικές διατάξεις στο άρθρο 57 για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που λειτουργούν κατά τη θέση σε ισχύ του παρόντος σχεδίου νόμου.

Το άρθρο αυτό περιγράφει αναλυτικά τη διαδικασία λήψης απόφασης από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού για την άδεια λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή οργανισμού συλλογικής προστασίας που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ και θέλουν να δραστηριοποιηθούν στην ελληνική επικράτεια δεν απαιτείται να λάβουν άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την παράγραφο 7. Απλώς γνωστοποιούν την πρόθεσή τους αυτή μαζί με τα στοιχεία επικοινωνίας τους στον ΟΠΙ, ώστε αυτός να έχει πλήρη και σαφή εικόνα της αγοράς. Μόνο

σε γνωστοποίηση στον ΟΠΙ της πρόθεσής τους να δραστηριοποιηθούν στην ελληνική επικράτεια προβαίνουν και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που είναι εγκατεστημένες στην ελληνική επικράτεια, οι οποίες κοινοποιούν στον ΟΠΙ και τα στοιχεία επικοινωνίας τους, σύμφωνα με την παράγραφο 8. Επίσης, γνωστοποιούν στον ΟΠΙ κατάλογο των δικαιούχων και των έργων που διαχειρίζονται, καθώς και το είδος της διαχείρισης, στην οποία προβαίνουν. Τα στοιχεία αυτά τα επικαιροποιούν άπαξ ετησίως και το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου κάθε έτους. Ο ΟΠΙ συντάσσει και αποστέλλει στην ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης πράξη διαπίστωσης της υποβολής προκειμένου για τη νόμιμη δραστηριοποίησή της. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης δεν υπόκεινται σε διαδικασία αδειοδότησης, όπως οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και συνεπώς δεν υπάρχουν σε εκ των προτέρων έλεγχο των όρων λειτουργίας τους.

Στην παράγραφο 9 προβλέπεται ότι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας που δεν έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να διαχειρίζονται ή να προστατεύουν τα δικαιώματα που εκπροσωπούν και να ασκούν τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 6. Το ίδιο ισχύει και για τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης με δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά (του άρθρου 56) για τις οποίες υπάρχει ρητή πρόβλεψη ότι μπορούν να λειτουργούν μόνο ως οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης.

Η διαδικασία για να λάβει ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας την άδεια λειτουργίας είναι η ακόλουθη:

Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας υποβάλλει αίτηση στον ΟΠΙ, η οποία συνοδεύεται από συγκεκριμένα στοιχεία που περιγράφονται αναλυτικά στην παράγραφο 1. Μεταξύ αυτών είναι και το καταστατικό, καθώς και το ύψος του κεφαλαίου του οργανισμού, αν προβλέπεται κεφάλαιο στη νομική μορφή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας. Επίσης, ένα από τα στοιχεία που λαμβάνεται υπόψη για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας είναι η αντιπροσωπευτικότητα του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, δηλαδή κατά πόσο ο συγκεκριμένος οργανισμός εκπροσωπεί επαρκές ποσοστό δικαιούχων της συγκεκριμένης κατηγορίας. Επιπλέον στα στοιχεία που υποβάλλονται στον ΟΠΙ περιλαμβάνεται η σύμβαση ανάθεσης, ο κανονισμός διανομής δικαιωμάτων και το ύψος των εξόδων διαχείρισης. Ο ΟΠΙ, αφού λάβει υπόψη την αίτηση και τα συνοδευτικά αυτής στοιχεία και διαπιστώσει τη βιωσιμότητα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας, σύμφωνα με την παράγραφο 2, εισηγείται σχετικά στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, ο οποίος εκδίδει την άδεια λειτουργίας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας με αιτιολογημένη απόφασή του. Η υποβολή αυτής της εισήγησης συμπεριλαμβάνεται άλλωστε και στους σκοπούς του ΟΠΙ σύμφωνα με άρθρο 2 περ. β' του π.δ. 311/1994 (Α' 165). Για τη διερεύνηση της βιωσιμότητας του αιτούντος οργανισμού ο ΟΠΙ μπορεί να ζητήσει την προσκόμιση και άλλων στοιχείων, όπως για παράδειγμα επιχειρηματικού σχεδίου (business plan) ή άλλων σχετικών μελετών. Ο έλεγχος δεν περιορίζεται μόνο στη λογιστική και οικονομική παρακολούθηση αλλά επεκτείνεται και στην

ποιότητα της διαχείρισης για τη διαπίστωση αν πληρούνται οι προϋποθέσεις άσκησης μιας αμερόληπτης και αποτελεσματικής διαχείρισης. Η απόφαση χορήγησης άδειας λειτουργίας τυγχάνει ευρείας δημοσιότητας για την ενημέρωση όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Συγκεκριμένα κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον οργανισμό, αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Τα στοιχεία που κατατίθενται στον ΟΠΙ είναι σχεδόν ίδια με αυτά που απαιτούνταν στον ν. 2121/1993 με μικρές μόνο διαφοροποιήσεις. Μία από αυτές είναι οι προϋποθέσεις ανάληψης καθηκόντων νόμιμου εκπροσώπου, μέλους διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου και γενικού διευθυντή. Η διαφοροποίηση συνίσταται στην κάλυψη περισσότερων εγκλημάτων, ώστε να διασφαλίζεται σε μεγαλύτερο βαθμό η ενασχόληση φερέγγυων προσώπων για τη διαχείριση δικαιωμάτων. Για τον σκοπό αυτό τα εν λόγω πρόσωπα οφείλουν να προσκομίσουν δήλωση με τις πληροφορίες που προβλέπονται στην περίπτωση δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 31. Για την εξακρίβωση των στοιχείων του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) θα πρέπει τα πρόσωπα αυτά να υποβάλουν στον ΟΠΙ πιστοποιητικό αρμόδιας δικαστικής αρχής για μη παραπομπή τους και αντίγραφο ποινικού μητρώου από το οποίο να προκύπτει η μη καταδίκη τους.

Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να καταθέσει το αμοιβολόγιό του στον ΟΠΙ έως και τρεις μήνες μετά από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας του. Η προσκόμισή του στον ΟΠΙ δεν συνεπάγεται την έγκρισή του από αυτόν. Λόγω της κρισιμότητας της προσκόμισής του προβλέπεται ότι μέχρι την ανάρτηση του αμοιβολογίου στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δεν μπορεί ούτε ο οργανισμός να ασκήσει τις νόμιμες αρμοδιότητές του ούτε να ισχύει το αμοιβολόγιο, όπως προκύπτει από την παράγραφο 2 του άρθρου 23. Σύμφωνα και με τα ισχύοντα στο προηγούμενο καθεστώς οποιαδήποτε μεταβολή των στοιχείων της παραγράφου 1 και του αμοιβολογίου γνωστοποιείται στον ΟΠΙ μέσα σε πέντε ημέρες, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

Η επέκταση των αρμοδιοτήτων ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης προϋποθέτει απαραίτητα την επέκταση της άδειας λειτουργίας του, όπως ορίζεται στην παράγραφο 5. Δεν είναι απαραίτητο όμως να προσκομιστούν εκ νέου όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αλλά μόνο εκείνα που σχετίζονται με την επέκταση της άδειας.

Στην παράγραφο 6 προβλέπεται η δυνατότητα συγχώνευσης ή διάσπασης οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

Το **άρθρο 5** αφορά στη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, που ρύθμιζε η καταργηθείσα διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 49 ν. 2121/1993. Η δυνατότητα σύστασης ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δεν περιορίζεται μόνο για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 ν. 2121/1993 αλλά διευρύνεται, ώστε να καλύπτει κάθε δραστηριότητα συλλογικής διαχείρισης. Η σύσταση ενιαίων οργανισμών διευκολύνει την ομαλή λειτουργία της αγοράς. Στον ενιαίο

αυτόν οργανισμό εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 59 του παρόντος σχεδίου νόμου, οι οποίες συνάδουν με τον σκοπό και τις αρμοδιότητές του, σύμφωνα με την παράγραφο 2. Η παράγραφος 3 ρυθμίζει το ζήτημα των εκκρεμών δικών στην περίπτωση σύστασης ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όπως ρυθμιζόταν στην παράγραφο 7 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 (το οποίο καταργείται με την παράγραφο 1 του άρθρου 59 του παρόντος σχεδίου νόμου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ - ΤΕΚΜΗΡΙΑ

Στο **άρθρο 6** αναφέρονται ενδεικτικά οι αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και οργανισμών συλλογικής προστασίας, όπως προβλέπονται στο καταστατικό τους και εφόσον περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας τους. Σε αντίθεση με το προηγούμενο καθεστώς, που προέβλεπε τις αρμοδιότητες στο καταργηθέν άρθρο 55 ν. 2121/1993, η αναφορά των αρμοδιοτήτων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δεν είναι αποκλειστική αλλά ενδεικτική, καθώς σύμφωνα με τον ορισμό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, η διαχείριση δικαιωμάτων μπορεί να είναι ο βασικός και όχι ο αποκλειστικός σκοπός του και συνεπώς μπορεί να ασκεί δευτερευόντως και άλλες συναφείς δραστηριότητες. Στις αρμοδιότητες μπορούν να συμπεριληφθούν οποιεσδήποτε άλλες συνάδουν με τη φύση και τον σκοπό του.

Στην παράγραφο 2 αναφέρονται περιοριστικά οι αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής προστασίας, οι οποίες εκ των πραγμάτων είναι περιορισμένες λόγω του σκοπού τους, στον οποίο δεν εμπίπτει η διαχείριση δικαιωμάτων.

Στο **άρθρο 7** εισάγονται δικονομικά τεκμήρια υπέρ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για τη διευκόλυνση των σκοπών τους. Τα τεκμήρια αυτά αποτελούν μεταφορά των καταργηθείσων διατάξεων των παραγράφων 2 έως 4 του άρθρου 55 ν. 2121/1993. Τα τεκμήρια ισχύουν τόσο για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που εκπροσωπούν δημιουργούς ή δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων όσο και για τους οργανισμούς συλλογικής προστασίας.

Τα τεκμήρια του άρθρου 7 θα πρέπει πάντοτε να χρησιμοποιούνται κατά τέτοιο τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στο σχέδιο νόμου, και ιδίως τη δυνατότητά τους να διαθέτουν σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή να διαθέτουν μόνο εν μέρει σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Στο **άρθρο 8** τίθενται οι γενικές διατάξεις αναφορικά με τη λειτουργία και οργάνωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι οποίες μεταφέρουν στο σχέδιο νόμου τις διατάξεις της προϊσχύσασας παραγράφου 1 του άρθρου 54 ν. 2121/1993 με μικρές μόνο διαφοροποιήσεις.

Το άρθρο προβλέπει τη γενική αρχή σύμφωνα με την οποία οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να λειτουργεί με οποιαδήποτε νομική μορφή. Μοναδική προϋπόθεση είναι να πληρούνται ο ορισμός της περίπτωσης α) του άρθρου 3. Αυτό σημαίνει πως οποιαδήποτε νομική μορφή επιλεγεί θα πρέπει να συνάδει με τουλάχιστον ένα εκ των δύο κριτηρίων που θέτει ο νόμος σε εφαρμογή της Οδηγίας: είτε ο οργανισμός να ανήκει στα μέλη του ή να ελέγχεται από αυτά είτε να έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση.

Στη συνέχεια, προβλέπονται διατάξεις σε σχέση με οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας ή με τη μορφή αστικού συνεταιρισμού, οι οποίες υπήρχαν στη σχετική καταργηθείσα διάταξη του ν. 2121/1993, με ορισμένες διαφοροποιήσεις αναφορικά με τις διατάξεις του ν. 1746/1988 και του ν. 1667/1986. Συγκεκριμένα, προστέθηκε στις διατάξεις για τους συνεταιρισμούς η δυνατότητα να τίθενται όροι καθορισμού απαρτίας και συμμετοχής στη γενική συνέλευση κατά παρέκκλιση των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 5 ν. 1667/1986, δεδομένου ότι οι εκεί οριζόμενοι ήταν ιδιαίτερα προβληματικοί για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Επίσης, στη δυνατότητα απόκτησης απεριόριστου αριθμού προαιρετικών μερίδων από τους συνεταιρίους θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 9 και συγκεκριμένα ότι μπορεί να περιορίζεται η άσκηση του δικαιώματος ψήφου βάσει των ποσών που έχουν εισπραχθεί ή οφείλονται σε μέλος του ή/και βάσει της διάρκειας της ιδιότητας του μέλους. Τέλος, δεν μεταφέρθηκαν στο σχέδιο νόμου οι διατάξεις του προϊσχύσαντος άρθρου 54 παράγραφος 1 περ. δ) υποπεριπτώσεις ββ) και στστ) και περίπτωση στ) ν. 2121/1993, καθώς αφενός οδηγούν σε περιορισμό των δικαιωμάτων των δικαιούχων και αφετέρου στερούνται πρακτικής σημασίας.

Στο **άρθρο 9**, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 8 της Οδηγίας, τίθενται οι διατάξεις που ρυθμίζουν τη γενική συνέλευση των μελών.

Σκοπός της εν λόγω διάταξης είναι να διασφαλίσει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λειτουργούν σύμφωνα με τις αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των δικαιούχων, καθώς οι εσωτερικές δομές των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης είναι θεμελιώδους σημασίας για την αναγνώριση και τη νομιμοποίηση της δράσης τους αλλά και για την αποτελεσματική τους λειτουργία. Η παρούσα ρύθμιση εξασφαλίζει ότι η γενική συνέλευση είναι το κύριο όργανο ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης εξουσιοδοτημένο να λαμβάνει τις αποφάσεις για όλα τα σημαντικά ζητήματα προκειμένου να υπάρχει μια

αποτελεσματική και ισορροπημένη διαχείριση δικαιωμάτων. Για τον λόγο αυτόν στην παράγραφο 1 προβλέπεται ότι η γενική συνέλευση συγκαλείται τουλάχιστον μια φορά ετησίως και στην παράγραφο 2 ορίζονται τα ζητήματα για τα οποία έχει την αρμοδιότητα να αποφασίζει.

Η παρούσα διάταξη καθορίζει με σαφήνεια και αναλυτικά τις αρμοδιότητες και τη λειτουργία της γενικής συνέλευσης.

Αναφορικά με την περίπτωση β) της παραγράφου 2 διευκρινίζεται ότι η γενική συνέλευση αποφασίζει για την εκλογή ή την απόλυση των μελών του διοικητικού συμβουλίου και του εποπτικού συμβουλίου καθώς και για τις αμοιβές τους ή για άλλα χρηματικά ή μη οφέλη, εκτός από τις περιπτώσεις των παραγράφων 8 και 9, κατά τις οποίες αποφασίζει το εποπτικό συμβούλιο.

Στην περίπτωση γ) της παραγράφου 2 διευκρινίζεται ότι στο πλαίσιο του καθορισμού της γενικής πολιτικής διανομής των ποσών εμπίπτει και ο κανονισμός διανομής δικαιωμάτων.

Η διαφορά μεταξύ των περιπτώσεων δ) και η) της παραγράφου 2 είναι ότι η μεν πρώτη αφορά σε μια εκ των προτέρων απόφαση που θέτει τις κατευθυντήριες αρχές για τη χρήση των ποσών που δεν μπορούν να διανεμηθούν, ενώ η δεύτερη αφορά σε μια απόφαση που λαμβάνεται εκ των υστέρων.

Σύμφωνα με την περίπτωση στ) της παραγράφου 2 η γενική συνέλευση των μελών αποφασίζει και για τη χρήση εσόδων από δικαιώματα και εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από αυτά, θέτοντας ως επιπλέον προϋπόθεση τη λήψη υπόψη του άρθρου 18, το οποίο ρυθμίζει γενικότερα το ζήτημα των κρατήσεων.

Η γενική συνέλευση των μελών καταρτίζει ακόμη τον κανονισμό σχετικά με τη χορήγηση των αδειών μη εμπορικής χρήσης του άρθρου 14.

Τέλος, τίθεται μια γενικότερη ασφαλιστική δικλείδα στην περίπτωση ιδ) της παραγράφου 2, βάσει της οποίας η γενική συνέλευση έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει αποφάσεις για οποιοδήποτε επιπλέον ζήτημα προβλέπεται από τον νόμο ή το καταστατικό, όπως για παράδειγμα στην παράγραφο 7 του άρθρου 19.

Η παράγραφος 4 προβλέπει ότι η γενική συνέλευση των μελών διορίζει και απομακρύνει τους ορκωτούς ελεγκτές λογιστές και εγκρίνει την ετήσια έκθεση διαφάνειας. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η ανεξαρτησία των ορκωτών από πρόσωπα που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Επίσης, στην παράγραφο 5 εισάγεται αφενός η γενική αρχή ότι όλα τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν και να ψηφίζουν στη γενική

συνέλευση του οργανισμού και αφετέρου η δυνατότητα ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να περιορίζει το δικαίωμα συμμετοχής και άσκησης ψήφου στη γενική συνέλευση. Προβλέπεται συγκεκριμένα η δυνατότητα οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να περιορίσουν τα ως άνω δικαιώματα επιλέγοντας σωρευτικά ή διαζευκτικά τα εξής δύο κριτήρια: α) τη διάρκεια ιδιότητας μέλους και β) τα ποσά που έχουν εισπραχθεί ή οφείλονται σε μέλος. Εξάλλου τα δύο αυτά κριτήρια χρησιμοποιούνται ευρέως και διεθνώς στην πράξη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για αυτόν τον σκοπό. Απαραίτητες προϋποθέσεις για τη νομιμότητα του περιορισμού της άσκησης των δικαιωμάτων αυτών (συμμετοχής και άσκησης ψήφου στη γενική συνέλευση) είναι ότι τα κριτήρια πρέπει να καθορίζονται με δίκαιο και αναλογικό τρόπο, να περιλαμβάνονται στο καταστατικό και να ακολουθούν τους κανόνες δημοσιότητας των άρθρων 26 και 28. Σκοπός της θέσπισης της δυνατότητας περιορισμού άσκησης αυτών των δικαιωμάτων των μελών είναι η διαμόρφωση των πολιτικών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης μέσω των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης από τα μέλη εκείνα, τα οποία είναι σημαντικά είτε λόγω της μακρόχρονης συμμετοχής τους στον οργανισμό είτε/και λόγω της μεγάλης εμπορικής αξίας των έργων ή των αντικειμένων προστασίας τους.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενθαρρύνουν την ενεργό συμμετοχή των μελών τους στη γενική συνέλευση. Θα πρέπει να διευκολύνεται η άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου από τα μέλη που παρίστανται στη γενική συνέλευση, καθώς και από τα μέλη που δεν παρίστανται. Εκτός από την άσκηση των δικαιωμάτων των μελών με ηλεκτρονικά μέσα που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 13, παρέχεται η δυνατότητα στα μέλη να συμμετέχουν και να ψηφίζουν στη γενική συνέλευση των μελών μέσω πληρεξουσίου. Η εξουσιοδότηση βάσει πληρεξουσίου συμβάλλει στην ουσιαστική συμμετοχή των μελών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και παρέχει στους δικαιούχους μια πραγματική ευκαιρία να επιλέξουν τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της προτίμησής τους ανεξάρτητα από το κράτος μέλος εγκατάστασης του οργανισμού. Η άσκηση του δικαιώματος ψήφου μέσω πληρεξουσίου περιορίζεται μόνο σε περιπτώσεις συγκρούσεων συμφερόντων, όπως όταν το μέλος που προβαίνει στον ορισμό και ο πληρεξούσιος ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον ίδιο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Επιπλέον, σε σχέση με το πληρεξούσιο για την άσκηση ψήφου προβλέπεται ότι το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο δεν μπορεί να εκπροσωπεί πάνω από τρία μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Ορίστηκαν μόνο τρία μέλη και όχι περισσότερα για να αποφευχθούν φαινόμενα κατά τα οποία λίγοι εκπρόσωποι θα συγκεντρώνουν εξουσία καθοριστική για τη λήψη αποφάσεων εντός ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Ο πληρεξούσιος δεν είναι απαραίτητο να είναι μέλος ή δικαιούχος του οργανισμού αλλά ψηφίζει πάντα σύμφωνα με τις οδηγίες του μέλους που τον όρισε.

Προβλέπονται, επίσης, τέσσερις περιπτώσεις για τις οποίες εισάγεται απόκλιση από τον κανόνα της λήψης των αποφάσεων από τη γενική συνέλευση των μελών:

α) Αν οι εξουσίες της ασκούνται από συνέλευση αντιπροσώπων σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει η παράγραφος 7. Στην περίπτωση αυτή υπάρχει μόνο συνέλευση αντιπροσώπων και όχι γενική συνέλευση των μελών. Τα δύο αυτά όργανα δεν μπορούν να συνυπάρχουν. Τα μέλη της εκλέγονται τουλάχιστον κάθε τέσσερα έτη από τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υπό τους όρους ότι διασφαλίζεται η ορθή και αποτελεσματική συμμετοχή των μελών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και ότι όλες οι κατηγορίες μελών εκπροσωπούνται δίκαια και ισορροπημένα στη συνέλευση αντιπροσώπων.

β) Αν δεν υπάρχουν μέλη λόγω της συγκεκριμένης νομικής μορφής του οργανισμού, όπως στην περίπτωση κεφαλαιουχικών εταιριών. Στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με την παράγραφο 8, οι εξουσίες της γενικής συνέλευσης των μελών ασκούνται από το όργανο στο οποίο έχει ανατεθεί η εποπτική λειτουργία, δηλαδή το εποπτικό συμβούλιο. Για τον διορισμό δε του εποπτικού συμβουλίου αποφασίζουν με πλειοψηφία οι ίδιοι οι δικαιούχοι. Συγκεκριμένα οι δικαιούχοι συνέρχονται με σκοπό τον καθορισμό των όρων και της διαδικασίας εκλογής εποπτικού συμβουλίου σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο και συγκεκριμένα στην παράγραφο 5, καθώς και τον αριθμό των μελών του εποπτικού συμβουλίου που στη συγκεκριμένη περίπτωση μπορεί να είναι μέχρι 15, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 10. Στη συνέχεια η συνέλευση των δικαιούχων εκλέγει βάσει των συμφωνημένων όρων και της διαδικασίας το εποπτικό συμβούλιο, στην ίδια ή σε διαφορετική συνέλευση. Στην περίπτωση οργανισμών με κεφαλαιουχικό χαρακτήρα για την αποφυγή συγκρούσεων μεταξύ αρμοδιοτήτων της γενικής συνέλευσης των μελών (που ασκούνται από το εποπτικό συμβούλιο) και της γενικής συνέλευσης μετόχων ή εταίρων, προβλέπεται ότι η τελευταία έχει μόνο τις αρμοδιότητες εκείνες που δεν προβλέπονται ρητά στην παράγραφο 2 του άρθρου 9 και στο άρθρο 10. Στη συνέχεια προβλέπεται ότι οι όροι του καταστατικού που αφορούν άμεσα ή έμμεσα στη συλλογική διαχείριση αποφασίζονται από το εποπτικό συμβούλιο, ενώ οι υπόλοιποι από το αρμόδιο σύμφωνα με τη νομική φύση του οργανισμού όργανο. Εφαρμόζονται, επίσης, αναλογικά οι παράγραφοι 1, 2 και 4 του παρόντος άρθρου και συνεπώς το εποπτικό συμβούλιο εκλέγει και παύει τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και τους ορκωτούς ελεγκτές λογιστές.

γ) Αν η γενική συνέλευση των μελών αποφασίσει σχετικά ή αν προβλέπεται αυτή η δυνατότητα της γενικής συνέλευσης από το καταστατικό, το εποπτικό συμβούλιο μπορεί να ασκεί συγκεκριμένες εξουσίες της γενικής συνέλευσης των μελών, σύμφωνα με την παράγραφο 3: να αποφασίζει αναφορικά με την πολιτική για τη διαχείριση του κινδύνου, την έγκριση οποιασδήποτε κτήσης, πώλησης ή υποθήκης ακινήτων, την έγκριση συγχωνεύσεων και συμμαχιών, της σύστασης θυγατρικών και της εξαγοράς άλλων νομικών προσώπων ή μετοχών ή δικαιωμάτων σε άλλες οντότητες και τέλος, την έγκριση λήψης δανείων, της χορήγησης δανείων ή της παροχής ασφάλειας για δάνεια.

δ) Τέλος, στη σπάνια περίπτωση που ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαθέτει δυαδικό σύστημα συμβουλίου, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση της Ευρωπαϊκής Εταιρείας, και όχι λόγω του εποπτικού συμβουλίου που υποχρεώνει το σχέδιο νόμου να έχει κάθε οργανισμός

συλλογικής διαχείρισης), η γενική συνέλευση των μελών δεν μπορεί να αποφασίζει για την εκλογή ή την παύση των μελών του διοικητικού συμβουλίου ή για τις αμοιβές του και άλλα χρηματικά ή μη οφέλη, αν η σχετική εξουσία έχει παραχωρηθεί στο εποπτικό συμβούλιο, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 9.

Στο **άρθρο 10**, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 9 της Οδηγίας, τίθεται το πλαίσιο της λειτουργίας του οργάνου που ασκεί εποπτική λειτουργία στη διαχείριση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, δηλαδή του εποπτικού συμβουλίου. Στο προϊσχύσαν νομοθετικό καθεστώς του νόμου 2121/1993 δεν υπήρχε σχετική ρύθμιση, αν και η ύπαρξη εποπτικών συμβουλίων δεν ήταν άγνωστη στην πράξη, καθώς οι περισσότεροι από τους υφιστάμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης αποτελούν αστικούς συνεταιρισμούς, στους οποίους προβλέπεται υποχρεωτικά η ύπαρξη εποπτικού συμβουλίου.

Το εποπτικό συμβούλιο αποτελεί το μέσο με το οποίο τα μέλη ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης μπορούν να συμμετέχουν στη διαρκή παρακολούθηση της διαχείρισης του οργανισμού. Για τη διασφάλιση της αμεροληψίας των ασκούντων την εποπτική λειτουργία η παράγραφος 7 ορίζει ότι μέλη του διοικητικού συμβουλίου δεν μπορούν να μετέχουν στο εποπτικό συμβούλιο, καθώς και ότι τα μέλη του διοικητικού και εποπτικού συμβουλίου δεν επιτρέπεται να είναι σύζυγοι ή να συνδέονται μεταξύ τους με συγγένεια μέχρι και δεύτερου βαθμού με οποιονδήποτε τρόπο (τόσο σε ευθεία γραμμή όσο και εκ πλαγίου). Τέλος, τονίζοντας την ιδιαίτερη σημασία των εξουσιών και της λειτουργίας του εποπτικού συμβουλίου, ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 ότι τα μέλη του ευθύνονται για κάθε πταίσμα.

Προβλέπεται, επίσης, ότι στις εξουσίες του εποπτικού συμβουλίου περιλαμβάνεται και η τήρηση των διατάξεων του παρόντος σχεδίου νόμου αλλά και του καταστατικού του εκάστοτε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Για τη διευκόλυνση της άσκησης της εποπτικής λειτουργίας τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου μπορούν να ζητήσουν οποιοσδήποτε πληροφορίες, βιβλίο ή έγγραφο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κρίνουν απαραίτητο από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, τον γενικό διευθυντή και τους υπόλοιπους διευθυντές, καθώς επίσης και από τα πρόσωπα εκείνα, στα οποία έχουν ανατεθεί σχετικά καθήκοντα και αρμοδιότητες, σύμφωνα με την παράγραφο 5.

Στην παράγραφο 1 ορίζονται ο ελάχιστος και ο μέγιστος αριθμός των μελών του εποπτικού συμβουλίου: από τρία έως πέντε μέλη, με εξαίρεση της περίπτωσης της παραγράφου 8 του άρθρου 9, στην οποία μπορεί να είναι μέχρι 15. Για τη συγκρότησή του θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι πρέπει να υπάρχει μια δίκαιη και ισορροπημένη εκπροσώπηση των μελών. Το γεγονός αυτό όμως δεν εμποδίζει τη γενική συνέλευση των μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να διορίζει και τρίτους για να ασκούν την εποπτική λειτουργία, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 8. Στους τρίτους συμπεριλαμβάνονται πρόσωπα με σχετική επαγγελματική εμπειρία και δικαιούχοι, οι οποίοι μπορεί να μην πληρούν τις προϋποθέσεις

εισδοχής μέλους ή να μην εκπροσωπούνται απευθείας από τον οργανισμό αλλά μέσω μιας οντότητας που αποτελεί μέλος του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

ΣΧΕΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΕ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ

Στο **άρθρο 11** τίθενται οι γενικές αρχές που πρέπει να διέπουν τις σχέσεις των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με τους δικαιούχους (ενσωμάτωση του άρθρου 4 και της παραγράφου 1 του άρθρου 5 της Οδηγίας). Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να ενεργούν με γνώμονα το βέλτιστο συλλογικό συμφέρον των δικαιούχων που εκπροσωπούν και να επιβάλλουν μόνο τις αντικειμενικά αναγκαίες υποχρεώσεις σε αυτούς, ακολουθώντας τις βασικές αρχές που έθεσε και η νομολογία του ΔΕΕ αναφορικά με το ζήτημα αυτό (ΔΕΚ C-55/80 και C-57/80 Musik Vertrieb Membran και K-Tel International / GEMA, 20.01.1981, Συλλ. 147 και ΔΕΚ Απόφ. της 30.1.1974, Υπόθ. C-127/73, BRT/SABAM, Συλλ. Ειδ. Έκδ. 1974, 157). Εξάλλου σύμφωνα και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αλλά και την Επιτροπή Ανταγωνισμού (βλ. απόφαση 243/ΠΙ/2003) η επιβολή μη αντικειμενικά αναγκαίων υποχρεώσεων από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στα μέλη του μπορεί να θεωρηθεί ως κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.

Ορισμένοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης εκπροσωπούν διαφορετικές κατηγορίες μελών και συνεπώς διαφορετικούς τύπους δικαιούχων, όπως εκδότες και συγγραφείς. Η εκπροσώπηση στη διαδικασία λήψης αποφάσεων αυτών των διαφορετικών κατηγοριών μελών πρέπει να είναι δίκαιη και ισορροπημένη.

Τα δικαιώματα, οι κατηγορίες δικαιωμάτων ή τα είδη έργων και άλλα αντικείμενα προστασίας που διαχειρίζεται ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει να προσδιορίζονται από τη γενική συνέλευση των μελών του, εφόσον δεν καθορίζονται ήδη στο καταστατικό του οργανισμού ή δεν ορίζονται από τον νόμο.

Στην παράγραφο 2 αναφέρεται ότι τα δικαιώματα αλλά και οι υποχρεώσεις των δικαιούχων που περιλαμβάνονται στο πέμπτο κεφάλαιο και συγκεκριμένα στα άρθρα 12 έως 16 θα πρέπει να προβλέπονται στο καταστατικό για τη διασφάλιση των δικαιούχων.

Το **άρθρο 12** αποτελεί ενσωμάτωση των παραγράφων 2, 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 5 της Οδηγίας, ενώ ρυθμίζει και κάποια ζητήματα, όπως ίσχυαν και στο προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Η παράγραφος 1 προβλέπει ότι ο δικαιούχος μπορεί να αναθέσει σε έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζεται συγκεκριμένες κατηγορίες εξουσιών ή και διαφορετικά είδη (π.χ. διαφορετικές μορφές της παρουσίας στο κοινό) ανεξάρτητα σε ποιο κράτος μέλος της ΕΕ (ή κράτος μέλος συμβαλλόμενο στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό

Οικονομικό Χώρο) κατοικεί ή έχει την έδρα του ο ίδιος ή ο οργανισμός. Δεδομένων των εκ της ΣΛΕΕ ελευθεριών, το νομικό πλαίσιο που καθορίζει τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα στον δικαιούχο να επιλέγει ελεύθερα - αν επιλέξει τη συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων του - τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης που θα διαχειρίζεται το δικαίωμα ή τις εξουσίες του, είτε πρόκειται για την εξουσία παρουσίασης στο κοινό είτε για την εξουσία αναπαραγωγής ή για κατηγορίες εξουσιών συνδεδεμένες με μορφές εκμετάλλευσης, όπως η ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση ή η αναπαραγωγή για επιγραμμική διανομή, εφόσον ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που επιλέγει ο δικαιούχος διαχειρίζεται ήδη αυτό το δικαίωμα ή τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει οι υπηρεσίες που προσφέρονται εντός των κρατών μελών από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να συνάδουν με τις αρχές της Οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2016 σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά.

Στην παράγραφο 1 εισάγονται ακόμη ορισμένες ρυθμίσεις που υπήρχαν και στο προϊσχύον άρθρο 54 παράγραφος 3 ν. 2121/1993. Η διάρκεια της σύμβασης ανάθεσης δεν μπορεί να ξεπερνά τα τρία (3) χρόνια. Αν δεν προκύπτει ρητώς, τεκμαίρεται ότι η σύμβαση αφορά και στα μελλοντικά έργα αλλά ισχύει και στην περίπτωση αυτή η τριετής διάρκεια. Ο τριετής χρονικός περιορισμός αναφορικά με τα μελλοντικά έργα σκοπό έχει να μειώσει τον κίνδυνο υπέρμετρης δέσμευσης της ελευθερίας του δικαιούχου.

Το σχέδιο νόμου προβλέπει στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1, όπως και στην προϊσχύουσα σχετική διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 57 ν. 2121/1993, υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να συνάπτουν σύμβαση ανάθεσης με τον δικαιούχο υπό τον όρο όμως ότι η διαχείριση του δικαιώματος, των εξουσιών ή κατηγοριών εξουσιών ή είδη έργων ή αντικειμένων προστασίας εμπίπτει στο αντικείμενο της δραστηριότητας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Αν πρόκειται για τα ίδια ακριβώς δικαιώματα (π.χ. παρουσίαση στο κοινό έργων μουσικής), τότε το αίτημα ανάθεσης διαχείρισης πρέπει να γίνει αποδεκτό από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εκτός αν υπάρχουν αντικειμενικά αιτιολογημένοι λόγοι που θεμελιώνουν την άρνηση της ανάληψης διαχείρισης. Ένας τέτοιος «αντικειμενικά αιτιολογημένος λόγος» που δικαιολογεί την άρνηση ανάληψης διαχείρισης μπορεί να είναι, για παράδειγμα, όταν ένας δικαιούχος ζητά να γίνει μέλος ενός ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο μέλη μπορούν να είναι μόνο οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης. Αν πρόκειται για διαφορετικά δικαιώματα, τότε δεν υπάρχει υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να δεχτεί να αναλάβει μια τέτοια διαχείριση.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι οι δικαιούχοι θα πρέπει να μπορούν εύκολα να καταγγείλουν τη σύμβαση ανάθεσης αναφορικά με συγκεκριμένες εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικειμένων προστασίας από έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και να διαχειρίζονται ατομικά τα δικαιώματα αυτά ή να τα αναθέτουν ή να τα μεταβιβάζουν εν όλω ή εν μέρει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ανεξάρτητα

από το κράτος μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή του δικαιούχου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζονται διαφορετικά είδη έργων και άλλα αντικείμενα προστασίας, όπως λογοτεχνικά, μουσικά ή φωτογραφικά έργα, θα πρέπει να παρέχουν, επίσης, αυτή τη δυνατότητα ευελιξίας στους δικαιούχους όσον αφορά στην ανάθεση διαχείρισης διαφορετικών ειδών έργων ή άλλων αντικειμένων σε διαφορετικούς οργανισμούς. Σε περίπτωση που προβλέπεται υποχρεωτική συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων, η επιλογή των δικαιούχων περιορίζεται αναγκαστικά σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Στην παράγραφο 2 τίθεται τρίμηνη προθεσμία ως εύλογη προειδοποίηση. Η καταγγελία αυτή παράγει αποτελέσματα μόνο στο τέλος του ημερολογιακού τριμήνου. Ρυθμίζεται ακόμη, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 19 του Προοιμίου της Οδηγίας, ότι οι άδειες που χορηγήθηκαν πριν από την καταγγελία παραμένουν ανεπηρέαστες μέχρι τη λήξη της διάρκειάς τους, για την ασφάλεια δικαίου και την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς.

Το δικαίωμα, οι κατηγορίες εξουσιών ή τα είδη έργων και άλλα αντικείμενα προστασίας πρέπει να προσδιορίζονται κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να επιτυγχάνεται ισορροπία μεταξύ αφενός της ελευθερίας των δικαιούχων να διαθέτουν τα έργα τους και άλλα αντικείμενα και αφετέρου της ικανότητας του οργανισμού να διαχειρίζεται τα δικαιώματα αποτελεσματικά, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των κατηγοριών εξουσιών που διαχειρίζεται ο οργανισμός και του δημιουργικού τομέα, στον οποίο δραστηριοποιείται.

Ο δικαιούχος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συναινεί για κάθε μεμονωμένη διαχείριση δικαιώματος, κατηγορίας εξουσιών ή είδους έργων ή άλλων αντικειμένων, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 5. Αυτό σημαίνει χωριστές αποφάσεις για καθένα από αυτά.

Ο νομοθέτης θεωρεί τα δικαιώματα των παρ. 1 έως 5 τόσο σημαντικά, ώστε προβλέπεται η συμπερίληψή τους στο ελάχιστο περιεχόμενο της σύμβασης ανάθεσης.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενημερώνουν τους δικαιούχους πριν τη σύναψη της σύμβασης ανάθεσης σχετικά με τα δικαιώματά τους αυτά και να τους παρέχουν τη δυνατότητα να τα ασκούν με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ευχέρεια. Η ενημέρωση πραγματοποιείται με ανάρτηση στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Οι δικαιούχοι που έχουν ήδη εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης για τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους ενημερώνονται όχι μόνο μέσω της ιστοσελίδας του οργανισμού αλλά και με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο κρίνεται πρόσφορος, σύμφωνα και με την παράγραφο 3 του άρθρου 57.

Στο **άρθρο 13**, το οποίο ενσωματώνει το άρθρο 6 της Οδηγίας, περιγράφεται η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να δέχονται ως μέλη τους δικαιούχους, όπως και οντότητες που εκπροσωπούν δικαιούχους, άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης αλλά και ενώσεις δικαιούχων, υπό την προϋπόθεση να πληρούν τους όρους εισδοχής που έχει διαμορφώσει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Οι όροι εισδοχής πρέπει να βασίζονται

σε αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια, περιλαμβάνονται στο καταστατικό του οργανισμού και δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του. Η διάταξη αυτή σκοπό έχει να διασφαλίσει την ενημέρωση των δικαιούχων. Τυχόν άρνηση του οργανισμού θα πρέπει να δικαιολογείται με σαφήνεια στον αιτούντα και δεν πρέπει να γίνεται χωρίς σπουδαίο λόγο. Η ρύθμιση των όρων εισδοχής είναι καθοριστικής σημασίας, καθώς η απόκτηση της ιδιότητας του μέλους για έναν δικαιούχο αποτελεί τον πιο αποτελεσματικό τρόπο για τη συμμετοχή του στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η ρύθμιση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 12.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση της παραγράφου 1 δεν εισάγει νεωτερισμό, καθώς αντίστοιχη ρύθμιση προϋπήρχε στην παράγραφο 1 του προϊσχύσαντος άρθρου 57 ν. 2121/1993, όπου προβλεπόταν η υποχρέωση εισδοχής νέου μέλους με την εξαίρεση επίκλησης σπουδαίου λόγου, εφόσον βέβαια το αίτημα διαχείρισης ενέπιπτε στο αντικείμενο διαχείρισης του οργανισμού.

Με αυτήν τη διάταξη εισάγεται η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να έχουν αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις σχετικά με τους όρους εισδοχής στον οργανισμό. Τα εν λόγω κριτήρια, επίσης, δεν υποχρεώνουν τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να δέχονται ως μέλη που διαθέτουν δικαιώματα, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, η διαχείριση των οποίων δεν εμπίπτει στο πεδίο δραστηριότητάς τους. Στο πλαίσιο αυτό ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης καθορίζει τον κύκλο των δικαιούχων που μπορεί να δεχθεί ως μέλη. Επίσης, σκοπός του σχεδίου νόμου είναι η δίκαιη και ισορροπημένη εκπροσώπηση όλων των κατηγοριών μελών στη λήψη αποφάσεων χωρίς εισαγωγή διακρίσεων.

Στην παράγραφο 3 εισάγεται μια καινοτόμος διάταξη αναφορικά με τη συλλογική διαχείριση: η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να χρησιμοποιούν ηλεκτρονικά μέσα για λόγους διευκόλυνσης της επικοινωνίας τους με τα μέλη τους (αλλά και τους δικαιούχους – μη μέλη τους βάσει του άρθρου 15), δεδομένου ότι είναι συχνές οι περιπτώσεις, στις οποίες οι δικαιούχοι βρίσκονται σε διαφορετική επικράτεια από αυτήν του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζεται τα δικαιώματά τους. Η χρήση των ηλεκτρονικών μέσων δεν περιορίζεται μόνο στην επικοινωνία αλλά εισάγεται και για την άσκηση των δικαιωμάτων που έχουν ως μέλη, όπως είναι το δικαίωμα ψήφου στη γενική συνέλευση μελών αλλά και το δικαίωμα ορισμού πληρεξουσίου για την άσκηση αυτού του δικαιώματος. Στα δικαιώματα που μπορούν να ασκηθούν με ηλεκτρονικά μέσα συμπεριλαμβάνεται και η συμμετοχή στη γενική συνέλευση, καθώς αποτελεί δικαίωμα μέλους του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Συνεπώς, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να προσφέρουν στα μέλη τους τη δυνατότητα παρακολούθησης εξ αποστάσεως της γενικής συνέλευσης των μελών, η οποία μπορεί να πραγματοποιείται μέσω συνεχούς οπτικοακουστικής ροής (live streaming). Η διευκόλυνση της συμμετοχής στη γενική συνέλευση είναι ένας από τους βασικούς σκοπούς του σχεδίου νόμου και για τον λόγο

αυτό η υποχρέωση επικοινωνίας και άσκησης των δικαιωμάτων με ηλεκτρονικά μέσα υφίσταται για όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ανεξαρτήτως του μεγέθους και της νομικής τους μορφής. Η έκταση κατά τα άλλα της χρήσης των ηλεκτρονικών μέσων εναπόκειται στον εκάστοτε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και για αυτό επιπλέον δυνατότητες χρήσης ηλεκτρονικών μέσων μπορεί να ρυθμίζονται μέσω του καταστατικού ή μέσω σχετικής απόφασης της γενικής συνέλευσης των μελών. Για παράδειγμα, μέλος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης μπορεί να στείλει πληρεξούσιο με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή να ασκήσει το δικαίωμα ψήφου ο πληρεξούσιος με ηλεκτρονικά μέσα.

Τέλος, στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι το μητρώο που τηρεί κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης θα πρέπει να επιτρέπει την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των μελών του και των δικαιούχων, τα δικαιώματα των οποίων διαχειρίζεται (βάσει του άρθρου 15). Στο μητρώο θα πρέπει να αναφέρονται και τυχόν ψευδώνυμα των μελών και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία κρίνεται ότι συντελούν στην ταυτοποίηση και στον εντοπισμό τους. Η τήρηση του μητρώου είναι ιδιαίτερα σημαντική και για τη διαδικασία της επιμελούς έρευνας για τα ορφανά έργα. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης θα ενημερώνει άπαξ ετησίως τον ΟΠΙ για την επικαιροποίηση των στοιχείων του μητρώου.

Το **άρθρο 14** ενσωματώνει την παράγραφο 3 του άρθρου 5 της Οδηγίας, εισάγοντας στην παράγραφο 1 ένα νέο δικαίωμα των δικαιούχων (και ταυτόχρονα αντίστοιχη υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να το αναγνωρίσουν) να χορηγούν άδειες για μη εμπορικούς σκοπούς αναφορικά με το δικαίωμα, τις εξουσίες ή τις κατηγορίες εξουσιών ή τα είδη έργων ή αντικειμένων προστασίας τους, παρόλο που έχουν αναθέσει τη διαχείρισή τους σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Απαραίτητη προϋπόθεση άσκησης του δικαιώματος αυτού είναι σύμφωνα με την παράγραφο 2 η προηγούμενη κατάρτιση από τη γενική συνέλευση των μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ενός κανονισμού αδειών μη εμπορικής χρήσης, στον οποίο να περιλαμβάνονται οι όροι βάσει των οποίων μπορούν οι δικαιούχοι να προβαίνουν στη χορήγηση τέτοιων αδειών. Ως όροι του κανονισμού μπορεί να είναι η ύπαρξη προθεσμίας ειδοποίησης, ένας αριθμητικός περιορισμός χορήγησης τέτοιων αδειών ανά έτος, κ.ά. Οι όροι που θέτουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν μπορούν να περιορίζουν το δικαίωμα αυτό σε τέτοιον βαθμό, ώστε στην ουσία να καθίσταται ανέφικτη η χορήγηση τέτοιων αδειών. Αντίθετα, οι όροι πρέπει να είναι απλοί, ευέλικτοι, διαφανείς και εύκολοι στην εφαρμογή τους. Στις άδειες αυτές περιλαμβάνονται και οι μη εμπορικές εκδοχές των αδειών creative commons.

Το **άρθρο 15** ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 7 της Οδηγίας.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συχνά διαχειρίζονται δικαιώματα όχι μόνο μελών αλλά και δικαιούχων, που ενώ έχουν μία άμεση νομική σχέση με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, δεν είναι μέλη τους. Για παράδειγμα, στις περιπτώσεις της υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης κάποια από τα έσοδα διανέμονται σε δικαιούχους, που δεν είναι μέλη. Μια ακόμη περίπτωση διαχείρισης δικαιωμάτων δικαιούχων, που δεν είναι μέλη, είναι αυτή

κατά την οποία ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει ως μέλος άλλο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, του οποίου τα μέλη, ενώ είναι δικαιούχοι, δεν αποτελούν μέλη του πρώτου οργανισμού.

Ορισμένες διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου και συγκεκριμένα οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 13, του άρθρου 27, της παραγράφου 2 του άρθρου 38 και του άρθρου 42 εφαρμόζονται και σε δικαιούχους, που δεν έχουν την ιδιότητα του μέλους, προκειμένου για τη διασφάλιση μιας ελάχιστης προστασίας των τελευταίων.

Το **άρθρο 16** αποδίδει την αιτιολογική σκέψη 26 του Προοιμίου της Οδηγίας που αναφέρει ότι για να μπορούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα που τους έχουν ανατεθεί, θα πρέπει να λαμβάνουν - και να επαληθεύουν - τα απαραίτητα στοιχεία από τους δικαιούχους (βλ. σχετική αναφορά και στην παράγραφο 1 του άρθρου 17).

Το άρθρο θεσπίζει μία υποχρέωση των δικαιούχων, η οποία προϋπήρχε και ρυθμιζόταν στη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 57 του ν. 2121/1993. Σύμφωνα με αυτήν οι δικαιούχοι ενημερώνουν γραπτώς για τα δημοσιευμένα έργα τους αλλά και για κάθε νέο έργο τους τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο έχουν αναθέσει τη διαχείριση του συνόλου των έργων τους. Η υποχρέωση αυτή πραγματοποιείται άπαξ ετησίως και μπορεί ο δικαιούχος να κάνει χρήση ηλεκτρονικών μέσων, δηλαδή να αποστείλει σχετικό μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον οργανισμό. Η υποχρέωση αυτή συντελεί στο διαχειριστικό έργο του οργανισμού και συγκεκριμένα στη δυνατότητά του να παρακολουθεί τη χρήση των έργων, για τα οποία του έχει ανατεθεί η διαχείριση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Το κεφάλαιο αυτό αφορά σε ζητήματα διαχείρισης εσόδων από δικαιώματα. Στη διαχείριση περιλαμβάνονται η συλλογή, η διαχείριση και η διανομή. Για τα ζητήματα αυτά στο προϊσχύσαν νομικό πλαίσιο εφαρμόζονταν μόνο οι παράγραφοι 5 και 6 του άρθρου 57 ν. 2121/1993. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα να είναι αρρυθμιστες πολλές πτυχές μίας από τις σημαντικότερες αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

Το **άρθρο 17** ενσωματώνει το άρθρο 11 της Οδηγίας.

Στις βασικές αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης συμπεριλαμβάνονται η είσπραξη και η διαχείριση, στην οποία περιλαμβάνεται και η διανομή, των εσόδων που προκύπτουν από την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων που ανατίθενται στους οργανισμούς

από τους δικαιούχους. Τα έσοδα αυτά οφείλονται στους δικαιούχους, οι οποίοι μπορεί να έχουν άμεση νομική σχέση με τον οργανισμό ή να εκπροσωπούνται είτε μέσω μίας οντότητας που αποτελεί μέλος του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είτε μέσω σύμβασης εκπροσώπησης. Ως εκ τούτου, και λόγω της φύσης της παροχής (διαχείριση ξένων συμφερόντων), έχει ιδιαίτερη σημασία οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να επιδεικνύουν τη μεγαλύτερη δυνατή επιμέλεια κατά την είσπραξη, διαχείριση και διανομή των εσόδων αυτών. Η επίδειξη επιμέλειας αποτελεί βασική υποχρέωση που πρέπει να διέπει την εφαρμογή όλων των άρθρων του παρόντος κεφαλαίου, και η οποία εξειδικεύεται στις επόμενες διατάξεις του κεφαλαίου αυτού. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 17 τίθεται ουσιαστικά η βασική γενική αρχή που διέπει τη διαχείριση δικαιωμάτων.

Στα έσοδα από τα δικαιώματα περιλαμβάνονται συνολικά τα έσοδα (άμεσα ή έμμεσα) από τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων. Επίσης, περιλαμβάνονται τα έσοδα που προκύπτουν από τις εισπράξεις βάσει των συμβάσεων εκπροσώπησης και ιδιαίτερα τα έσοδα από αποκλειστικά δικαιώματα, από δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή από δικαιώματα αποζημίωσης, σύμφωνα και με τον ορισμό του άρθρου 3 περίπτωση α). Επίσης, το σχέδιο νόμου προβλέπει ρητά ότι στα έσοδα περιλαμβάνονται και οι τόκοι από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα.

Η ακριβής διανομή είναι δυνατή μόνο όταν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διατηρούν κατάλληλα μητρώα μελών, αδειών και χρήσεων των έργων και άλλων προστατευόμενων αντικειμένων. Τα σχετικά στοιχεία που απαιτούνται για την αποτελεσματική συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων θα πρέπει να παρέχονται από τους δικαιούχους και τους χρήστες και να επαληθεύονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Σε αυτό το πλαίσιο εμπίπτει και η υποχρέωση των δικαιούχων που απορρέει από το άρθρο 16, η υποχρέωση των χρηστών σύμφωνα με το άρθρο 24 αλλά και η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 13.

Στην παράγραφο 2 θεσπίζεται η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να τηρούν ξεχωριστά στους λογαριασμούς τους τα ποσά που εισπράττονται και οφείλονται στους δικαιούχους και τα ίδια περιουσιακά στοιχεία που ενδέχεται να διαθέτει ο οργανισμός. Στα ίδια περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνονται, ενδεικτικά, τυχόν ακίνητα, αυτοκίνητα ή εισοδήματα από άλλες δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι ανεξάρτητα νομικά πρόσωπα και μπορούν να διαθέτουν ίδια περιουσιακά στοιχεία, ακόμη και αν ανήκουν ή ελέγχονται από τους δικαιούχους και για τον λόγο αυτόν οφείλουν να τηρούν χωριστούς λογαριασμούς. Δεν υπάρχει υποχρέωση τήρησης χωριστών βιβλίων αλλά χωριστών λογαριασμών.

Η παράγραφος 3 ενσωματώνει την παράγραφο 4 του άρθρου 11 της Οδηγίας και απαριθμεί αποκλειστικά για ποιους σκοπούς ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να χρησιμοποιήσει τα έσοδα από δικαιώματα. Συνεπώς, δεν εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του οργανισμού να καθορίσει τις επιτρεπτές χρήσεις των εσόδων. Η διάταξη αναφέρει

ότι είναι επιτρεπτή η χρήση των εσόδων από τα δικαιώματα (ή τα έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση αυτών) για τη διανομή των εσόδων στους δικαιούχους (στις οποίες περιλαμβάνονται και οι διανομές σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης στο πλαίσιο των συμβάσεων εκπροσώπησης) και για τις κρατήσεις ή τον συμψηφισμό των εξόδων διαχείρισης, που λαμβάνονται σύμφωνα με την απόφαση της γενικής συνέλευσης της περίπτωσης στ) της παραγράφου 2 του άρθρου 9. Τέλος, επιτρεπτές είναι οι χρήσεις των εσόδων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της παραγράφου 2 του άρθρου 9, δηλαδή στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων για λήψη αποφάσεων της γενικής συνέλευσης των μελών για συγκεκριμένα ζητήματα. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται ότι η γενική συνέλευση των μελών, η οποία αποτελεί το βασικό όργανο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, αποφασίζει σε κάθε περίπτωση για τη διανομή των εσόδων από δικαιώματα.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 17 ενσωματώνει την παράγραφο 5 του άρθρου 11 της Οδηγίας και περιλαμβάνει τις γενικές κατευθυντήριες αρχές και ρυθμίσεις σχετικά με την επένδυση των εσόδων από δικαιώματα ή των εσόδων από την επένδυση αυτών. Οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές είναι ότι η επένδυση πραγματοποιείται με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον των δικαιούχων αλλά και λαμβάνοντας υπόψη τη γενική επενδυτική πολιτική και την πολιτική για τη διαχείριση κινδύνου που αποφασίζονται από τη γενική συνέλευση των μελών στο πλαίσιο του άρθρου 9 παράγραφος 2 (περιπτώσεις ε) και θ)). Προκειμένου να διατηρείται ένα υψηλό επίπεδο προστασίας για τα δικαιώματα των δικαιούχων και να εξασφαλίζεται ότι οποιαδήποτε έσοδα, τα οποία μπορούν να προκύψουν από την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων τους, αποδίδονται στους δικαιούχους, οι επενδύσεις που πραγματοποιούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης θα πρέπει να γίνονται με κριτήρια που υποχρεώνουν τον οργανισμό να ενεργεί με σύνεση, επιτρέποντας παράλληλα σε αυτόν να αποφασίζει για την ασφαλέστερη και αποτελεσματικότερη επενδυτική πολιτική. Αυτό επιτρέπει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να επιλέγει μια κατανομή στοιχείων ενεργητικού που είναι κατάλληλη για τη συγκεκριμένη φύση και διάρκεια τής τυχόν έκθεσης σε κίνδυνο των εσόδων από δικαιώματα που επενδύονται και δεν θίγει αδικαιολόγητα τα έσοδα από δικαιώματα που οφείλονται στους δικαιούχους. Θα πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι βάσει της παραγράφου 7 του άρθρου 19, μόνο το ήμισυ των μη διανεμητέων ποσών μπορεί να χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις, εκτός αν αποφασίσει αύξηση του ποσοστού αυτού η γενική συνέλευση των μελών.

Το **άρθρο 18** ενσωματώνει το άρθρο 12 της Οδηγίας.

Στην παράγραφο 1, που ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 12 της Οδηγίας, τίθεται μια γενική αρχή, σύμφωνα με την οποία οι κρατήσεις θα πρέπει να είναι εύλογες, να τίθενται σε συνάρτηση με τις υπηρεσίες που προσφέρει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στους δικαιούχους και βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Η ίδια αρχή διέπει τόσο την παράγραφο 1 του άρθρου 21 όσο και την παράγραφο 5 του άρθρου 39 του εν λόγω σχεδίου νόμου. Συνεπώς, δεν επιτρέπεται κράτηση, αν δεν δικαιολογείται από την παροχή συγκεκριμένης υπηρεσίας του οργανισμού προς τους δικαιούχους. Κάθε κράτηση, εκτός από τα έξοδα διαχείρισης, θα πρέπει να αποφασίζεται από τα μέλη των οργανισμών συλλογικής

διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 περίπτωση στ). Το κατά πόσο μια δαπάνη είναι δικαιολογημένη για τη συλλογική διαχείριση κρίνεται είτε από τη γενική συνέλευση είτε από το εποπτικό συμβούλιο.

Ο νόμος κάνει λόγο για δύο είδη κρατήσεων: τις κρατήσεις αναφορικά με τα έξοδα διαχείρισης και τις λοιπές κρατήσεις. Ο νόμος, όπως και η Οδηγία, δεν δίνει ορισμό για την έννοια των κρατήσεων, οι οποίες θα πρέπει να ιδωθούν σε σχέση με τα έξοδα διαχείρισης. Στα έξοδα διαχείρισης εμπίπτουν και τα έξοδα που πραγματοποιούνται από τον οργανισμό για την επιβολή των δικαιωμάτων. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τους δικαιούχους να γνωρίζουν εκ των προτέρων τόσο τα έξοδα διαχείρισης όσο και τις γενικότερες κρατήσεις, στις οποίες προβαίνουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, καθώς το ζήτημα αυτό μπορεί να επηρεάσει την επιλογή τους ως προς τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο θα αναθέσουν τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους. Για τον ίδιο λόγο ο οργανισμός έχει υποχρέωση, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1 περιπτώσεις ζ) και η), να αναρτά στην ιστοσελίδα του τη γενική πολιτική για τα έξοδα διαχείρισης και για τις λοιπές κρατήσεις.

Στην παράγραφο 3 αφενός ενσωματώνεται το πρώτο εδάφιο της τρίτης παραγράφου του άρθρου 12 της Οδηγίας και αφετέρου εισάγεται μια καινοτομία στο μέχρι τώρα νομικό πλαίσιο που διέπει τη συλλογική διαχείριση. Δεδομένου ότι οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αμείβονται για την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων τους, προβλέπεται ότι τα έξοδα διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες δαπάνες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για τη διαχείριση. Με σκοπό την προστασία των δικαιούχων από ένα υπερβολικό και δυσανάλογο ποσοστό εξόδων διαχείρισης εισάγεται ένα ανώτατο όριο ως ποσοστό κράτησης - ανάλογο με αυτό που υπάρχει σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ - που δεν πρέπει να υπερβεί ο οργανισμός, και το οποίο είναι συνολικά κατά μέσο όρο το 25% επί των ακαθάριστων εσόδων από δικαιώματα ή τυχόν εισόδημα που προκύπτει από επένδυση εσόδων από αυτά. Διευκρινίζεται ότι το «κατά μέσο όρο» αφορά στις διάφορες κρατήσεις που επιβάλλει ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης για τη διαχείριση διαφορετικών δικαιωμάτων ή εξουσιών και για τις οποίες ο οργανισμός μπορεί να παρακρατά διαφορετικά ποσοστά ανάλογα με τις δαπάνες του. Σύμφωνα άλλωστε και με τον ορισμό των εξόδων διαχείρισης περίπτωση ια) του άρθρου 3 ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται από έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στα έσοδα από τα δικαιώματα ή στο τυχόν εισόδημα που προκύπτει από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα, προκειμένου ο οργανισμός να καλύψει τα έξοδά του που προκύπτουν από τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων. Το ποσοστό του 25% δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ότι συνιστά το ποσοστό που επιβάλλει ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Συνιστά μόνο ένα ανώτατο όριο, το οποίο δεν μπορεί να ξεπεραστεί.

Το ποσοστό αυτό ισχύει και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αποτελεί μέλος ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Το ποσοστό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης - μέλους συνυπολογίζεται με αυτό του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης σε σχέση με τη διαχείριση που ασκεί ο τελευταίος για λογαριασμό του

πρώτου. Το ποσοστό εξόδων διαχείρισης και των δύο οργανισμών μαζί (ενιαίου και μέλους) δεν μπορεί να ξεπερνά το 25% κατά μέσο όρο.

Εύλογη υπέρβαση του ποσοστού επιτρέπεται σε δύο περιπτώσεις μόνο:

α) Αν το εγκρίνει η γενική συνέλευση. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η υπέρβαση αυτή πρέπει να είναι εύλογη, να δικαιολογείται για συγκριμένους λόγους και να είναι χρονικά περιορισμένη προκειμένου να μην υπάρξει καταστρατήγηση της παρούσας διάταξης.

β) Έως και τα τρία πρώτα έτη λειτουργίας νέων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, δεδομένου ότι οι δαπάνες ενός οργανισμού κατά τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του είναι αυξημένες. Η εξαίρεση αυτή ισχύει αυτόματα για το πρώτο έτος λειτουργίας του οργανισμού, ενώ για το δεύτερο και το τρίτο έτος αποφασίζεται από τη γενική συνέλευση στο τέλος της διαχειριστικής περιόδου του πρώτου και του δεύτερου έτους αντίστοιχα ανάλογα με το κατά πόσο κρίνει η γενική συνέλευση των μελών ότι συνεχίζεται η ανάγκη διατήρησης της εξαίρεσης αυτής, δηλαδή της υπέρβασης του 25%.

Ο ορισμός ενός ανώτατου ποσοστού αναφορικά με το ύψος των διαχειριστικών εξόδων δεν προβλέπεται στην Οδηγία τίθεται όμως για τη διασφάλιση των συμφερόντων των δικαιούχων και δεδομένης της ευχέρειας που παρέχεται από την Οδηγία για επιβολή αυστηρότερων προτύπων από αυτά που καθορίζονται στον τίτλο II (αιτιολογική σκέψη 9 του Προοιμίου).

Επίσης, προβλέπεται στην παράγραφο 4 η δυνατότητα αναπροσαρμογής του ποσοστού με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, στην περίπτωση που υφίστανται σχετικές τεχνολογικές ή άλλες εξελίξεις και μηχανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν το δικαιολογούν πλέον.

Δεδομένου ότι με το σχέδιο νόμου εισάγονται πολλές νέες υποχρεώσεις με τις οποίες πρέπει να προσαρμοστούν οι υφιστάμενοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης άμεσα και οι οποίες συνδέονται με υψηλές δαπάνες εκ μέρους του οργανισμών, η συγκεκριμένη παράγραφος 3 σχετικά με την υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για τήρηση του ανώτατου ορίου στα έξοδα διαχείρισης τίθεται σε ισχύ μετά από δύο έτη από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σχεδίου νόμου σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 57.

Η παράγραφος 5, η οποία ενσωματώνει το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 12 της Οδηγίας, αναφέρει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να εφαρμόζουν όσα ισχύουν για τη χρήση και τη διαφάνεια στη χρήση σε όλες τις κρατήσεις που πραγματοποιούνται για να καλυφθούν τα έξοδα που προκύπτουν από τη διαχείριση δικαιωμάτων.

Η Οδηγία αναφέρει ότι οι κρατήσεις μπορεί να αφορούν κοινωνικούς, πολιτιστικούς ή εκπαιδευτικούς σκοπούς. Στο σχέδιο νόμου η δυνατότητα αυτή δεν προβλέπεται

προκειμένου να μην μειώνονται τα έσοδα των δικαιούχων. Υπάρχει ωστόσο πρόβλεψη οι σκοποί αυτοί να μπορούν να ικανοποιούνται από την αξιοποίηση μέρους των μη διανεμητέων σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 19.

Το **άρθρο 19** ενσωματώνει το άρθρο 13 της Οδηγίας και ρυθμίζει τα ζητήματα διανομής δικαιωμάτων εκτός από τις περιπτώσεις των συμβάσεων εκπροσώπησης (άρθρο 21 παράγραφος 2) και χορήγησης πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικά δικαιώματα σε μουσικά έργα (άρθρο 37).

Η γενική πολιτική διανομής περιγράφεται στον κανονισμό διανομής, τον οποίο υποχρεούνται να καταρτίζουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης. Στον κανονισμό διανομής αναφέρονται αναλυτικά ο χρόνος, οι αρχές και ο τρόπος διανομής των εσόδων από τα δικαιώματα, σύμφωνα με την περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 4. Η σχετική υποχρέωση κατάρτισης κανονισμού διανομής υπήρχε και στο προϊσχύσαν νομικό πλαίσιο στην παράγραφο 5 του άρθρου 57 ν. 2121/1993.

Στην παράγραφο 2, που ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 13 της Οδηγίας, ορίζεται ότι η διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται σε μεμονωμένους δικαιούχους πρέπει να πραγματοποιείται όχι μόνο τακτικώς, με επιμέλεια και ακρίβεια αλλά και εντός συγκεκριμένου χρονικού πλαισίου. Το σχέδιο νόμου θέτει ένα απώτατο χρονικό όριο εντός του οποίου οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν τα έσοδα από τα δικαιώματά τους: το αργότερο εννέα μήνες από το τέλος του οικονομικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν και σύμφωνα με τη γενική πολιτική διανομής του οικείου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Το χρονικό αυτό όριο ισχύει και στις περιπτώσεις που η διανομή διενεργείται μέσω άλλης οντότητας που εκπροσωπεί τους δικαιούχους. Η προθεσμία αυτή ισχύει ανεξάρτητα από τον αριθμό των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που μεσολαβούν στην αλυσίδα διανομής, π.χ. αν υπάρχει ένας ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης (οργανισμός ομπρέλα), στον οποίο μετέχουν περισσότεροι οργανισμοί.

Ταυτόχρονα εισάγεται και μια εξαίρεση στην τήρηση της ως άνω προθεσμίας, αν συντρέχουν ορισμένοι αντικειμενικοί λόγοι πέραν του ελέγχου του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Η επένδυση εσόδων από δικαιώματα που υπόκεινται σε ημερομηνία λήξης δεν θεωρείται επαρκής λόγος καθυστέρησης. Επαρκής λόγο δεν αποτελεί ούτε τυχόν καθυστέρηση που προκύπτει από τη μεσολάβηση οντότητας της παραγράφου 5 του άρθρου 2, δηλαδή οντότητας συνδεδεμένης με οργανισμό συλλογικής διαχείρισης που εκτελεί δραστηριότητα του οργανισμού και συγκεκριμένα τη διανομή.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι παρόλο που γίνεται αναφορά σε διανομή και καταβολή, ακολουθώντας τη λεκτική διατύπωση της Οδηγίας (distribution and payment), δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ των δύο αυτών εννοιών.

Η παράγραφος 3, που ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 13 της Οδηγίας, ορίζει ότι σε περίπτωση που δεν συντρέχουν οι αντικειμενικοί λόγοι της παραγράφου 2, λόγω των οποίων δεν μπορεί να γίνει διανομή εντός των εννέα μηνών και τα ποσά δεν μπορούν να διανεμηθούν στους δικαιούχους, γιατί αυτοί δεν μπορούν να ταυτοποιηθούν από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, τα ποσά αυτά πρέπει να τηρούνται σε χωριστούς λογαριασμούς. Συνεπώς, το σχέδιο νόμου εισάγει υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να τηρούν ξεχωριστά μια τρίτη κατηγορία εσόδων συμπληρώνοντας την υποχρέωση που απορρέει από την παράγραφο 2 του άρθρου 17.

Η παράγραφος 4 ενσωματώνει την παράγραφο 3 του άρθρου 13 της Οδηγίας και αναφέρει ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη και αποτελεσματική διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους, είναι απαραίτητο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να λαμβάνουν με επιμέλεια και καλή πίστη τα αναγκαία μέτρα για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων αλλά και να επαληθεύουν τα αρχεία που τηρούν σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 13. Στη συνέχεια προβλέπεται η διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση που παρέλθει η προθεσμία των εννέα μηνών και δεν μπορεί να γίνει η διανομή των δικαιωμάτων: το αργότερο τρεις μήνες μετά ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης παρέχει με οποιονδήποτε τρόπο κρίνει πρόσφορο, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο αυτή (τον τίτλο του έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας, το όνομα του δικαιούχου, το όνομα του εκδότη ή παραγωγού του έργου, και κάθε άλλη σχετική διαθέσιμη πληροφορία, η οποία μπορεί να βοηθήσει στην ταυτοποίηση του δικαιούχου) στους δικαιούχους ή στις τυχόν οντότητες που έχει ως μέλη, καθώς και στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους έχει συνάψει συμβάσεις εκπροσώπησης. Εάν και αυτή η προσπάθεια αποβεί άκαρπη, το αργότερο ένα έτος από την παρέλευση της προθεσμίας των τριών μηνών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης θέτει τις ως άνω πληροφορίες στη διάθεση του κοινού, π.χ. μέσω της ιστοσελίδας του.

Στην παράγραφο 5, που ενσωματώνει την παράγραφο 4 του άρθρου 13 της Οδηγίας, τίθενται ως αιώτατο χρονικό όριο για τον χαρακτηρισμό των ποσών ως μη διανεμητέων τα τρία έτη από το τέλος του οικονομικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν υπό την προϋπόθεση ότι έχουν τηρηθεί όλες οι απαραίτητες διαδικασίες από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο. Προβλέπεται, επίσης, ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και στα μη διανεμητέα της εύλογης αμοιβής. Σε αυτό το σημείο πρέπει να αναφερθεί ότι προκρίθηκε η χρήση του όρου «μη διανεμητέα» από τον όρο που χρησιμοποιείται συνήθως στην ελληνική έννομη τάξη «αδιανεμήτα», αφού πρόκειται για έσοδα που δεν μπορούν να διανεμηθούν και όχι για έσοδα που δεν διανεμονται.

Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την παράγραφο 5 του άρθρου 13 της Οδηγίας. Η χρήση των μη διανεμητέων αποφασίζεται από τη γενική συνέλευση των μελών σύμφωνα με την περίπτωση δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 9. Η χρήση τους, όμως, γίνεται υπό την επιφύλαξη των δικαιούχων να διεκδικήσουν τα ποσά αυτά από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης,

εάν οι σχετικές αξιώσεις δεν έχουν παραγραφεί. Ο χρόνος παραγραφής ορίζεται στην παράγραφο 8.

Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι μπορεί ορισμένα ποσά να πληρούν τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστούν ως μη διανεμητέα αλλά να μην έχει παρέλθει ο χρόνος παραγραφής της αξίωσης κάποιων δικαιούχων με αποτέλεσμα να μπορούν να τα αξιώσουν.

Η παράγραφος 7 αποτελεί ουσιαστικά εξειδίκευση της παραγράφου 6 και προβλέπει τον περιορισμό των επιτρεπόμενων χρήσεων των μη διανεμητέων ποσών. Συγκεκριμένα το ήμισυ των μη διανεμητέων μπορεί να χρησιμοποιηθεί για παροχή υπηρεσιών κοινωνικού, πολιτιστικού και εκπαιδευτικού περιεχομένου προς όφελος των δικαιούχων, όπως άλλωστε και η ίδια η Οδηγία αναφέρει ως ενδεικτικό τρόπο χρήσης τους. Η πρόσβαση στις ως άνω υπηρεσίες και η έκταση αυτών παρέχονται σε όλους τους δικαιούχους με βάση δίκαια κριτήρια. Το υπόλοιπο ήμισυ των μη διανεμητέων μπορεί να χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις, εκτός αν η γενική συνέλευση των μελών αποφασίσει την αύξηση του ποσοστού για επενδύσεις. Η διάθεση των ποσών αυτών γίνεται υπό την επιφύλαξη τυχόν αξιώσεων για την πληρωμή των μη παραγραφέντων και μη διανεμητέων ποσών. Η γενική συνέλευση μπορεί ακόμη να αποφασίζει ότι ένα μέρος των μη διανεμητέων θα διανεμηθεί στους δικαιούχους, εφόσον η απόφασή της δεν προσκρούει στη δυνατότητα των δικαιούχων να διεκδικούν και να λαμβάνουν τα ποσά που αντιστοιχούν σε αξιώσεις τους, οι οποίες δεν έχουν παραγραφεί.

Η παράγραφος 8 ρυθμίζει το ζήτημα της παραγραφής της αξίωσης των δικαιούχων για είσπραξη των δικαιωμάτων, ώστε να μην υπάρχουν αμφιβολίες. Η αξίωση για είσπραξη των εσόδων από τα δικαιώματα παραγράφεται δέκα έτη από το τέλος του οικονομικού έτους, εντός του οποίου εισπράχθηκαν. Στην περίπτωση που δεν έχει γίνει ταυτοποίηση ή εντοπισμός των δικαιούχων, τα δέκα αυτά έτη υπολογίζονται από την ολοκλήρωση της διαδικασίας της παραγράφου 4.

Το **άρθρο 20** ενσωματώνει το άρθρο 14 της Οδηγίας.

Στο πλαίσιο συμβάσεων εκπροσώπησης με άλλους οργανισμούς οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να διαχειρίζονται δικαιώματα και να εισπράττουν έσοδα από την εκμετάλλευσή τους. Για την προστασία των δικαιωμάτων των μελών του άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν πρέπει να κάνει διάκριση μεταξύ των δικαιωμάτων που διαχειρίζεται στο πλαίσιο συμβάσεων εκπροσώπησης και εκείνων που διαχειρίζεται απευθείας για τους δικαιούχους του.

Το **άρθρο 21** ενσωματώνει το άρθρο 15 Οδηγίας. Εισάγει τους ίδιους κανόνες διανομής που ισχύουν και για τους δικαιούχους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ορίζει ποιες κρατήσεις είναι επιτρεπτές στις περιπτώσεις συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης: μόνο οι κρατήσεις για έξοδα διαχείρισης. Για οποιαδήποτε άλλη κράτηση πρέπει να συναινέσει ρητώς ο αντισυμβαλλόμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης.

Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να καταβάλει τα ποσά που οφείλονται στους άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης στο πλαίσιο των συμβάσεων εκπροσώπησης το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός εννέα μηνών από το τέλος του οικονομικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν τα έσοδα από δικαιώματα. Στη συνέχεια ο άλλος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή τα μέλη του (αν έχει ως μέλη οντότητες που εκπροσωπούν δικαιούχους) οφείλει να καταβάλει τα ποσά στους δικαιούχους εντός έξι μηνών από την είσπραξη των ποσών αυτών. Και στις δύο περιπτώσεις τίθεται ως εξαίρεση στην τήρηση των προθεσμιών αυτών η ύπαρξη αντικειμενικών λόγων που σχετίζονται, ιδίως, με την υποβολή αναφορών των χρηστών (του άρθρου 24), τον προσδιορισμό δικαιωμάτων, την ταυτοποίηση των δικαιούχων ή την αντιστοίχιση πληροφοριών για τα έργα ή τα αντικείμενα προστασίας με δικαιούχους. Στο πλαίσιο αυτό αποκτά συνεπώς ιδιαίτερη σημασία η παροχή των αναγκαίων πληροφοριών τόσο από τους χρήστες σύμφωνα με το άρθρο 24 όσο και από τους δικαιούχους σύμφωνα με τα άρθρο 16 και την παράγραφο 1 του άρθρου 17 αλλά και η τήρηση ορθών, πλήρων και ενημερωμένων μητρώων από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

ΣΧΕΣΗ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΕ ΧΡΗΣΤΕΣ

Το **Κεφάλαιο Ζ** αφορά στη ρύθμιση της σχέσης μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και χρηστών. Στο προϊσχύσαν νομοθετικό πλαίσιο η σχέση αυτή ρυθμιζόταν στο άρθρο 56 ν. 2121/1993.

Το **άρθρο 22** ρυθμίζει τις άδειες χρήσης, τον καθορισμό ύψους αμοιβής και εύλογης αμοιβής και ενσωματώνει τις παραγράφους 1, 3 και 4 του άρθρου 16 της Οδηγίας. Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι δικαιούχοι πρέπει να διενεργούν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών με καλή πίστη. Στο πλαίσιο μάλιστα αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. Η υποχρέωση ανταλλαγής των αναγκαίων πληροφοριών βαρύνει και τα δύο μέρη. Η παράγραφος αυτή εφαρμόζεται, επίσης, και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 7.

Η παράγραφος 2 επαναλαμβάνει την προϊσχύουσα ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου

56 ν. 2121/1993 σχετικά με την αξίωση ποσοστιαίας αμοιβής για τη χρήση των έργων τους σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 32 ν. 2121/1993.

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 εισάγει τη γενική αρχή ότι οι όροι αδειοδότησης πρέπει να είναι αντικειμενικοί και να μην εισάγουν διακρίσεις. Στο δεύτερο εδάφιο εισάγεται εξαίρεση στη βασική αυτή αρχή: Κατά τη χορήγηση αδειών χρήσης δικαιωμάτων που αφορούν σε επιγραμμικές υπηρεσίες οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως προηγούμενο τους όρους χορήγησης αδειών χρήσης που έχουν συμφωνηθεί με έναν χρήστη, όταν ο χρήστης αυτός παρέχει ένα νέο είδος επιγραμμικής υπηρεσίας, το οποίο είναι διαθέσιμο στο κοινό της ΕΕ για λιγότερο από τρία έτη.

Στο ψηφιακό περιβάλλον ζητείται τακτικά από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να χορηγούν άδειες σχετικά με το ρεπερτόριό τους για νέες μορφές εκμετάλλευσης και επιχειρηματικά μοντέλα. Σε τέτοιες περιπτώσεις και με σκοπό να ενισχυθεί ένα περιβάλλον που ευνοεί την ανάπτυξη των αδειών αυτών, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κανόνων που προβλέπονται στο δίκαιο του ανταγωνισμού, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να διαθέτουν την απαιτούμενη ευελιξία, ώστε να παρέχουν άμεσα εξατομικευμένες άδειες για καινοτόμες επιγραμμικές υπηρεσίες. Αυτό, όμως, πρέπει να πραγματοποιείται χωρίς να δημιουργείται ο κίνδυνος οι όροι των αδειών αυτών να χρησιμοποιούνται ως προηγούμενο για τον καθορισμό των όρων άλλων ειδών αδειών. Με αυτόν τον τρόπο παρέχεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ευελιξία και μία περίοδος χάριτος, κατά την οποία μπορούν να πειραματιστούν, χωρίς στη συνέχεια να δεσμεύονται από τις όποιες επιλογές τους. Η ευελιξία αυτή ισχύει μόνο για την περίπτωση των επιγραμμικών υπηρεσιών και δεν επεκτείνεται σε άλλες υπηρεσίες.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι για να λάβουν άδεια οι χρήστες υποβάλλουν αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Στο εδάφιο 2 της παραγράφου 4 ορίζεται ότι μετά την παραλαβή όλων των σχετικών πληροφοριών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση από την υποβολή του αιτήματος χορηγεί την άδεια, εκτός εάν συντρέχει σπουδαίος λόγος άρνησης, τον οποίο και γνωστοποιεί εγγράφως στον χρήστη. Ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να αρνηθεί άδεια σε χρήστη, εάν, για παράδειγμα, ο τελευταίος έχει επανειλημμένα στο παρελθόν παραβιάσει τις συμβατικές του υποχρεώσεις με τον συγκεκριμένο οργανισμό. Αντίστοιχη ρύθμιση υπήρχε και στο προϊσχύσαν νομοθετικό πλαίσιο στην παράγραφο 2 του άρθρου 56 ν. 2121/1993. Ο χρήστης μπορεί να υποβάλει καταγγελία στον ΟΠΙ σε περίπτωση άρνησης ή καθυστέρησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να χορηγήσει άδεια.

Η παράγραφος 5 εισάγει την υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να επικοινωνούν με τους χρήστες με ηλεκτρονικά μέσα.

Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 35 της Οδηγίας και ρυθμίζει περιπτώσεις διαφορών μεταξύ χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και συγκεκριμένα τη διαφωνία ως προς το ύψος της αμοιβής. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 υπήρχε

και στην καταργηθείσα διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 56 ν. 2121/1993. Διαφοροποιείται ωστόσο σε σχέση με αυτήν ως προς τον όρο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ποσού, το οποίο οφείλει να προκαταβάλει ο χρήστης σε περίπτωση που διαφωνεί με το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Συγκεκριμένα προστίθεται η έννοια του «εύλογου» ποσού, όταν και εφόσον δεν υφίστανται παρόμοιες περιπτώσεις, προκειμένου να κριθεί το ποσό που πρέπει να καταβληθεί. Η διάταξη αυτή δεν αναφέρεται στον οριστικό καθορισμό της αμοιβής, ο οποίος λαμβάνει χώρα κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ ενώπιον του αρμόδιου Μονομελούς Πρωτοδικείου και η οποία πρέπει να είναι «εύλογη» σύμφωνα με το άρθρο 23 του παρόντος αλλά στον καθορισμό μίας προσωρινής κατάστασης (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων). Το Μονομελές Πρωτοδικείο δικάζον κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών κατόπιν αίτησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή του χρήστη προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και την επιδικάζει. Αν όμως δεν ασκήσει ούτε ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ούτε ο χρήστης αγωγή για οριστικό προσδιορισμό εντός τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της απόφασης περί προσωρινού προσδιορισμού ή εντός έτους από τη δημοσίευσή της, τότε ο προσωρινός προσδιορισμός καθίσταται οριστικός.

Στην παράγραφο 7 ρυθμίζεται η περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 ν. 2121/1993. Κατόπιν αίτησης του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης το Μονομελές Πρωτοδικείο, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της, και επιδικάζει προσωρινά το ήμισυ τουλάχιστον της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Στη συνέχεια αναφέρεται ότι και σε αυτήν την περίπτωση για να καταστεί οριστική η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου εφαρμόζονται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, δηλαδή το Μονομελές Πρωτοδικείο κατόπιν αίτησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή χρήστη προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και την επιδικάζει. Αν όμως δεν ασκήσει ούτε ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ούτε ο χρήστης αγωγή για οριστικό προσδιορισμό εντός τριάντα (30) ημερών από την επίδοση ή εντός έτους από τη δημοσίευση της απόφασης περί προσωρινού προσδιορισμού, τότε ο προσωρινός προσδιορισμός καθίσταται οριστικός. Η παράγραφος αυτή ρυθμίζει τη διαδικασία που προβλεπόταν στο τέταρτο και το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 49 ν.

2121/1993, που καταργείται με την παράγραφο 1 του άρθρου 59 του σχεδίου νόμου.

Με τη ρύθμιση αυτή οριστικά επί της αξίωσης της αμοιβής αποφαίνεται πλέον το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο σε αντίθεση με το προϊσχύσαν δίκαιο κατά το οποίο οριζόταν ότι αποφαινόταν το αρμόδιο δικαστήριο. Ο ορισμός του Μονομελούς Πρωτοδικείου ως του αρμόδιου Πρωτοδικείου επιλέχθηκε τόσο για λόγους πρακτικούς και οικονομικούς όσο και για λόγους ταχύτερης απονομής της δικαιοσύνης. Από την άλλη αποφεύγονται καταστάσεις, όπου η οριστική επίλυση του ζητήματος παραπέμπεται σε δικαστήριο κατώτερο αυτού που αποφάνθηκε προσωρινά σχετικά με το ύψος της αμοιβής.

Με τις παραγράφους 6 και 7 ρυθμίζονται μεταξύ άλλων και δικονομικά θέματα και ορίζεται ότι για την οριστική επίλυση των σχετικών διαφορών το Μονομελές Πρωτοδικείο δικάζει με τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ. Επίσης, με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 και το τελευταίο εδάφιο της παρ. 7 εισάγεται απόκλιση από τη βασική ρύθμιση του ΚΠολΔ που ρυθμίζει την ισχύ της απόφασης που εκδίδεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η οποία δικαιολογείται καθώς συντρέχουν σοβαροί λόγοι δημοσίου συμφέροντος και οι υφιστάμενες ρυθμίσεις δεν αρκούν για την ικανοποίηση του σκοπού του σχεδίου νόμου. Η προσωρινή επιδίκαση, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 6 και 7 του παρόντος άρθρου, σκοπό έχει να αντιμετωπίσει τους κινδύνους που συνέχονται με το ιδιαίτερα ευπρόσβλητο των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών

δικαιωμάτων. Η άμεση αντίδραση της έννομης τάξης στόχο έχει να απαλείψει το κίνητρο του χρήστη που δεν σκοπεύει να καταβάλει άμεσα τη νόμιμη. Επίσης, με τις διατάξεις αυτές παρέχεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης η δυνατότητα διασφάλισης της βιωσιμότητας και της αποτελεσματικότητάς τους.

Το **άρθρο 23** αφορά στα αμοιβολόγια των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και η παράγραφος 1 ενσωματώνει το τρίτο έως και το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 16 της Οδηγίας. Η παράγραφος 1 κωδικοποιεί τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ για τις αμοιβές (βλ. ΔΕΕ υπόθεση C-395/97, (Tournier), Rec. 1989, σ. 2521, υπόθεση C-245/00, (NIS / SENA), Rec. 2003, σ. I-2151, υπόθεση C-52/07 (Kanal 5 and TV 4) Jur. 2008 σ. I-9275, ECJ, υπόθεση C-403/08 και C-429/08 (FAPL), Rec. 2011, σ. I-9083). Οι κανόνες που ισχύουν σύμφωνα με το δίκαιο του ανταγωνισμού εφαρμόζονται κανονικά. Με τη νέα διάταξη ορίζεται για πρώτη φορά ότι οι χρεώσεις πρέπει να είναι μεταξύ άλλων «εύλογες» σε σχέση με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, λαμβανομένων υπόψη της φύσης και της έκτασης χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας. Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι η έννοια του «εύλογου» στο άρθρο αυτό διαφέρει από την έννοια της «εύλογης αμοιβής» των άρθρων 18 και 49 ν. 2121/1993. Η πρώτη αναφέρεται σε αμοιβή που είναι «λογική» ή «προσήκουσα» ('reasonable', όπως αναφέρει η Οδηγία), ενώ η δεύτερη αποδίδει τον αγγλικό όρο 'equitable'. Για την οικονομική αξία των υπηρεσιών λαμβάνεται υπόψη το ρεπερτόριο του εκάστοτε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Αναφορικά με τις υπηρεσίες που παρέχονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο η αξία των δικαιωμάτων αλλά και η προστιθέμενη αξία των υπηρεσιών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης προς τους χρήστες.

Στην παράγραφο 2 εισάγεται η υποχρέωση που υπήρχε και στο προϊσχύσαν δίκαιο στο πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 56 ν. 2121/1993 για την κατάρτιση αμοιβολογίου και για τη διαμόρφωσή του χωρίς αυθαιρεσία και χωρίς καταχρηστικές διακρίσεις με αντικειμενικά κριτήρια. Προβλέπεται, επίσης, η υποχρέωση δημοσιοποίησης του αμοιβολογίου και κάθε μεταβολής του στις ιστοσελίδες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του ΟΠΙ, στον οποίο κοινοποιούνται άμεσα. Η ανάρτηση του αμοιβολογίου είναι ιδιαίτερα σημαντική, αφού αποτελεί προϋπόθεση ισχύος του και άσκησης των αρμοδιοτήτων του οργανισμού, όπως αυτές προβλέπονται στο άρθρο 6.

Τέλος, η παράγραφος 3 ρυθμίζει το ζήτημα σύναψης συμβάσεων μεταξύ αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της αμοιβής, που ρυθμιζόταν στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 56 ν. 2121/1993. Οι συλλογικές αυτές συμβάσεις και οι τροποποιήσεις αυτών δημοσιοποιούνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ για λόγους ενημέρωσης και διαφάνειας. Η ανάρτησή τους στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ δεν σημαίνει ότι ο ΟΠΙ φέρει οποιαδήποτε ευθύνη ως προς το περιεχόμενο ή την ισχύ τους. Στο άρθρο 45 ρυθμίζεται μια ειδική κατηγορία συμβάσεων αναφορικά με τη δημόσια εκτέλεση μουσικής σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος

και σε εμπορικά καταστήματα.

Το **άρθρο 24** αφορά στις υποχρεώσεις των χρηστών για παροχή συγκεκριμένων πληροφοριών στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για τη χρήση έργων και αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 17 της Οδηγίας. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 33 του Προοιμίου της Οδηγίας, η εν λόγω υποχρέωση δεν θα πρέπει να ισχύει για τα φυσικά πρόσωπα που ενεργούν για σκοπούς που δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο των εμπορικών, επιχειρηματικών, βιοτεχνικών ή επαγγελματικών δραστηριοτήτων τους και συνεπώς δεν εμπίπτουν στον ορισμό του χρήστη, σύμφωνα με την περίπτωση ιγ) του άρθρου 3 . Οι πληροφορίες που απαιτούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης από τους χρήστες θα πρέπει να περιορίζονται στις απολύτως λογικές και αναγκαίες και σε αυτές που διαθέτουν οι χρήστες, προκειμένου να μπορούν οι οργανισμοί αυτοί να ασκούν τις αρμοδιότητές τους και κυρίως να εφαρμόσουν τα αμοιβολόγια, να εισπράξουν τα έσοδα από τα δικαιώματα και να καταβάλλουν τα ποσά στους δικαιούχους.

Για να υποβληθούν οι συγκεκριμένες πληροφορίες από τον χρήστη στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης χρησιμοποιείται ορισμένος μορφότυπος. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διαμορφώνουν τον μορφότυπο λαμβάνοντας υπόψη υφιστάμενα βιομηχανικά πρότυπα. Η υποχρέωση των χρηστών αλλά και ο σχετικός μορφότυπος προβλέπεται στην άδεια χρήσης, ώστε να είναι ενήμεροι οι χρήστες. Σημειώνεται ότι προβλέπεται έγκριση του μορφότυπου άπαξ από τον ΟΠΙ, καθώς είναι σημαντικό να διασφαλίζεται η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα της χορήγησης των εν λόγω πληροφοριών από τους χρήστες. Εξάλλου η μη χορήγηση πληροφοριών από τους χρήστες αποτελεί και ενδεχόμενο λόγο καθυστέρησης διανομής των δικαιωμάτων στους δικαιούχους σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 21, την περίπτωση δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 25, την παράγραφο 4 του άρθρου 36 και την παράγραφο 1 του άρθρου 37. Για τον ίδιο λόγο ο μορφότυπος πρέπει να είναι απλός και περιεκτικός για την εύκολη συμπλήρωσή του από τους χρήστες. Η σοβαρότητα της υποχρέωσης αυτής των χρηστών προκύπτει και από τη δεύτερη παράγραφο, όπου προβλέπεται ότι σε περίπτωση μη τήρησής της, ο οργανισμός μπορεί να επιβάλλει αύξηση της οφειλόμενης αμοιβής ή να καταγγείλει τη σύμβαση με τον χρήστη.

Κεφάλαιο Η' ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Το όγδοο κεφάλαιο αφορά στη διαφάνεια. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει να συμμορφώνεται με συγκεκριμένες απαιτήσεις διαφάνειας.

Το **άρθρο 25** συνιστά ενσωμάτωση του άρθρου 18 της Οδηγίας.

Η παράγραφος 1 ορίζει συγκεκριμένα τις πληροφορίες που πρέπει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να διαθέτει με οποιονδήποτε τρόπο κρίνει πρόσφορο σε κάθε δικαιούχο που του αναλογούν δικαιώματα ή στον οποίο κατέβαλε δικαιώματα για το προηγούμενο έτος χρήσης. Η υποχρέωση αυτή πραγματοποιείται μια φορά ετησίως και το αργότερο εννέα μήνες μετά το τέλος του έτους χρήσης, στο οποίο αφορούν. Η μόνη πληροφορία που επεκτείνεται και πέρα της συγκεκριμένης οικονομικής χρήσης είναι τα έσοδα που αναλογούν στον δικαιούχο και δεν έχουν καταβληθεί σε αυτόν (περίπτωση ζ) της παραγράφου 1).

Στις πληροφορίες (περιπτώσεις α) έως ζ)) περιλαμβάνονται συγκεκριμένα και αναλυτικά οικονομικά στοιχεία (έσοδα από δικαιώματα που αναλογούν στον δικαιούχο και που του καταβλήθηκαν με αναλυτικά τα ποσά ανά κατηγορία εξουσίας και είδος χρήσης, η συγκεκριμένη περίοδος στην οποία πραγματοποιήθηκε η χρήση, στην οποία αντιστοιχούν τα αναλογούντα ποσά που προσδιορίστηκαν και καταβλήθηκαν, υπό τον όρο της υποβολής αναφορών από τους χρήστες, καθώς και όλες οι κρατήσεις (έξοδα διαχείρισης και λοιπές κρατήσεις)). Περιλαμβάνονται, επίσης, τα στοιχεία επικοινωνίας του δικαιούχου που χρησιμοποιεί ο οργανισμός για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό του, ώστε κάθε έτος να ελέγχει ο δικαιούχος την ορθότητά τους, προκειμένου να μη δημιουργείται πρόβλημα στην ανεύρεσή του.

Η προθεσμία αυτή των εννέα μηνών που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν ισχύει για την παράγραφο 2, για το άρθρο 26 και για το άρθρο 37.

Στην παράγραφο 2, που εισάγει εξαίρεση στην παράγραφο 1, προβλέπεται ότι στην περίπτωση που ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει ως μέλη οντότητες που είναι αρμόδιες για τη διανομή των εσόδων από τα δικαιώματα στους δικαιούχους θα πρέπει να παρέχει σε αυτές τις πληροφορίες της παραγράφου 1, εάν οι οντότητες αυτές δεν έχουν ήδη στην κατοχή τους τις πληροφορίες αυτές. Στη συνέχεια οι οντότητες αυτές δίνουν τις ως άνω πληροφορίες σε κάθε δικαιούχο που του αναλογούν δικαιώματα ή στον οποίο κατέβαλαν δικαιώματα το αργότερο εννέα μήνες μετά το τέλος του έτους χρήσης, εντός του οποίου προσδιόρισαν τα αναλογούντα έσοδα από τα δικαιώματα ή κατέβαλαν πληρωμές.

Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης.

Το **άρθρο 26** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 19 της Οδηγίας. Στο πλαίσιο της διαφάνειας κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαθέτει ορισμένες πληροφορίες στους άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, των οποίων τα δικαιώματα διαχειρίζεται βάσει συμβάσεων εκπροσώπησης, μια φορά τον χρόνο και συγκεκριμένα εννέα μήνες μετά το τέλος κάθε έτους χρήσης. Στην περίπτωση αυτή που ρυθμίζεται στο παρόν άρθρο ο οργανισμός έχει την υποχρέωση να παρέχει τις πληροφορίες στον άλλο οργανισμό με ηλεκτρονικά μέσα, δεδομένου ότι πολύ πιθανόν οι δύο οργανισμοί να βρίσκονται σε διαφορετικές επικράτειες και

με αυτόν τον τρόπο διευκολύνεται η μεταξύ τους επικοινωνία. Οι πληροφορίες περιλαμβάνουν συγκεκριμένα οικονομικά στοιχεία, πληροφορίες για τη χορήγηση ή μη αδειών σε σχέση με έργα και τις σχετικές με τη σύμβαση εκπροσώπησης αποφάσεις της γενικής συνέλευσης των μελών.

Το **άρθρο 27** ενσωματώνει στην παράγραφο 1 το άρθρο 20 της Οδηγίας και ρυθμίζει την υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να παρέχουν σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, των οποίων τα δικαιώματα διαχειρίζονται βάσει συμβάσεων εκπροσώπησης, σε οποιονδήποτε δικαιούχο και σε οποιονδήποτε χρήστη, πληροφορίες αναφορικά με τα έργα, τα αντικείμενα προστασίας που εκπροσωπούν και τις αντίστοιχες επικράτειες που καλύπτονται. Αν τα έργα ή τα αντικείμενα προστασίας δεν μπορούν να προσδιοριστούν λόγω της δραστηριότητας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ο τελευταίος παρέχει πληροφορίες σχετικά με τους τύπους των έργων ή των αντικειμένων προστασίας και τα δικαιώματα και τις σχετικές επικράτειες που καλύπτει. Ακόμη και δυνητικός, δηλαδή χρήστης ο οποίος ακόμη δεν έχει προβεί σε πραγματική χρήση αλλά ενδιαφέρεται να συνάψει σύμβαση με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, χρήστης μπορεί να ζητήσει αυτές τις πληροφορίες, αφού μπορεί να είναι καθοριστικές για την απόφασή του να λάβει ή όχι άδεια χρήσης από τον εν λόγω οργανισμό.

Το αίτημα πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένο, για να προστατευθούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης από καταχρηστικές αξιώσεις για παροχή πληροφοριών.

Η παράγραφος 2 ορίζει ότι η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της παραγράφου 1 υφίσταται και στο πλαίσιο της διενέργειας καλόπιστης επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 6 του άρθρου 27Α ν. 2121/1993.

Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης.

Το **άρθρο 28** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 21 της Οδηγίας και αφορά στη δημοσιοποίηση πληροφοριών από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στην ιστοσελίδα του. Η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να δημοσιοποιούν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο πηγάζει από τη δυνατότητα που παρέχει το νέο νομοθετικό πλαίσιο στους δικαιούχους να παρακολουθούν και να συγκρίνουν τις αντίστοιχες υπηρεσίες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

Οι όροι εισδοχής μέλους δεν αναφέρονται στις υποχρεώσεις δημοσιοποίησης της περίπτωσης β) της παραγράφου 1 δεδομένου ότι σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 13 περιλαμβάνονται υποχρεωτικά στο καταστατικό, το οποίο δημοσιοποιείται ούτως ή άλλως σύμφωνα με την περίπτωση α) της παραγράφου 1. Επίσης, σε σχέση με τις συμβάσεις εκπροσώπησης προβλέπεται ανάρτηση καταλόγου αυτών, καθώς συχνά οι συμβάσεις αυτές περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται η διαρκής επικαιροποίηση των αναρτημένων στην ιστοσελίδα πληροφοριών λόγω της ιδιαίτερης σημασίας τους για την ενημέρωση των ενδιαφερομένων.

Οι περιπτώσεις α), β), γ), στ), ζ) και η) της παραγράφου 1 και η παράγραφος 2 του άρθρου 28 εφαρμόζονται και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης.

Το **άρθρο 29** αφορά στην ετήσια έκθεση διαφάνειας και ενσωματώνει το άρθρο 22 της Οδηγίας. Προκειμένου να μπορούν οι δικαιούχοι, οι χρήστες και άλλοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να παρακολουθούν και να συγκρίνουν τις αντίστοιχες υπηρεσίες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι οργανισμοί αυτοί πρέπει να δημοσιεύουν ετήσια έκθεση διαφάνειας με συγκρίσιμες και ελεγμένες οικονομικές πληροφορίες για τις δραστηριότητές τους. Η δημοσίευση πρέπει να πραγματοποιείται το αργότερο οκτώ μήνες μετά το τέλος κάθε οικονομικού έτους.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να δημοσιοποιούν, επίσης, ετήσια ειδική έκθεση, η οποία αποτελεί μέρος της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας, σχετικά με τη χρήση των ποσών που δαπανήθηκαν για κοινωνικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες. Οι πληροφορίες που αποτελούν περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας μπορούν να περιλαμβάνονται σε χωριστή έκθεση ή σε άλλα έγγραφα, για παράδειγμα, ως μέρος των ετήσιων οικονομικών καταστάσεών τους. Σε κάθε περίπτωση, όμως, θα πρέπει να είναι ευδιάκριτες όλες οι απαιτούμενες πληροφορίες και να περιλαμβάνονται χωριστά.

Οι οικονομικές πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 3 ελέγχονται από ορκωτούς ελεγκτές λογιστές και η έκθεσή τους περιλαμβάνεται εξ ολοκλήρου στην ετήσια έκθεση διαφάνειας, η οποία αναρτάται και παραμένει στην ιστοσελίδα του οργανισμού για πέντε έτη (τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1). Αυτή η έκθεση εγκρίνεται από τη γενική συνέλευση μελών σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 9.

Τέλος, στην παράγραφο 4 προβλέπεται προς άρση αμφιβολιών ότι η δημοσίευση της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας και η τήρηση των σχετικών διαδικασιών δεν αποτελεί λόγο μη εφαρμογής άλλων νόμων σχετικά με την οικονομική διαχείριση και τον έλεγχο των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ανάλογα με τη νομική μορφή τους.

Το **άρθρο 30** ενσωματώνει το παράρτημα της Οδηγίας που αφορά στις πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στην ετήσια έκθεση διαφάνειας. Στην παράγραφο 1 προβλέπεται συνολικά το περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας, το οποίο περιλαμβάνει:

1) Οικονομικά στοιχεία και συγκεκριμένα:

α) τις οικονομικές καταστάσεις που προβλέπονται στην περίπτωση α) της παραγράφου 1,

β) τα ποσά που δόθηκαν ως αμοιβές και ως παροχές στα μέλη του διοικητικού και εποπτικού συμβουλίου, στον γενικό διευθυντή και στους άλλους διευθυντές (περίπτωση στ) της παραγράφου 1), και

γ) τις οικονομικές πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2, (περίπτωση ζ) της παραγράφου 1).

2) Μη οικονομικά στοιχεία, όπως η έκθεση για τις δραστηριότητες του οικονομικού έτους (περιπτώσεις β) έως και ε) της παραγράφου 1) και

3) Την ειδική έκθεση διαφάνειας (περίπτωση η) της παραγράφου 1), το περιεχόμενο της οποίας ρυθμίζεται στην παράγραφο 3.

Σχετικά με τις πληροφορίες που αναφέρονται στην περίπτωση ε) της παραγράφου 1, σκοπός του σχεδίου νόμου είναι να παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έναν κατάλογο ονομάτων αυτών των οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται από αυτόν (π.χ. επωνυμία, αριθμό μητρώου, διεύθυνση και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο ταυτοποίησης), καθώς και πληροφορίες σχετικά με το καθεστώς ιδιοκτησίας ή ελέγχου.

Η παράγραφος 2, η οποία προσδιορίζει το περιεχόμενο της περίπτωσης ζ) της παραγράφου 1, αναφέρει με λεπτομέρεια τις οικονομικές πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στην ετήσια έκθεση διαφάνειας: έσοδα από δικαιώματα και από επένδυση δικαιωμάτων, το κόστος διαχείρισης δικαιωμάτων και άλλων υπηρεσιών, τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους και πληροφορίες σε σχέση με άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Σε πολλές περιπτώσεις στην παράγραφο 2 ο νόμος απαιτεί την περιγραφή οικονομικών πληροφοριών διακρίνοντας τις ανά κατηγορία εξουσιών και είδος χρήσης.

Παραδείγματα κατηγοριών εξουσιών είναι τα ακόλουθα: Παρουσίαση στο κοινό, καλωδιακή μετάδοση, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και αναμετάδοση, η εξουσία να καθιστούν οι δικαιούχοι τα έργα προσιτά στο κοινό, αναπαραγωγή (αποκλειστικό δικαίωμα), διανομή, ιδιωτική αναπαραγωγή, εξουσία δανεισμού και εκμίσθωσης, κ.ο.κ.

Παραδείγματα ειδών χρήσης σε σχέση με τις πολυμεδικές άδειες αποτελούν η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, η ρευμάτωση δεδομένων συνεχούς ροής (online streaming) (συμπεριλαμβανομένης της μετάδοσης μέσω διαδικτύου (webcasting)), το «κατέβασμα από το διαδίκτυο» (online download), ο κινηματογράφος, η δημόσια εκτέλεση, το θέατρο, οι ζωντανές εκτελέσεις κ.ά.

Παραδείγματα χρήσεων για οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης παραγωγών και εκτελεστών ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, η δημόσια εκτέλεση, η επιγραμμική ροή δεδομένων (online streaming) (συμπεριλαμβανομένης της ταυτόχρονης μετάδοσης (simulcasting) και της μετάδοσης μέσω διαδικτύου (webcasting)).

Οι πόροι της υποπερίπτωσης δδ) της περίπτωσης β) της παραγράφου 2 που χρησιμοποιούνται για την κάλυψη δαπανών μπορεί να είναι, για παράδειγμα, τα μη διανεμητέα ποσά ή οι κρατήσεις.

Στην υποπερίπτωση δδ) της περίπτωσης δ) της παραγράφου 2 περιλαμβάνονται όλες οι περιπτώσεις, στις οποίες βάσει συμβάσεων εκπροσώπησης, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης προβαίνουν σε απευθείας καταβολή δικαιωμάτων στους δικαιούχους άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης της παραγράφου 3 του άρθρου 37.

Η παράγραφος 3 εξειδικεύει το περιεχόμενο της ειδικής έκθεσης, όπως αναφέρεται στην περίπτωση η) της παραγράφου 1. Στην έκθεση αυτή αναφέρονται αναλυτικά τα ποσά που δαπανώνται για κοινωνικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες, καθώς και η επεξήγηση της χρήσης των ποσών και των αποδεκτών τους.

Το **άρθρο 31** ενσωματώνει το άρθρο 10 της Οδηγίας και αφορά στις υποχρεώσεις των προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Για λόγους χρηστής διαχείρισης τα διοικητικά στελέχη ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης θα πρέπει να είναι ανεξάρτητα. Για τον λόγο αυτόν τα πρόσωπα που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες (όπως και τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 10) θα πρέπει να δηλώνουν πριν από την ανάληψη των καθηκόντων τους και, στη συνέχεια σε ετήσια βάση, οποιαδήποτε συμφέροντα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, κατά πόσο υπάρχουν πραγματικές ή δυνητικές συγκρούσεις μεταξύ των συμφερόντων τους και των συμφερόντων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όπως και τα ποσά που τους κατέβαλε ο οργανισμός, ως αμοιβή, αποζημίωση ή ως έσοδα από δικαιώματα και άλλες παροχές. Άλλα είδη παροχών, όπως αυτές αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 31, είναι μεταξύ άλλων η ημερήσια αποζημίωση και τα έξοδα μετακίνησης στο πλαίσιο της διαχείρισης που ασκεί ο οργανισμός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Το **ένατο κεφάλαιο** αφορά στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης.

Στο **άρθρο 32** προβλέπεται ότι οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης δεν μπορούν να διαχειρίζονται δικαιώματα που υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, δεν μπορούν να χορηγούν την έγγραφη άδεια δημόσιας εκτέλεσης της παραγράφου 2 του άρθρου 63 του ν. 2121/1993 και δεν ισχύουν σε αυτές τα τεκμήρια του άρθρου 7. Ο λόγος της εξαίρεσης αυτής συνίσταται στο γεγονός ότι τα τεκμήρια, τα οποία προσφέρονται για τη δικονομική διευκόλυνση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, συνάδουν λόγω της φύσης τους με τη λειτουργία των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που έχουν συνήθως δεσπόζουσα θέση στην αγορά και παρουσιάζουν αντιπροσωπευτικότητα στη συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων τους οποίους εκπροσωπούν. Αν ελλείπει το στοιχείο της δεσπόζουσας θέσης ή της αντιπροσωπευτικότητας, η επίκληση των τεκμηρίων είναι απρόσφορη και δεν μπορεί να λειτουργήσει. Εξάλλου η Οδηγία, όπως προκύπτει και από την αιτιολογική σκέψη 12 αυτής, δεν παρεμβαίνει στα ζητήματα υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης και στα τεκμήρια εκπροσώπησης και συνεπώς εναπόκειται στα κράτη μέλη η ρύθμιση των συγκεκριμένων ζητημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΟΛΥΕΔΑΦΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ ΓΙΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΕ ΜΟΥΣΙΚΑ ΕΡΓΑ

Το **δέκατο κεφάλαιο** ενσωματώνει τον Τίτλο ΙΙΙ της Οδηγίας (άρθρα 23 έως 32). Εφαρμόζεται μόνο στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζονται επιγραμμικά δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων σε πολυεδαφική βάση. Καλύπτει τόσο την ταυτόχρονη μετάδοση (simulcasting) όσο και τη μετάδοση μέσω διαδικτύου (webcasting).

Το εν λόγω κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στα συγγενικά δικαιώματα.

Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών, στις οποίες γίνεται χρήση μουσικών έργων, όπως μουσικές υπηρεσίες που επιτρέπουν στους καταναλωτές να «κατεβάσουν» μουσική (download) ή να την ακούν σε συνεχή ροή (streaming), καθώς και άλλες υπηρεσίες που παρέχουν πρόσβαση σε ταινίες ή παιχνίδια, όπου η μουσική αποτελεί σημαντικό στοιχείο, πρέπει πρώτα να αποκτούν το δικαίωμα χρήσης των έργων αυτών. Όσον αφορά στους δημιουργούς, πρόκειται για το αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής και το αποκλειστικό

δικαίωμα παρουσίασης στο κοινό των μουσικών έργων. Η διαχείριση των δικαιωμάτων αυτών μπορεί να γίνεται από τους ίδιους τους μεμονωμένους δικαιούχους, όπως τους δημιουργούς ή τους εκδότες μουσικών έργων ή από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Συχνά η διαχείριση της αναπαραγωγής και της παρουσίασης στο κοινό των δικαιωμάτων των δημιουργών ασκείται από διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Επιπλέον, υπάρχουν περιπτώσεις, κατά τις οποίες περισσότεροι δικαιούχοι έχουν δικαιώματα επί του ίδιου έργου και ενδέχεται να έχουν εξουσιοδοτήσει διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να χορηγούν άδειες στα αντίστοιχα μερίδια των δικαιωμάτων τους επί του έργου. Με την παρούσα ρύθμιση προβλέπονται οι βασικές προϋποθέσεις παροχής από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συλλογικών πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικά δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων τους, αποσκοπώντας στη διευκόλυνση, βελτίωση, απλούστευση και επιτάχυνση απόκτησης των αδειών για τα δικαιώματα αυτά.

Για τη μουσική στο διαδίκτυο, όπου ο κανόνας εξακολουθεί να είναι η συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων του δημιουργού ανά επικράτεια, μέσω του παρόντος κεφαλαίου δημιουργήθηκαν οι συνθήκες που ευνοούν τις πλέον αποτελεσματικές πρακτικές αδειοδότησης σε ένα ολοένα αυξανόμενο διασυνοριακό πλαίσιο. Εξάλλου η ανάπτυξη των νόμιμων επιγραμμικών υπηρεσιών μουσικής συμβάλλει στην καταπολέμηση των παραβιάσεων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο διαδίκτυο.

Το **άρθρο 33** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 24 της Οδηγίας.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων είναι η αποδεδειγμένα επαρκής ικανότητά του να επεξεργάζεται ηλεκτρονικά, αποτελεσματικά και με διαφανή τρόπο τα στοιχεία που απαιτούνται για τη χορήγηση αδειών και τη διαχείριση των δικαιωμάτων. Η παρακολούθηση της χρήσης του ρεπερτορίου διεξάγεται για τις ανάγκες τιμολόγησης και διανομής των ποσών στους δικαιούχους και ως εκ τούτου δεν θέτει ζητήματα παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Στην παράγραφο 2 αναφέρεται ο τρόπος με τον οποίο διαπιστώνονται οι προϋποθέσεις της διάταξης αυτής και ειδικότερα της επαρκούς ικανότητας χορήγησης πολυεδαφικών αδειών. Για τον σκοπό αυτό ο ΟΠΙ μπορεί είτε με επιτόπιο έλεγχο στα γραφεία του ενδιαφερόμενου για χορήγηση πολυεδαφικών αδειών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είτε/και με προσκόμιση των στοιχείων που κρίνει απαραίτητα να διαπιστώσει κατά πόσο υφίσταται η εν λόγω ικανότητα, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική και με διαφανή τρόπο ηλεκτρονική επεξεργασία των δεδομένων της παρ. 1.

Η παράγραφος 3 ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 24 της Οδηγίας και περιλαμβάνει ενδεικτικά κριτήρια για την ικανότητα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να χορηγούν πολυεδαφικές άδειες σύμφωνα με την παράγραφο 1. Ένα από αυτά είναι η χρήση μοναδικών αναγνωριστικών κωδικών για την ταυτοποίηση των δικαιούχων και

τον προσδιορισμό των μουσικών έργων. Κριτήριο αποτελεί και η ικανότητα του οργανισμού να προσδιορίζει με ακρίβεια τα μουσικά έργα, τα δικαιώματα και τους αντίστοιχους δικαιούχους που εκπροσωπεί σε σχέση με τις επικράτειες που δραστηριοποιείται. Τέλος, κριτήριο αποτελεί και η ικανότητα του οργανισμού να κάνει χρήση κατάλληλων μέσων έγκαιρου και αποτελεσματικού εντοπισμού και εξάλειψης τυχόν ασυνεπειών στα δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες.

Σύμφωνα με την παράγραφο 4 οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να αναθέτουν σε τρίτους υπηρεσίες σχετικά με τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικά

δικαιώματα επί μουσικών έργων υπό τον όρο της παραγράφου 5 του άρθρου 2. Όταν η ανάθεση αυτή αφορά στο τεχνικό μέρος μόνο, δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 5 του άρθρου 2 και συνεπώς, αυτοί οι τρίτοι δεν αποτελούν οντότητες, οι οποίες υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος.

Η παράγραφος 5 ορίζει ότι στα μουσικά έργα περιλαμβάνονται οι στίχοι και η μουσική που περιέχεται σε οπτικοακουστικά έργα αλλά όχι τα μουσικά έργα σε μορφή παρτιτούρας, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 40 του Προοιμίου της Οδηγίας.

Το **άρθρο 34** συνιστά ενσωμάτωση του άρθρου 25 της Οδηγίας.

Η παράγραφος 1 προβλέπει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες παρέχουν με ηλεκτρονικά μέσα στους πάροχους επιγραμμικών υπηρεσιών, στους δικαιούχους και στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τις πληροφορίες που χρειάζονται για να εξακριβώνουν το ρεπερτόριο που εκπροσωπούν οι οργανισμοί κατόπιν δεόντως αιτιολογημένου αιτήματος.

Η διαθεσιμότητα ακριβών και ολοκληρωμένων πληροφοριών σχετικά με τα μουσικά έργα και τα δικαιώματα, τα οποία εξουσιοδοτείται να εκπροσωπεί κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης σε συγκεκριμένη επικράτεια είναι καθοριστικής σημασίας για μια αποτελεσματική και διαφανή διαδικασία αδειοδότησης, για τη μετέπειτα επεξεργασία των αναφορών των χρηστών και τη σχετική τιμολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών, καθώς και για τη διανομή των οφειλόμενων ποσών. Για τον λόγο αυτό οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες για μουσικά έργα θα πρέπει να είναι σε θέση να επεξεργάζονται τέτοιου είδους λεπτομερή στοιχεία με ταχύτητα και ακρίβεια.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να λάβουν μέτρα για να προστατεύσουν την ακρίβεια και την ακεραιότητα των δεδομένων τους, για να ελέγξουν την επαναχρησιμοποίησή τους, καθώς και για να προστατεύσουν τις εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες.

Με το **άρθρο 35** ενσωματώνεται το άρθρο 26 της Οδηγίας.

Για να διασφαλιστεί ότι τα δεδομένα σχετικά με το μουσικό ρεπερτόριο που επεξεργάζονται είναι όσο το δυνατόν ακριβέστερα, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες για μουσικά έργα θα πρέπει να επικαιροποιούν τις βάσεις δεδομένων τους. Θα πρέπει να διαθέτουν για τον λόγο αυτόν μηχανισμούς, οι οποίοι θα δίνουν τη δυνατότητα στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών, στους δικαιούχους και σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, να ζητούν διόρθωση των δεδομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 33. Επειδή η Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των

φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών χορηγεί σε κάθε πρόσωπο, στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα, το δικαίωμα να ζητήσει τη διόρθωση, τη διαγραφή ή το κλείδωμα των ανακριβών ή ελλιπών στοιχείων, προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 διόρθωση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση κάθε ανακριβούς πληροφορίας ή δεδομένων. Αυτοί οι μηχανισμοί διόρθωσης αναρτώνται στην ιστοσελίδα του οργανισμού (βλ. περίπτωση ιε) της παραγράφου 1 του άρθρου 28).

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει, επίσης, να διαθέτουν στους δικαιούχους τους (συμπεριλαμβανομένων αυτών του άρθρου 40) τη δυνατότητα να υποβάλλουν ηλεκτρονικά πληροφορίες σχετικά με τα έργα, τα δικαιώματα και τις επικράτειες. Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να προβλέπουν τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων για την υποβολή πληροφοριών από τους δικαιούχους (έργα, δικαιώματα επί των έργων και επικράτειες). Στο μέτρο του δυνατού οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για την ηλεκτρονική υποβολή λαμβάνουν υπόψη τυχόν προαιρετικά βιομηχανικά πρότυπα ή πρακτικές που αναπτύσσονται σε διεθνές ή σε ενωσιακό επίπεδο και αφορούν στην ανταλλαγή δεδομένων και επιτρέπουν τον καθορισμό έργου, δικαιωμάτων και επικρατειών.

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι σε περίπτωση που οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δίνει εντολή σε άλλον οργανισμό να χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων στο πλαίσιο των άρθρων 38 και 39, ο οργανισμός που λαμβάνει την εξουσιοδότηση έχει υποχρέωση να παρέχει στους δικαιούχους του εξουσιοδοτούμενου οργανισμού τα μέσα για ηλεκτρονική υποβολή πληροφοριών της παραγράφου 2, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Το άρθρο 36 αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 27 της Οδηγίας.

Η παράγραφος 1 προβλέπει την παρακολούθηση της χρήσης των σχετικών δικαιωμάτων από τους παρόχους, η οποία πρέπει να πραγματοποιείται μόνο για τις ανάγκες της τιμολόγησης και διανομής των εσόδων και ως εκ τούτου δεν θέτει ζητήματα παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Προκειμένου για τη βελτίωση της αποδοτικότητας των υπηρεσιών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες και λόγω της φύσης των δικαιωμάτων που διαχειρίζονται, προβλέπεται η υποβολή αναφορών από τους παρόχους για την πραγματική χρήση των έργων με ηλεκτρονικά μέσα. Επίσης, με ηλεκτρονικά μέσα πραγματοποιείται από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης η τιμολόγηση των παρόχων. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις προβλέπεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης προσφέρει στους παρόχους τη χρήση τουλάχιστον ενός μορφότυπου που λαμβάνει υπόψη προαιρετικά πρότυπα ή πρακτικές.

Αν οι πάροχοι δεν χρησιμοποιούν για την υποβολή αναφοράς το βιομηχανικό πρότυπο που προσφέρει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αλλά άλλο κλειστό μορφότυπο, τότε ο οργανισμός μπορεί να αρνηθεί να αποδεχθεί την υποβολή αναφοράς, ενώ οι πάροχοι δεν μπορούν να αρνηθούν να αποδεχθούν το τιμολόγιο. Ωστόσο οι πάροχοι σύμφωνα με την παράγραφο 5 πρέπει να έχουν τη δυνατότητα βάσει κατάλληλων μηχανισμών που θα τους παρέχει ο οργανισμός να αμφισβητούν την ορθότητα του τιμολογίου.

Η χρήση κατάλληλων τεχνικών μέσων αποσκοπεί στον περιορισμό τυχόν επιπρόσθετου διοικητικού φόρτου των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών.

Στην παράγραφο 4 η τιμολόγηση των παρόχων από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συνδέεται χρονικά με την υποβολή αναφοράς από τους παρόχους σχετικά με την πραγματική χρήση των έργων και πραγματοποιείται χωρίς καθυστέρηση μετά από αυτήν. Καθυστέρηση μπορεί ενδεχομένως να δικαιολογηθεί μόνο για λόγους που οφείλονται στον πάροχο. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 προβλέπεται ότι η συχνότητα της υποβολής της αναφοράς σχετικά με την πραγματική χρήση των έργων καθορίζεται μεν συμβατικά αλλά σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να πραγματοποιείται τουλάχιστον δύο φορές τον χρόνο. Συνεπώς, ενώ υπάρχει η δυνατότητα συμβατικού καθορισμού του ζητήματος, περιέχεται ταυτόχρονα ένα ελάχιστο όριο συχνότητας ως ασφαλιστική δικλείδα για τους οργανισμούς. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται η δυνατότητα στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να έχουν ακριβή εικόνα για την επιγραμμική χρήση του ρεπερτορίου τους εντός του έτους προκειμένου να μπορούν να προβαίνουν σε δίκαιες κατανομές.

Το **άρθρο 37** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 28 της Οδηγίας και ρυθμίζει την υποχρέωση διανομής στους δικαιούχους των αμοιβών τους. Η διανομή πρέπει να γίνεται με ακρίβεια και χωρίς καθυστέρηση μετά την υποβολή αναφοράς σχετικά με την πραγματική χρήση του έργου αλλά δεν υπάρχει προβλεπόμενο χρονικό όριο, όπως στην περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 19. Σε κάθε περίπτωση εισάγεται εξαίρεση στην έγκαιρη πληρωμή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν για λόγους που οφείλονται στον πάροχο.

Παράλληλα στην παράγραφο 2 εισάγεται υποχρέωση των οργανισμών κάθε φορά που πραγματοποιούν πληρωμές στους δικαιούχους να τους παρέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες, όπως πληροφορίες σχετικά με την περίοδο κατά την οποία έγιναν οι χρήσεις και τις σχετικές επικράτειες. Επίσης, στις πληροφορίες αυτές περιλαμβάνονται και τα ποσά που εισπράττονται, οι κρατήσεις που πραγματοποιούνται και τα ποσά που διανέμονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σε σχέση με κάθε μουσικό έργο και κάθε πάροχο.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 όταν ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δίνει εντολή σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων σύμφωνα με τα άρθρα 38 και 39, ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διανέμει τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 με ακρίβεια και χωρίς καθυστέρηση και παρέχει στον εξουσιοδοτούμενο οργανισμό

συλλογικής διαχείρισης τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Ο εξουσιοδοτών οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι αρμόδιος για τη μετέπειτα διανομή των ποσών αυτών και την παροχή των σχετικών πληροφοριών στους δικαιούχους, εκτός εάν

οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συμφωνήσουν διαφορετικά.

Τέλος, στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι οι παράγραφοι 5 έως 8 του άρθρου 19 που αφορούν στα μη διανεμητέα ποσά εφαρμόζονται και στο παρόν άρθρο.

Το **άρθρο 38** ενσωματώνει το άρθρο 29 της Οδηγίας.

Η συγκέντρωση διαφορετικών μουσικών ρεπερτορίων για χορήγηση πολυεδαφικών αδειών διευκολύνει τη διαδικασία αδειοδότησης και ενισχύει την πολιτιστική ποικιλομορφία, καθιστώντας στην αγορά πολυεδαφικών αδειών διαθέσιμα όλα τα ρεπερτόρια. Ταυτόχρονα συμβάλλει στη μείωση του αριθμού των συναλλαγών, τις οποίες πρέπει να διενεργεί ένας πάροχος επιγραμμικής υπηρεσίας, προκειμένου να προσφέρει υπηρεσίες. Η εν λόγω συγκέντρωση των ρεπερτορίων διευκολύνει την ανάπτυξη νέων επιγραμμικών υπηρεσιών και οδηγεί στη μείωση του κόστους συναλλαγής, από την οποία επωφελούνται οι καταναλωτές. Κατά συνέπεια, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν προτίθενται ή δεν είναι σε θέση να χορηγούν απευθείας πολυεδαφικές άδειες στο μουσικό ρεπερτόριό τους πρέπει να ενθαρρύνονται σε εθελοντική βάση να αναθέτουν σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση του ρεπερτορίου τους κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις. Για τον λόγο αυτόν προβλέπεται στην παράγραφο 1 ότι όλες οι συμβάσεις εκπροσώπησης μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, στις οποίες προβλέπεται η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών, πρέπει να συνάπτονται σε μη αποκλειστική βάση. Η μη αποκλειστικότητα δεν περιορίζει ούτε τις επιλογές των χρηστών που αναζητούν πολυεδαφικές άδειες αλλά ούτε και αυτές των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που αναζητούν υπηρεσίες διαχείρισης του ρεπερτορίου τους σε πολυεδαφική βάση.

Κάθε σύμβαση με την οποία ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό ή οργανισμούς τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών στο δικό του μουσικό ρεπερτόριο για επιγραμμική χρήση δεν πρέπει να αποτρέπει τον πρώτο οργανισμό (τον εξουσιοδοτούντα) από τη συνέχιση χορήγησης αδειών μόνο στην ελληνική επικράτεια για το δικό του ρεπερτόριο και για κάθε άλλο ρεπερτόριο, το οποίο ενδέχεται να έχει εξουσιοδοτηθεί να εκπροσωπεί στην εν λόγω επικράτεια, σύμφωνα και με την αιτιολογική σκέψη 46 του Προοιμίου της Οδηγίας.

Είναι σημαντικό τα μέλη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να γνωρίζουν τους όρους βάσει των οποίων οι οργανισμοί διαχειρίζονται τα επιγραμμικά τους δικαιώματα. Για τον λόγο αυτόν προβλέπεται στην παράγραφο 2 ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να παρέχουν στα μέλη τους επαρκείς πληροφορίες για τους κύριους όρους κάθε συμφωνίας, βάσει της οποίας ανατίθεται σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης η εκπροσώπηση των επιγραμμικών δικαιωμάτων των μελών αυτών σε μουσικά έργα με σκοπό τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών.

Τέλος, στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ενημερώνει τον οργανισμό που τον εξουσιοδοτεί για τους κύριους όρους βάσει των οποίων χορηγείται άδεια για τα επιγραμμικά δικαιώματα του τελευταίου. Στην περίπτωση αυτή, όπως και σε εκείνη της προηγούμενης παραγράφου, πρόκειται απλώς για ενημέρωση δεδομένου ότι ο εξουσιοδοτών δεν μπορεί να διαμορφώσει τους όρους της σύμβασης. Η υποχρέωση ενημέρωσης υφίσταται και πριν από τη σύναψη της σύμβασης.

Το άρθρο 39 ενσωματώνει το άρθρο 30 της Οδηγίας.

Η παράγραφος 1 εισάγει την υποχρέωση κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που χορηγεί ή προσφέρεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες να συμφωνεί να εκπροσωπεί το ρεπερτόριο οποιουδήποτε άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που αποφασίζει να μην το πράξει απευθείας. Για να διασφαλιστεί ότι η απαίτηση αυτή δεν είναι δυσανάλογη και ότι δεν βαίνει πέραν του αναγκαίου, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο απευθύνεται το αίτημα, υποχρεούται να αποδεχθεί την εκπροσώπηση μόνο σε περίπτωση που το αίτημα αφορά σε κατηγορίες επιγραμμικών δικαιωμάτων, τις οποίες διαχειρίζεται και ο ίδιος. Επιπλέον, η απαίτηση αυτή ισχύει μόνο έναντι οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που συγκεντρώνουν ρεπερτόριο και δεν καλύπτει οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες αποκλειστικά για το δικό τους ρεπερτόριο. Επίσης, δεν εφαρμόζεται σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι συγκεντρώνουν μόνο δικαιώματα επί των έργων τους με σκοπό να έχουν τη δυνατότητα να χορηγούν άδεια από κοινού τόσο για δικαιώματα αναπαραγωγής όσο και για δικαιώματα παρουσίασης στο κοινό επί των έργων αυτών. Ο οργανισμός πρέπει να απαντά εγγράφως στο αίτημα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Αν η απάντηση είναι αρνητική, πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Για την προστασία των συμφερόντων των δικαιούχων του εξουσιοδοτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και για τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης στην αγορά των μικρών και λιγότερο γνωστών ρεπερτορίων, κρίθηκε σημαντικό η διαχείριση του ρεπερτορίου του εξουσιοδοτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να πραγματοποιείται υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για το ρεπερτόριο του εξουσιοδοτούμενου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3. Εξαιρέση από την εφαρμογή των ίδιων όρων προβλέπεται μόνο για τα έξοδα διαχείρισης και για τις πληροφορίες του ρεπερτορίου (παράγραφοι 5 και 6).

Επίσης, για τον ίδιο λόγο η παράγραφος 4 προβλέπει ότι οι προσφορές που απευθύνει ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών πρέπει να περιλαμβάνουν και το ρεπερτόριο του εξουσιοδοτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Η παράγραφος 5 συνιστά μια ειδικότερη διάταξη σε σχέση με την παράγραφο 3 του άρθρου

18 αναφορικά με τα έξοδα διαχείρισης. Τα έξοδα διαχείρισης που χρεώνονται από τον εξουσιοδοτούμενο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πρέπει να είναι εύλογα σε σχέση με τις περιστάσεις.

Τέλος, στην παράγραφο 6 προβλέπεται η υποχρέωση του οργανισμού που αιτείται να εκπροσωπηθεί από άλλον οργανισμό να παρέχει τις σχετικές πληροφορίες αναφορικά με το μουσικό ρεπερτόριο στον οργανισμό στον οποίο απευθύνει το αίτημα. Εάν οι πληροφορίες δεν είναι επαρκείς ή στη σωστή μορφή, ο οργανισμός στον οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να χρεώσει τον αιτούντα οργανισμό έξοδα που προκύπτουν ευλόγως ή να αποκλείσει τη χρήση των έργων, για τα οποία δεν υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Η υποχρέωση παροχής των πληροφοριών υφίσταται και πριν τη σύναψη της σύμβασης.

Το **άρθρο 40** ενσωματώνει το άρθρο 31 της Οδηγίας.

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό οι δικαιούχοι μπορούν να χορηγούν πολυεδαφικές άδειες, ακόμη και στην περίπτωση που ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο έχουν αναθέσει τα δικαιώματά τους, δεν χορηγεί ούτε προσφέρεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες και επιπλέον δεν επιθυμεί να αναθέσει τη χορήγηση αυτή σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Στις περιπτώσεις αυτές μπορούν οι ίδιοι οι δικαιούχοι ή μέσω άλλου συμβαλλόμενου μέρους (οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή οποιουδήποτε τρίτου) να χορηγούν τις πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικές χρήσεις που απαιτούνται από τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών, αφού ανακαλέσουν πρώτα τα δικαιώματα που είναι αναγκαία για τη χορήγηση αυτών των αδειών από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο τα είχαν αρχικά αναθέσει. Παράλληλα, όμως, μπορούν να διατηρήσουν, αν επιθυμούν, τα δικαιώματα αυτά στον οργανισμό που τα είχαν αρχικά αναθέσει με σκοπό τη χορήγηση μονοεδαφικών αδειών. Για την άσκηση του δικαιώματος της ανάκλησης και για την έναρξη των αποτελεσμάτων της εφαρμόζεται η τρίμηνη προθεσμία έγγραφης προειδοποίησης της παραγράφου 2 του άρθρου 12. Σε κάθε περίπτωση ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει να αποφασίσει για τη χορήγηση ή την ανάθεση χορήγησης πολυεδαφικών αδειών μέχρι 10 Απριλίου 2017. Συνεπώς, η άσκηση του δικαιώματος αυτού μπορεί να πραγματοποιηθεί μετά το χρονικό αυτό σημείο.

Η δυνατότητα που προσφέρει το εν λόγω άρθρο διασφαλίζει τους στόχους και την αποτελεσματικότητα των κανόνων για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Το **άρθρο 41** και ειδικότερα η παράγραφος 2 ενσωματώνει το άρθρο 32 της Οδηγίας.

Η παράγραφος 1 ορίζει ρητά ότι οι διατάξεις του συγκεκριμένου κεφαλαίου υπερισχύουν των λοιπών διατάξεων του σχεδίου νόμου, εκτός αν προβλέπεται ρητά το αντίθετο.

Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί για τις εκπομπές τους που περιλαμβάνουν μουσικά έργα βασίζονται εν γένει σε άδειες χορηγηθείσες από εθνικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Σε πολλές περιπτώσεις οι άδειες αυτές ισχύουν περιοριστικά για ραδιοτηλεοπτικές δραστηριότητες. Προκειμένου να επιτρέπονται ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις στο διαδίκτυο,

απαιτείται άδεια για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων. Για να διευκολύνεται η χορήγηση τέτοιων αδειών που αφορούν σε μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στο διαδίκτυο ταυτόχρονα ή μετά την αρχική εκπομπή τους, προβλέπεται στην παράγραφο 2 παρέκκλιση από τους κανόνες που θα ίσχυαν σε διαφορετική περίπτωση για τη χορήγηση μίας τέτοιας πολυμεταδοτικής άδειας.

Η εν λόγω παρέκκλιση θα πρέπει να περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για να επιτρέπεται η πρόσβαση σε ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα στο διαδίκτυο και σε υλικό που έχει σαφή σχέση εξάρτησης με την αρχική εκπομπή και παράγεται για σκοπούς, όπως η συμπλήρωση, η προεπισκόπηση ή ο έλεγχος των εν λόγω τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων. Η παρέκκλιση αυτή δεν πρέπει να λειτουργεί με σκοπό τη στρέβλωση του ανταγωνισμού σε σχέση με τις άλλες υπηρεσίες, οι οποίες παρέχουν στους καταναλωτές πρόσβαση σε ατομικά μουσικά ή οπτικοακουστικά έργα στο διαδίκτυο ούτε να οδηγεί σε περιοριστικές πρακτικές, όπως ο διαμοιρασμός της αγοράς ή της πελατείας, πράγμα που θα συνιστούσε παραβίαση των άρθρων 101 ή 102 ΣΛΕΕ.

Η παρέκκλιση αυτή αφορά στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που μεταδίδουν με συμβατικό τρόπο. Δεν αφορά σε μεταδόσεις μέσω διαδικτύου (webcasting).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ – ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ

Το άρθρο 42 ενσωματώνει το άρθρο 33 της Οδηγίας και προβλέπει την υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να θεσπίσουν ειδική διαδικασία για τα μέλη τους για την υποβολή και τον χειρισμό καταγγελιών. Η διαδικασία αυτή πρέπει να είναι διαθέσιμη τόσο στους δικαιούχους που δεν είναι μέλη τους (βάσει του άρθρου 15) όσο και στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που έχουν αναθέσει σε άλλους οργανισμούς βάσει συμβάσεων εκπροσώπησης τη διαχείριση δικαιωμάτων.

Το σχέδιο νόμου κάνει μια ενδεικτική αναφορά στα ζητήματα για τα οποία μπορούν να υποβληθούν καταγγελίες. Συνεπώς, και άλλα ζητήματα που προκύπτουν από τη σύμβαση ανάθεσης ή στο πλαίσιο σύμβασης εκπροσώπησης, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο καταγγελιών.

Στην παράγραφο 2 επαναλαμβάνεται ουσιαστικά η υποχρέωση του οργανισμού, που προβλέπεται και στο άρθρο 28 παράγραφος 1 περίπτωση ια), να αναρτά στην ιστοσελίδα του όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την υποβολή καταγγελιών και τη σχετική διαδικασία.

Στην παράγραφο 3 περιγράφεται η διαδικασία υποβολής της καταγγελίας.

Στην παράγραφο 4, που ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 33 της Οδηγίας, προβλέπεται η προθεσμία εντός της οποίας οφείλει ο οργανισμός να απαντήσει στον καταγγέλλοντα εγγράφως: 12 εργάσιμες ημέρες. Η απάντηση πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να ζητήσει επιπλέον στοιχεία για τη διερεύνηση της καταγγελίας.

Το **άρθρο 43**, το οποίο ενσωματώνει το άρθρο 36 παράγραφος 2 της Οδηγίας, προβλέπει τη δυνατότητα τα μέλη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι δικαιούχοι, οι χρήστες, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, να γνωστοποιούν στον ΟΠΙ, δηλαδή στην αρμόδια εθνική αρχή, δραστηριότητες ή περιστατικά τα οποία κατά τη γνώμη τους συνιστούν παραβίαση τόσο του παρόντος σχεδίου νόμου όσο και του ν. 2121/1993 από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης αλλά και, κατά περίπτωση, από χρήστες.

Στη παράγραφο 2 περιγράφεται η διαδικασία αντιμετώπισης της γνωστοποίησης από τον ΟΠΙ, η δυνατότητα ελέγχου από αυτόν της ενδεχόμενης παράβασης με αίτημα προσκόμισης οποιουδήποτε περαιτέρω στοιχείου ή εγγράφου ή/και με επιτόπια έρευνα ή/και με έρευνα μέσω ορκωτών ελεγκτών λογιστών (άρθρο 49 παράγραφος 2). Για να λάβει μια ολοκληρωμένη εικόνα ο ΟΠΙ καλεί αυτόν, στον οποίο αφορά η εν λόγω γνωστοποίηση, να υποβάλει απόψεις εντός 12 εργάσιμων ημερών. Αν διαπιστωθεί παράβαση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του δέκατου τρίτου κεφαλαίου για τις κυρώσεις. Σε κάθε περίπτωση ενημερώνεται αυτός που πρόεβη στη γνωστοποίηση από τον ΟΠΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Το **άρθρο 44** ενσωματώνει στο σχέδιο νόμου το άρθρο 34 της Οδηγίας. Το άρθρο αυτό προβλέπει τη δυνατότητα, αν το επιθυμούν όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, διαφορές μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, μελών τους, δικαιούχων ή χρηστών που σχετίζονται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993 να υπαχθούν είτε σε διαιτησία είτε σε διαμεσολάβηση του ΟΠΙ, οι λεπτομέρειες της οποίας ορίζονται στην παράγραφο 3.

Η διαμεσολάβηση επιλέχθηκε ως μια ταχεία, ανεξάρτητη και αμερόληπτη διαδικασία εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, καθώς η Οδηγία δεν ορίζει συγκεκριμένη μορφή εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, ούτε καθορίζει το όργανο που την αναλαμβάνει. Θέτει μόνο ως κριτήριο τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας, της αμεροληψίας και της αποτελεσματικότητας του οργάνου και ορίζει ότι πρέπει να έχει πείρα στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας. Η

προσφυγή στη διαιτησία είναι δυνατή χωρίς ανάγκη ρητής αναφοράς στον νόμο και σε καμία περίπτωση δεν συνιστά προϋπόθεση για τη δυνατότητα προσφυγής στα δικαστήρια.

Αυτονόητη προϋπόθεση υπαγωγής σε διαμεσολάβηση ή σε διαιτησία είναι η βούληση όλων

των εμπλεκόμενων μερών, καθώς οι διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών δεν είναι υποχρεωτικές.

Οι καθυστερήσεις στην επίλυση διαφορών μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και άλλων μερών ενδέχεται να έχουν συνέπειες στην αποτελεσματικότητα των κανόνων που διέπουν τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών σε επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων. Για τον λόγο αυτό μπορούν να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση ή διαιτησία και διαφορές μεταξύ αφενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης εγκατεστημένου στην Ελλάδα που είτε χορηγεί είτε προσφέρεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων και αφετέρου παρόχου επιγραμμικής υπηρεσίας ή δικαιούχου ή άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ανεξαρτήτως της επικράτειας εγκατάστασής τους. Στο σχέδιο νόμου προβλέπονται ενδεικτικά κάποιες διαφορές που σχετίζονται κυρίως με δικαιώματα και υποχρεώσεις δικαιούχων.

Στην παράγραφο 3 ρυθμίζονται ορισμένες λεπτομέρειες που αφορούν στη διαμεσολάβηση από τον ΟΠΙ. Οι λεπτομέρειες που αφορούν στη διαμεσολάβηση καθώς και οι σχετικές αμοιβές θα καθοριστούν από τον Κανονισμό Διαμεσολάβησης του ΟΠΙ, ο οποίος καταρτίζεται από τον ΟΠΙ και εγκρίνεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Το **άρθρο 45** αποτελεί ρύθμιση στο πλαίσιο του άρθρου 35 παράγραφος 1 της Οδηγίας και αφορά στον καθορισμό των αμοιβολογίων στον τομέα της δημόσιας εκτέλεσης μουσικής (όχι ζωντανής) σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος αλλά και σε εμπορικά καταστήματα γενικότερα (οι συναυλίες δεν συμπεριλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής). Η παρούσα ρύθμιση προβλέπει έναν μηχανισμό ενεργούς συμμετοχής των χρηστών μέσω των αντιπροσωπευτικών ενώσεών τους στον καθορισμό των αμοιβολογίων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος ενεργοποιείται με πρωτοβουλία των πρώτων.

Για την εφαρμογή της διαδικασίας συστήνεται με το παρόν άρθρο Επιτροπή Διαμεσολάβησης με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού. Σκοπός της Επιτροπής αυτής είναι υποβάλλει στα μέρη πρόταση για τον καθορισμό της αμοιβής για τη δημόσια εκτέλεση μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος και τους όρους καταβολής της αμοιβής σε περίπτωση που είτε αποτύχουν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ή/και η μεσολάβηση του ΟΠΙ είτε τα μέρη επιθυμούν την προσφυγή απευθείας σε αυτήν. Στην παράγραφο 1 ρυθμίζονται η σύσταση της Επιτροπής Διαμεσολάβησης, η θητεία των μελών της, τα ζητήματα αμοιβής τους και της γενικότερης λειτουργίας της.

Το σύστημα συγκαθορισμού των αμοιβολογίων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης είναι συναινετικό και συνίσταται σε διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διαπραγματεύονται με τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών κατόπιν πρόσκλησης των τελευταίων. Οι αρμόδιες ενώσεις προβλέπονται συγκεκριμένα στην

παράγραφο 3 προκειμένου να διευκολυνθεί η σχετική διαδικασία. Ταυτόχρονα παρέχεται στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού η δυνατότητα τροποποίησης του σχετικού καταλόγου, εφόσον κάποιος κλάδος δεν εκπροσωπείται (ή δεν εκπροσωπείται πλέον) από τους προβλεπόμενους φορείς, ενώ τίθεται ως κριτήριο κατά πόσο ένας ή περισσότεροι κλάδοι δεν εκπροσωπούνται από τον εν λόγω φορέα, όπως και το εύρος εκπροσώπησής τους.

Για τον καθορισμό των αμοιβών εισάγονται ενδεικτικά κριτήρια στην παράγραφο 4, τα οποία πρέπει να εφαρμόζονται με αντικειμενικό τρόπο.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι οι διαπραγματεύσεις, οι οποίες διεξάγονται χωριστά για κάθε κατηγορία χρηστών και κάθε κατηγορία δικαιούχων, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά, πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί εντός δύο μηνών. Αν τα μέρη καταλήξουν σε συμφωνία, η διαδικασία ολοκληρώνεται στο σημείο αυτό. Η σύμβαση που προκύπτει από τις διαπραγματεύσεις κοινοποιείται στον ΟΠΙ και αναρτάται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ για ενημέρωση των χρηστών.

Σε περίπτωση που δεν υπάρξει αποτέλεσμα και εφόσον τα μέρη το επιθυμούν, μεσολαβεί ο ΟΠΙ για επίλυση των διαφορών σύμφωνα με την παράγραφο 6. Σε περίπτωση που και η διαδικασία αυτή δεν αποβεί επιτυχής σε χρονικό διάστημα 30 ημερών ή αν τα μέρη δεν επιθυμούν τη μεσολάβηση του ΟΠΙ, η υπόθεση παραπέμπεται από τον ΟΠΙ στην Επιτροπή Διαμεσολάβησης, αφού τον ενημερώσουν σχετικά τα μέρη. Αν τα μέρη δεν επιθυμούν να διαπραγματευτούν, το γνωστοποιούν στον ΟΠΙ και αν δεν επιθυμούν ούτε τη μεσολάβηση του ΟΠΙ, μπορεί να ζητήσουν από τον ΟΠΙ να παραπέμψει την υπόθεση στην Επιτροπή Διαμεσολάβησης, σύμφωνα με την παράγραφο 7.

Η Επιτροπή Διαμεσολάβησης υποβάλλει στα μέρη πρόταση μέσα σε 30 μέρες για τον καθορισμό της αμοιβής για τη δημόσια εκτέλεση μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος και τους όρους καταβολής της αμοιβής αυτής σύμφωνα με την παράγραφο 8. Μέσα σε δέκα μέρες τα μέρη την αποδέχονται ή την απορρίπτουν ή την τροποποιούν, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να την αποδεχθούν. Αν την αποδεχθούν, η διαδικασία ολοκληρώνεται εκεί και η συμφωνία αναρτάται στην ιστοσελίδα των μερών και του ΟΠΙ για ενημέρωση των χρηστών. Εάν η πρόταση δεν γίνει αποδεκτή (ως έχει ή με τροποποιήσεις), οποιοδήποτε μέρος μπορεί να προσφύγει στο Εφετείο Αθηνών (Τμήμα Πνευματικής Ιδιοκτησίας). Το Εφετείο Αθηνών δικάζει με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την εκούσια δικαιοδοσία. Το Εφετείο αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό για τα κριτήρια και το ύψος των αμοιβών για τη δημόσια εκτέλεση για συγκεκριμένη κάθε φορά κατηγορία χρηστών, αφού λάβει υπόψη του την πρόταση της Επιτροπής. Η απόφαση αυτή ισχύει για τρία έτη από τη δημοσίευσή της. Η διάρκεια ισχύος είναι περιορισμένη, ώστε να λαμβάνονται υπόψη κάθε φορά οι νέες συνθήκες στην αγορά και στην οικονομία και να μην παγιώνονται χρεώσεις που μπορεί μετά από λίγο χρονικό διάστημα να θεωρούνται υψηλές, χαμηλές ή δυσανάλογες.

Η απόφαση αποκτά ευρεία δημοσιότητα, αφού αφενός αναρτάται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ και αφετέρου τα μέλη των αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών ενημερώνονται σχετικά από τις ίδιες τις ενώσεις τους με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή με άλλον τρόπο.

Κατά της απόφασης του Εφετείου περιορίζονται τα ένδικα μέσα προκειμένου να υπάρξει ασφάλεια στις συναλλαγές και να μην καθίσταται η απόφαση υπό αμφισβήτηση για εκτεταμένο χρονικό διάστημα. Συγκεκριμένα δεν χωρεί αναίρεση στον Άρειο Πάγο ούτε αίτηση ανάκλησης ή μεταρρύθμισης της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 758 ΚΠολΔ. Επιτρέπεται ωστόσο άσκηση τριτανακοπής από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον εντός τριών μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης, η οποία δικάζεται από το Εφετείο Αθηνών που εξέδωσε την τριτανακοπόμενη απόφαση. Σκοπός του περιορισμού των ένδικων μέσων είναι η αποφυγή διαιώνισης μια αβέβαιης κατάστασης στην αγορά, ενώ δικαιολογείται από το γεγονός ότι α) μέχρι να φθάσει η υπόθεση στο Εφετείο τα μέρη έχουν περάσει από μία εκτενή προδικασία, β) η απόφαση παίρνει επαρκή δημοσιότητα, η οποία δίνει σε οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον τη δυνατότητα να προσφύγει εναντίον της με τριτανακοπή και γ) η διάρκεια ισχύος των αμοιβών που ορίζει το Εφετείο είναι τριετής από τη δημοσίευση της απόφασης.

Με αίτηση οποιουδήποτε μέρους μπορεί να ξεκινήσει εκ νέου η διαδικασία οποτεδήποτε μετά από την παρέλευση δύο ετών από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν τα μέρη καταλήξουν σε συμφωνία, αυτή ενεργοποιείται μετά το πέρας των τριών ετών από τη δημοσίευση της απόφασης. Μετά την παρέλευση των τριών ετών και εφόσον είτε δεν έχει κινηθεί εκ νέου η διαδικασία είτε δεν έχει επιτευχθεί ήδη συμφωνία, η ισχύς της απόφασης παρατείνεται μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας με την επιφύλαξη της παραγράφου 11.

Στην παράγραφο 9 προβλέπεται ότι μέχρι τη σύναψη της συμφωνίας ή τη δημοσίευση της απόφασης ισχύουν τα δημοσιευμένα αμοιβολόγια, ενώ η συμφωνία ή η απόφαση δεν αποτελεί λόγο αναβολής ή αναστολής των εκκρεμών δικών.

Επίσης, στην παράγραφο 10 ορίζεται ότι και η ισχύς των συμβάσεων μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών είναι τουλάχιστον τρία έτη από την υπογραφή τους. Η διαδικασία ξεκινάει εκ νέου ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε μέρους μετά τη λήξη της σύμβασης (όπως προβλέπεται σε αυτήν). Μέχρι το πέρας της διαδικασίας συνεχίζουν να ισχύουν οι συμβάσεις με την επιφύλαξη της παραγράφου 11.

Εισάγεται, τέλος, στην παράγραφο 11, η δυνατότητα για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σε περίπτωση που κάποιος χρήστης είτε δεν προσχωρήσει σε σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών της κατηγορίας του είτε δεν καταβάλει την αμοιβή που έχει καθορίσει το Εφετείο, να στραφούν κατά του χρήστη βάσει των παραγράφων 6 ή 7 του άρθρου 22, χωρίς να θίγεται το δικαίωμά τους να αξιώσουν αποζημίωση βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου 65 ν.

2121/1993. Στο τελευταίο εδάφιο προβλέπεται ότι το Μονομελές Πρωτοδικείο που δικάζει κατά τη διαδικασία της παραγράφου 6 ή 7 του άρθρου 22 δεν δεσμεύεται από τη συλλογική σύμβαση ή την απόφαση του Εφετείου. Συνεπώς, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης για όσους χρήστες δεν συμμορφώνονται με τις συμβάσεις, μπορεί να αιτείται αμοιβή με βάση το αμοιβολόγιο του άρθρου 23.

Το σύστημα αυτό στηρίζεται στη συναίνεση και τη συμφωνία. Μόνο αν τα μέρη δεν συμφωνήσουν μεταξύ τους, προβλέπεται προσφυγή στα δικαστήρια. Το εν λόγω σύστημα σκοπό έχει να διευκολύνει την ενεργή συμμετοχή των χρηστών στον καθορισμό των αμοιβολογίων των οργανισμών μέσω των αντιπροσωπευτικών, ενιαία εφαρμογή των αμοιβολογίων σε όλη τη χώρα και την εύρυθμη είσπραξη των αμοιβών των δικαιούχων με αντικειμενικά και ενιαία κριτήρια. Ταυτόχρονα σκοπό έχει να μειώσει τα διαχειριστικά έξοδα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που σε σημαντικό βαθμό αντιστοιχούν σε δικαστικές δαπάνες που οι οργανισμοί υποχρεούνται να καταβάλουν προκειμένου να εισπράξουν τις αμοιβές των μελών τους από χρήστες που αρνούνται να καταβάλουν. Με τον τρόπο αυτόν μειώνονται οι λόγοι άρνησης των χρηστών για καταβολή της νόμιμης αμοιβής, δεδομένου ότι έχουν μεγαλύτερη συμμετοχή στη διαδικασία καθορισμού των αμοιβών των οργανισμών μέσω των ενώσεών τους με συνέπεια να αποσυμφορούνται τα δικαστήρια και οι δικαιούχοι να λαμβάνουν περισσότερα χρήματα λόγω της μείωσης των διαχειριστικών εξόδων. Η ρύθμιση αυτή συνάδει με την Οδηγία, καθώς στην παράγραφο 1 του άρθρου 35 προβλέπεται η παραπομπή σε δικαστήριο για επίλυση διαφορών μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και χρηστών ή κατά περίπτωση σε ανεξάρτητο και αμερόληπτο όργανο επίλυσης διαφορών που διαθέτει εμπειρία στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας (εν προκειμένω η Επιτροπή Διαμεσολάβησης).

Το άρθρο 46 ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 35 και αναφέρεται στο αυτονόητο δικαίωμα των μερών να διεκδικούν και να προασπίζονται τα δικαιώματά τους ενώπιον των δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ

Η θέσπιση του δέκατου τρίτου κεφαλαίου αποτελεί ενσωμάτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 36 της Οδηγίας που προβλέπει ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές έχουν την εξουσία να επιβάλλουν τις δέουσες κυρώσεις ή να λαμβάνουν μέτρα σε περίπτωση παραβιάσεων του νόμου που ενσωματώνει την Οδηγία. Η Οδηγία δεν προβλέπει συγκεκριμένα είδη κυρώσεων ή μέτρων. Ωστόσο αυτά πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά. Οι εν

λόγω κυρώσεις ή τα εν λόγω μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν εκτός των άλλων ανάκληση της άδειας λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Η πρόβλεψη κυρώσεων υπήρχε και στις παραγράφους 6 και 9 του προϊσχύσαντος άρθρου 54 του ν. 2121/1993. Ως κυρώσεις προβλέπονταν τόσο η επιβολή προστίμου όσο και η προσωρινή ή οριστική ανάκληση της άδειας. Οι κυρώσεις ωστόσο αυτές ήταν για μεγάλο χρονικό διάστημα ανεφάρμοστες λόγω μη έκδοσης του σχετικού προεδρικού διατάγματος για την επιβολή τους. Το σχετικό προεδρικό διάταγμα για επιβολή διοικητικού προστίμου (π.δ. 42/2015, ΦΕΚ Α' 71) εκδόθηκε εντέλει τον Ιούλιο του 2015 αλλά καταργείται με το παρόν, καθώς καθίσταται άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι είχε εκδοθεί στη βάση της νομοθετικής εξουσιοδότησης του άρθρου 54 ν. 2121/1993, η οποία ήταν ελλιπής, αφού δεν προέβλεπε κυρώσεις για απλές παραβάσεις παρά μόνο για σοβαρές ή επανειλημμένες παραβάσεις. Το σχέδιο νόμου προβλέπει εκτενέστερη και λεπτομερέστερη διαδικασία επιβολής κυρώσεων και λήψης μέτρων σε περιπτώσεις παραβίασης διατάξεων τόσο του παρόντος σχεδίου νόμου όσο και του ν. 2121/1993.

Στην παράγραφο 1 του **άρθρου 47** ορίζονται οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης (η οποία διαπιστώνεται βάσει του άρθρου 49) είτε του παρόντος νόμου ή του νόμου 2121/1993: πρόστιμο από 1.500 έως 150.000 ευρώ ή/και προσωρινή ή οριστική ανάκληση άδειας λειτουργίας με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κατόπιν πλήρους και ειδικά αιτιολογημένης υποβολής γνώμης του ΟΠΙ.

Επίσης, δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό να τάσσει προθεσμία, εντός της οποίας υποχρεούται ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να συμμορφωθεί με τις νόμιμες υποχρεώσεις του αλλιώς απειλείται επιβολή είτε υψηλότερου προστίμου (εντός του ως άνω ορίου) είτε ανάκλησης (προσωρινώς ή οριστικώς) της άδειας λειτουργίας του με νέα απόφαση. Η προθεσμία αυτή τάσσεται, γιατί σκοπός δεν είναι μόνο η επιβολή της κύρωσης αλλά και η συμμόρφωση του οργανισμού με τις νόμιμες υποχρεώσεις του, καθώς από τη συμμόρφωση αυτή εξαρτώνται δικαιώματα τρίτων (δικαιούχων και χρηστών).

Στην παράγραφο 2 τίθενται τα κριτήρια για την επιλογή και την επιμέτρηση του προστίμου, τα οποία λαμβάνονται υπόψη τόσο για την υποβολή γνώμης του ΟΠΙ όσο και για την επιβολή κύρωσης από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Στην παράγραφο 3 προκειμένου να διενεργηθεί αποτελεσματικότερα ο οποιοσδήποτε έλεγχος των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης στο πλαίσιο του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993 από τον ΟΠΙ προβλέπεται ότι η μη συνεργασία (μερική ή ολική) του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, στην οποία περιλαμβάνεται η μη προσκόμιση στοιχείων, η άρνηση επίδειξης εγγράφων και η μη χορήγηση αντιγράφων ή αποσπασμάτων που έχουν ζητηθεί από τον ΟΠΙ, αποτελεί αυτοτελή παράβαση, για την οποία επισείονται οι κυρώσεις του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση αυτή προβλέπονται χωριστά κριτήρια για την επιβολή των κυρώσεων, στα οποία περιλαμβάνονται, ιδίως, η σοβαρότητα της συγκεκριμένης άρνησης

συνεργασίας, η απαξία των συγκεκριμένων πράξεων και η επίπτωσή τους στη διεξαγωγή της έρευνας.

Στο **άρθρο 48** προβλέπεται η δυνατότητα αναπροσαρμογής του προστίμου που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 47 με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μετά από εισήγηση του ΟΠΙ.

Στο **άρθρο 49** προβλέπεται η διαδικασία επιβολής κυρώσεων.

Για να διαπιστωθεί κατ' αρχήν η παράβαση, επί της οποίας επιβάλλεται η κύρωση της παραγράφου 1 του άρθρου 49, διενεργείται έρευνα από τον ΟΠΙ αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας ή κατόπιν εντολής του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται η δυνατότητα διενέργειας ελέγχου από ορκωτούς ελεγκτές λογιστές, ο οποίος διατάσσεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, καθώς αναφορικά με οικονομικά θέματα, ο ΟΠΙ δεν διαθέτει την απαραίτητη τεχνογνωσία και το ανθρώπινο δυναμικό για να διεξάγει τέτοιου είδους έλεγχο. Επιλύονται ταυτόχρονα ορισμένα διαδικαστικά και πρακτικά ζητήματα, όπως η καταβολή δαπάνης του ελέγχου, για την οποία, σε περίπτωση που διαπιστωθεί παράβαση, το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού έχει δικαίωμα αναγωγής κατά του ελεγχόμενου οργανισμού. Για τη διενέργεια του ελέγχου απαιτείται η συνεργασία του ελεγχόμενου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και η προσκόμιση όλων των απαραίτητων στοιχείων για τον έλεγχο. Εξάλλου, η ρύθμιση αυτή δεν αποτελεί καινοτομία, καθώς παρόμοια ρύθμιση προβλεπόταν και στην παράγραφο 5 του προϋχούσαντος άρθρου 54 του ν. 2121/1993.

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται σε περίπτωση άρνησης ή παρεμπόδισης ελέγχου από τον ΟΠΙ ή από ορκωτούς ελεγκτές λογιστές, η συνδρομή εισαγγελικών και άλλων αρμόδιων αρχών.

Με την ολοκλήρωση της έρευνας και σε περίπτωση διαπίστωσης της παράβασης ο ΟΠΙ συντάσσει έκθεση παράβασης, την οποία κοινοποιεί στον ελεγχόμενο οργανισμό και του τάσσει προθεσμία για την άρση της παράβασης. Αν η παράβαση δεν αρθεί, ο ΟΠΙ καλεί τον οργανισμό σε ακρόαση σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Μετά την πραγματοποίηση της ακρόασης ο ΟΠΙ προωθεί στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού την έκθεση παράβασης και τις απόψεις του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του υποβάλλει τη γνώμη του σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 47.

Στην παράγραφο 5 προβλέπεται η διαδικασία προσφυγής ουσίας κατά της απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ενώπιον Διοικητικού Εφετείου Αθηνών για την επιβολή κύρωσης και προβλέπεται ότι η προθεσμία για άσκηση της προσφυγής όσο και η άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης. Για την αίτηση θεραπείας εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του διοικητικού δικαίου.

Στο **άρθρο 50** διευκρινίζεται ότι η υπουργική απόφαση επιβολής προστίμου είναι εκτελεστός τίτλος και εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. Το πρόστιμο εισπράττεται στο όνομα και για λογαριασμό του ΟΠΙ.

Στο **άρθρο 51** ρυθμίζονται οι συνέπειες προσωρινής και οριστικής ανάκλησης άδειας λειτουργίας. Στην περίπτωση προσωρινής ανάκλησης ορίζεται στην παράγραφο 1 ο μέγιστος χρόνος επιβολής της και διευκρινίζεται ότι κατά τη διάρκεια αυτή ουσιαστικά αναστέλλονται όλες οι αρμοδιότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης εκτός από αυτήν της ικανότητας παράστασής του σε εκκρεμείς δίκες.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι σε περίπτωση οριστικής και προσωρινής ανάκλησης άδειας λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης η σχετική υπουργική απόφαση τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ώστε να υπάρχει ο απαραίτητος χρόνος ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να ανταποκριθεί στη νέα κατάσταση.

Στο **άρθρο 52** προβλέπεται η επίδοση της επιβολής της κύρωσης και η δημοσίευσή της στις ιστοσελίδες του ΟΠΙ και του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αφορά. Η απόφαση προσωρινής ή οριστικής ανάκλησης άδειας λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στο **άρθρο 53** προβλέπεται ότι ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού μετά την υποβολή πλήρους και αιτιολογημένης εισήγησης του ΟΠΙ μπορεί να επιβάλει τον διορισμό επιτρόπου, εφόσον διαπιστωθεί σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σοβαρό οικονομικό ή διαχειριστικό πρόβλημα. Τέτοιο πρόβλημα υφίσταται ιδίως σε περίπτωση που ο οργανισμός έχει αρνητικά ίδια κεφάλαια ή δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του απέναντι στους δικαιούχους. Η διαπίστωση οικονομικού ή διαχειριστικού προβλήματος λαμβάνει χώρα μετά από έρευνα του ΟΠΙ σύμφωνα με το άρθρο 49. Ο επίτροπος αξιολογώντας τη γενικότερη οικονομική, διοικητική και οργανωτική κατάσταση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είτε εξυγιαίνει τον οργανισμό είτε - εάν αυτό δεν είναι εφικτό - τον θέτει σε εκκαθάριση. Στις υπόλοιπες παραγράφους (3 έως 11) προβλέπονται λεπτομέρειες για τον διορισμό του επιτρόπου, την αμοιβή του, τις αρμοδιότητες και τις υποχρεώσεις του, τη διάρκεια θητείας του καθώς και άλλες σχετικές λεπτομέρειες.

Το μέτρο αυτό, το οποίο δεν συνδέεται κατ' ανάγκη με παραβατική συμπεριφορά του οργανισμού, έχει αντικειμενικό χαρακτήρα και συναρτάται με τη διαπίστωση σοβαρού οικονομικού ή διαχειριστικού προβλήματος λόγω μη ορθής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων. Σκοπό έχει να εξυγιαίνει τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης προκειμένου αυτός να μπορεί να συνεχίσει τη λειτουργία του και να μην οδηγηθούν οι δικαιούχοι σε απώλεια εσόδων αλλά και να προστατεύσει την ομαλή λειτουργία της αγοράς, αποφεύγοντας κλυδωνισμούς που θα επέφερε η τυχόν διακοπή

δραστηριοποίησης οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Σε περίπτωση που κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό, ο επίτροπος θέτει τον οργανισμό σε εκκαθάριση, προκειμένου να διασφαλιστεί τουλάχιστον ότι οι δικαιούχοι θα λάβουν τα ποσά που τους αναλογούν από τα δικαιώματά τους και θα ρυθμιστούν τα σχετικά ζητήματα.

Κεφάλαιο ΙΔ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Το δέκατο τέταρτο Κεφάλαιο περιλαμβάνει κυρίως διατάξεις που ενσωματώνουν άρθρα της Οδηγίας. Πιο συγκεκριμένα:

Το άρθρο 54 αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 37 της Οδηγίας.

Για να διευκολύνεται η παρακολούθηση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και να εξασφαλίζεται ότι τηρούνται οι απαιτήσεις για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών, θεσπίζονται ειδικές διατάξεις για την παρακολούθηση της υλοποίησής τους. Προς τον σκοπό αυτό, και όχι μόνο, χρειάζεται αφενός, συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών και της Επιτροπής της ΕΕ και αφετέρου, αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των κρατών μελών μέσω ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών τους.

Στο πλαίσιο αυτό στην παράγραφο 1 προβλέπεται ότι ο ΟΠΙ, ως η αρμόδια εθνική αρχή, απαντά χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση σε επαρκώς αιτιολογημένο αίτημα άλλης αρμόδιας αρχής κράτους μέλους για πληροφορίες αναφορικά με θέματα εφαρμογής του σχεδίου νόμου και λειτουργίας οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

Ο ΟΠΙ ελέγχει, επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2, κατά πόσο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δραστηριοποιούνται μεν εντός ελληνικής επικράτειας είναι όμως εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ ή κράτος συμβαλλόμενο στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, συμμορφώνονται με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου του κράτους, στο οποίο είναι εγκατεστημένοι, και οι οποίες αφορούν στην ενσωμάτωση της Οδηγίας. Διαβιβάζει τις σχετικές πληροφορίες στην αρμόδια εθνική αρχή, ενώ μπορεί να αιτείται και τη λήψη κατάλληλων μέτρων στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της τελευταίας. Ωστόσο η εποπτεία αυτών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους, στο οποίο είναι εγκατεστημένοι, και από τις

αρμόδιες εθνικές αρχές τους. Σε περίπτωση που άλλη αρμόδια εθνική αρχή αποστείλει σχετικές πληροφορίες ή/και αίτηση στον ΟΠΙ, αυτός οφείλει να παρέχει αιτιολογημένη απάντηση εντός τριών μηνών.

Τέλος, στην παράγραφο 3, προβλέπεται η δυνατότητα του ΟΠΙ να απευθυνθεί για τα ζητήματα της παραγράφου 2 στην αρμόδια Ομάδα Εμπειρογνομών του άρθρου 41 Οδηγίας.

Το **άρθρο 55** ενσωματώνει το άρθρο 42 της Οδηγίας για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προβλέπει ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υπόκειται στις διατάξεις του ν. 2472/1997.

Το **άρθρο 56** ρυθμίζει μία ειδική κατηγορία ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης: εκείνων που έχουν δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά στη συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, τα δικαιώματα των οποίων εκπροσωπούν. Η ρύθμιση αυτή μεταξύ άλλων ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την αιτιολογική σκέψη 14 του Προοιμίου της Οδηγίας σύμφωνα με την οποία όταν σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις λόγω της νομικής μορφής ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, το στοιχείο της κυριότητας ή του ελέγχου απουσιάζει, οι διατάξεις της παρούσας Οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται και στον οργανισμό αυτό, ενώ τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να προλαμβάνουν την καταστρατήγηση των υποχρεώσεων που προβλέπονται από την Οδηγία μέσω της επιλογής νομικής μορφής. Τέτοιες εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να θεωρηθούν και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης με δεσπόζουσα θέση στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται, δεδομένου ότι οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης είναι συνήθως μικρές εμπορικές εταιρείες με περιορισμένο ρεπερτόριο. Συνεπώς όταν κατέχουν ένα σημαντικό μέρος ρεπερτορίου στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται και άρα εκπροσωπούν έναν μεγάλο αριθμό δικαιούχων, αυτό σημαίνει ότι συντρέχουν και οι δικαιοπολιτικοί λόγοι για τους οποίους υπαγορεύεται η αυξημένη προστασία τόσο των μελών τους (δικαιούχων) όσο και των χρηστών του ρεπερτορίου αυτού, όπως η προστασία αυτή προβλέπεται στην περίπτωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία α) θα επέτρεπε την ευθεία καταστρατήγηση των υποχρεώσεων της Οδηγίας από μόνη την επιλογή συγκεκριμένης νομικής μορφής, ενώ β) ταυτόχρονα θα έθετε σε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης σε σχέση με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι υπόκεινται σύμφωνα με την Οδηγία σε περισσότερες υποχρεώσεις.

Οι ανεξάρτητες αυτές οντότητες διαχείρισης μπορούν να λειτουργούν μόνο ως οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συμμορφούμενες με όσα προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στον νόμο 2121/1993, ενώ ταυτόχρονα οφείλουν να αποκτήσουν τα χαρακτηριστικά που προβλέπονται για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης στην περίπτωση α) του άρθρου 3: δηλαδή είτε να αποκτήσουν μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα είτε η ιδιοκτησία ή ο έλεγχός τους να περάσει στα μέλη τους. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης με δεσπόζουσα θέση στην αγορά είναι ελεύθερες να επιλέξουν οποιαδήποτε νομική μορφή επιθυμούν στον βαθμό που η μορφή αυτή τους επιτρέπει να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις της περίπτωσης α) του άρθρου

3. Συνεπώς οι ανεξάρτητες αυτές οντότητες διαχείρισης μπορούν να λειτουργούν μόνο ως οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, ενώ εφαρμόζονται σε αυτές όλες οι διατάξεις του παρόντος νόμου και του νόμου 2121/1993 που εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του άρθρου 57. Σε περίπτωση αμφιβολίας σε σχέση με το αν μια ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης κατέχει δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά σύμφωνα με τα ανωτέρω, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορεί να υποβάλει σχετικό ερώτημα στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία οφείλει να γνωμοδοτήσει στη βάση του άρθρου 23 του νόμου 3959/2011.

Το **άρθρο 57** αφορά στις μεταβατικές διατάξεις του νόμου. Η παράγραφος 1 ρυθμίζει τη μεταβατική περίοδο αποσκοπώντας στο να μη δημιουργηθούν ανωμαλίες στην αγορά από τη μετάβαση του προϊσχύσαντος νομικού πλαισίου στο θεσπιζόμενο με το παρόν σχέδιο νόμου προς το συμφέρον όλων των εμπλεκόμενων μερών: δικαιούχων, χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται στην παράγραφο 1 ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 56 θα πρέπει να προβούν σε όλες τις αλλαγές και να τροποποιήσουν το καταστατικό τους ως τις 10 Οκτωβρίου 2016 (για τη θέσπιση της συγκεκριμένης ημερομηνίας βλ. το σχόλιο της παραγράφου παρ. 3). Μέχρι τότε τεκμαίρεται ότι λειτουργούν νόμιμα, συνεχίζουν να ισχύουν οι άδειες λειτουργίας τους και εφαρμόζονται όλες οι σχετικές διατάξεις για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τόσο του νόμου 2121/1993 όσο και του παρόντος νόμου. Μετά την παρέλευση της 10^{ης} Οκτωβρίου και εφόσον οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν συμμορφωθεί με τα προβλεπόμενα στο σχέδιο νόμου, οι άδειες λειτουργίας βάσει των οποίων δραστηριοποιούνται συνεχίζουν να ισχύουν. Στην αντίθετη περίπτωση οι άδειές τους ανακαλούνται με τις συνέπειες που προβλέπονται στο σχέδιο νόμου.

Ανάλογη είναι και η ρύθμιση για τη μεταβατική περίοδο αναφορικά με τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που λειτουργούν κατά τη θέση σε ισχύ του σχεδίου νόμου, οι οποίες μέχρι τις 10 Οκτωβρίου 2016 πρέπει να προβούν στις απαιτούμενες αλλαγές και στη γνωστοποίηση της παραγράφου 8 του άρθρου 4. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης επαπειλείται επιβολή χρηματικού προστίμου σύμφωνα με τις διατάξεις του δέκατου τρίτου κεφαλαίου.

Η παράγραφος 3 ενσωματώνει το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 5 της Οδηγίας, και ορίζει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενημερώσουν τους δικαιούχους που τους έχουν αναθέσει ήδη τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους, για τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 έως 5 του άρθρου 12 και του άρθρου 14 δικαιώματά τους έως τις 10 Οκτωβρίου 2016. Αυτή η ημερομηνία χρησιμοποιήθηκε ως καταληκτική προθεσμία συμμόρφωσης κατ' αναλογία και στις παραγράφους 1, 2, 4, 5 και 7 του εν λόγω άρθρου. Η προθεσμία αυτή αποτελεί καταληκτική προθεσμία. Δηλαδή οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης μπορούν να συμμορφωθούν στις υποχρεώσεις που απορρέουν από το σχέδιο νόμου, ενώ μετά από την ημερομηνία αυτή έχουν υποχρέωση να το πράξουν και συνεπώς οι

δικαιούχοι μπορούν πλέον να αξιώσουν την εκπλήρωση των δικαιωμάτων που τους παρέχονται. Η προθεσμία αυτή έχει τεθεί για να διευκολύνει την ομαλή μετάβαση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης στο νέο καθεστώς στη βάση όσων προβλέπονται στο σχέδιο νόμου.

Η μεταβατική διάταξη της παραγράφου 8 κρίθηκε απαραίτητη για την προφύλαξη τόσο των δικαιούχων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης όσο και των χρηστών, ώστε αμφότεροι να είναι εξασφαλισμένοι για τη νόμιμη χρήση των προστατευόμενων έργων. Η ρύθμιση ορίζει ότι οι υφιστάμενες συλλογικές συμβάσεις μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών δεν θίγονται, δεδομένου ότι έχουν επιτευχθεί με κόπο, εφαρμόζονται ήδη στην αγορά και αποτελούν προϊόν συναπόφασης μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ενώσεων χρηστών. Συνεπώς η διαδικασία καθορισμού αμοιβής για δημόσια εκτέλεση μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος του άρθρου 45 δεν συνιστά λόγο καταγγελίας των συμβάσεων αυτών. Διευκρινίζεται, επίσης, ότι οι εκκρεμείς δίκες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου μέχρι και την έκδοση αμετάκλητης απόφασης αναφορικά με συλλογικές συμβάσεις διέπονται από το προϊσχύσαν νομοθετικό καθεστώς.

Ανάλογη είναι και η ρύθμιση της παραγράφου 9 για τις εκκρεμείς δίκες των παραγράφων 6 και 7 του άρθρου 22, στις οποίες εφαρμόζονται αντίστοιχα οι σχετικές προϊσχύσασες διατάξεις του νόμου 2121/1993 μέχρι και την έκδοση αμετάκλητης απόφασης επ' αυτών.

Το άρθρο 58 περιέχει ρυθμίσεις για τις περιπτώσεις προσβολής δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο. Συγκεκριμένα προβλέπεται η επιβολή διοικητικών κυρώσεων στην περίπτωση τέτοιων προσβολών από Επιτροπή που συστήνεται με το άρθρο 66Ε, το οποίο προστίθεται στον νόμο 2121/1993. Επίσης θεσπίζεται η άρση του απορρήτου για τις προσβολές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας σε βαθμό κακουργήματος, η οποία έχει ιδιαίτερη σημασία για τον εντοπισμό των δραστών των εγκλημάτων κατά της πνευματικής ιδιοκτησίας που συντελούνται μέσω του διαδικτύου με την τροποποίηση της σχετικής διάταξης στον ν. 2225/1994. Ειδικότερα:

Με την παράγραφο 1 προστίθεται νέο άρθρο 66Ε στον ν. 2121/1993 με τίτλο «Κυρώσεις για προσβολές δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο». Η εν λόγω διάταξη εισάγει ένα σύστημα ειδοποίησης και απόσυρσης περιεχομένου (notice and take down procedure) που προσβάλλει δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα στο διαδίκτυο. Το σύστημα αυτό δεν αποκλείει τη δυνατότητα των μερών να προσφύγουν στη δικαιοσύνη σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας και θέτει ως προαπαιτούμενο την προσφυγή σε διαδικασία που τυχόν έχει συστήσει οικειοθελώς ο εκάστοτε πάροχος. Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να οδηγεί σε άρση της προσβολής και να είναι άμεση και αποτελεσματική. Η αίτηση στην Επιτροπή μπορεί να γίνει μόνο εάν η προαναφερόμενη διαδικασία είτε δεν υπάρχει είτε, αν υπάρχει έχει ολοκληρωθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και δεν έχει τελεσφορήσει. Ένα χρονικό διάστημα θεωρείται εύλογο όταν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του διαδικτύου και της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιούχων.

Το σύστημα δεν σχετίζεται με ζητήματα αποζημίωσης για τις παραβιάσεις στις οποίες αφορά ή για τη ζημία, η οποία έχει τυχόν επέλθει. Σκοπός του συστήματος είναι η εισαγωγή μίας

θεσμοθετημένης διαδικασίας βάσει της οποίας να μπορεί ο θιγόμενος δικαιούχος να εξαλείψει ή να περιορίσει άμεσα την παράνομη (άνευ αδείας του) ανάρτηση έργων ή αντικειμένων προστασίας του στο διαδίκτυο. Γεγονός είναι ότι τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα προσβάλλονται πολύ εύκολα στο διαδίκτυο, ενώ οι μηχανισμοί της δικαιοσύνης δεν μπορούν πάντοτε να ανταποκριθούν στις ταχύτητες του διαδικτύου και ενδέχεται να αποδειχθούν ιδιαίτερα χρονοβόροι και κοστοβόροι για τα μέρη. Η καθυστέρηση άρσης της προσβολής ενδέχεται να απαξιώσει πλήρως το δικαίωμα και να καταστήσει τη δικαστική ικανοποίηση άνευ ουσίας. Το σύστημα αυτό τίθεται για τη διευκόλυνση των δικαιούχων και την αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, είναι αναλογικό και πρόσφορο και λαμβάνει υπόψη του τα δικαιώματά και τις ελευθερίες όλων των εμπλεκόμενων μερών, ιδίως δε την ελευθερία της έκφρασης αλλά και τις εξαιρέσεις και τους περιορισμούς που προβλέπονται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η διαδικασία αυτή ειδοποίησης και απόσυρσης περιεχομένου βασίζεται στο π.δ. 131/2003, με το οποίο η Ελλάδα ενσωμάτωσε στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8^{ης} Ιουνίου 2000 (Οδηγία 2000/31/EK για το ηλεκτρονικό εμπόριο) για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά. Ειδικότερα, στα άρθρα 11 παράγραφος 3, 12 παράγραφος 2 και 13 παράγραφος 3 του π.δ. 131/2003 ορίζεται ότι δεν θίγεται η δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλουν δικαστικά ή διοικητικά στον φορέα παροχής υπηρεσιών την παύση ή πρόληψη της παράβασης. Η ίδια η Οδηγία 2000/31/EK για το ηλεκτρονικό εμπόριο ορίζει στα άρθρα 12, 13 και 14 ότι τα εν λόγω άρθρα δεν θίγουν τη δυνατότητα δικαστικής ή διοικητικής αρχής, σύμφωνα με τα νομικά συστήματα των κρατών μελών, να απαιτούν από τον φορέα παροχής υπηρεσιών να προβεί στην παύση ή στην πρόληψη παράβασης ούτε θίγεται η δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν διαδικασίες για την απόσυρση των πληροφοριών ή τη διακοπή της πρόσβασης σε αυτές.

Στο πλαίσιο αυτό συστήνεται διοικητική Επιτροπή που λαμβάνει αποφάσεις σχετικά με την απομάκρυνση παράνομου περιεχόμενου από την ιστοσελίδα, στην οποία αυτό προσβάλλεται ή τη διακοπή της πρόσβασης σε αυτό με τους όρους που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Ως «περιεχόμενο» ορίζονται τα έργα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή αντικείμενα που προστατεύονται με συγγενικό δικαίωμα. Η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με την απόφαση που εκδίδει. Στη διάταξη περιγράφονται η διαδικασία σύστασης της Επιτροπής και τα μέλη που την απαρτίζουν, ενώ προβλέπεται ότι οι περαιτέρω λεπτομέρειες συγκρότησης, λειτουργίας, αρμοδιοτήτων και αμοιβής της καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Γίνεται διαχωρισμός μεταξύ των περιπτώσεων που η ιστοσελίδα στην οποία βρίσκεται το περιεχόμενο φιλοξενείται σε διακομιστή (server) που βρίσκεται εντός της ελληνικής επικράτειας και στις περιπτώσεις που βρίσκεται εκτός της ελληνικής επικράτειας. Στην

πρώτη περίπτωση η Επιτροπή καλεί τους αποδέκτες της γνωστοποίησης να προβούν στην απομάκρυνση του συγκεκριμένου περιεχομένου, ενώ στη δεύτερη περίπτωση η Επιτροπή καλεί τον πάροχο πρόσβασης στο διαδίκτυο να διακόψει την πρόσβαση στο περιεχόμενο. Επίσης, σε περίπτωση προσβολών μεγάλης κλίμακας η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει αντί για την απομάκρυνση του περιεχομένου διακοπή της πρόσβασης σε αυτό. Περιπτώσεις προσβολής μεγάλης κλίμακας υφίστανται, ιδίως, όταν η προσβολή διενεργείται σε εμπορική κλίμακα ή όταν αφορά σε μεγάλο αριθμό έργων.

Η εν λόγω διαδικασία δεν θίγει το δικαίωμα των μερών να προσφύγουν στη δικαιοσύνη σύμφωνα με την παράγραφο 8. Στην περίπτωση αυτή διακόπτεται η εξέταση της υπόθεσης από την Επιτροπή.

Ανάλογα συστήματα ειδοποίησης με σκοπό την απομάκρυνση περιεχομένου που προσβάλλει δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα ισχύουν και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως στην Ιταλία, στην Ισπανία, στην Ουγγαρία, στη Φιλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Γαλλία αλλά και διεθνώς σε χώρες όπως την Αμερική, την Ιαπωνία, την Αυστραλία, την Κορέα και τη Νότιος Αφρική. Η υιοθέτηση της διάταξης επιβάλλεται τόσο για λόγους αμεσότερης, ταχύτερης και αποτελεσματικότερης προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων όσο και για λόγους αποσυμφόρησης των δικαστηρίων από υποθέσεις με το αυτό αντικείμενο, ιδίως στο πλαίσιο της άσκησης αίτησης για λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

Σύμφωνα με την παράγραφο 5 περίπτωση α) του νεοεισαχθέντος άρθρου 66E η Επιτροπή δύναται να θέσει την υπόθεση στο αρχείο αναφέροντας τουλάχιστον έναν από τους λόγους που αναφέρονται στη συγκεκριμένη παράγραφο. Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα κατά τελικών χρηστών για προσβολές που τελούνται μέσω της τηλεφόρτωσης έργων (downloading) ή μέσω της ρευμάτωσης δεδομένων συνεχούς ροής (streaming) ή σε περιπτώσεις ανταλλαγής αρχείων μέσω ομότιμων δικτύων (peer to peer), οι οποίες επιτρέπουν την απευθείας ανταλλαγή μεταξύ τελικών χρηστών έργων σε ψηφιακή μορφή ή σε περιπτώσεις παροχής υπηρεσιών αποθήκευσης δεδομένων με την τεχνική υπολογιστικού νέφους (cloud computing). Εξαιρούνται και οι περιπτώσεις διαχειριστών ιστοτόπων, οι οποίοι επιτελούν τη λειτουργία του ενδιάμεσου μεταξύ των τελικών χρηστών για την τέλεση των προσβολών.

Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς το διατακτικό της απόφασης η Επιτροπή επιβάλλει πρόστιμο 500 έως 1.000 ευρώ για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης σύμφωνα με την παράγραφο 7. Στην εν λόγω παράγραφο τίθενται μόνο τα κριτήρια επιβολής του προστίμου, ενώ οι υπόλοιπες λεπτομέρειες επιβολής προστίμου καθορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Με την παράγραφο 2 προστίθεται νέα παράγραφος 1γ στο άρθρο 4 του ν. 2225/1994 βάσει της οποίας επιτρέπεται η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση της προσβολής που

τελούνται στο διαδίκτυο δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων σε βαθμό κακουργήματος που προβλέπονται στον νόμο 2121/1993.

Η ισχύουσα σήμερα νομοθεσία για τα προσωπικά δεδομένα και για τη διαδικασία άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών δημιουργεί ανυπέβλητες δυσκολίες στην ταυτοποίηση των δραστών των εγκλημάτων κατά της πνευματικής ιδιοκτησίας που συντελούνται μέσω του διαδικτύου, δεδομένου ότι τα ποινικά αδικήματα που προβλέπονται στον ν. 2121/1993 δεν συμπεριλαμβάνονται στα εγκλήματα, για τη διακρίβωση των οποίων επιτρέπεται η άρση του απορρήτου, όπως αυτά προβλέπονται στο άρθρο 4 ν. 2225/1994.

Το νομοθετικό αυτό κενό καλύπτει η προτεινόμενη διάταξη, επιτρέποντας την άρση του απορρήτου και για τη διακρίβωση των κακουργηματικής μορφής προσβολών των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, ώστε να καταστεί εφικτή αφενός η ανίχνευση αυτή καθαυτή των σοβαρών προσβολών πνευματικής ιδιοκτησίας στο διαδίκτυο και αφετέρου η αποτελεσματική προστασία των δικαιούχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων.

Επισημαίνεται, τέλος, ότι σύμφωνα με το άρθρο 66 ν. 2121/1993, η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων τιμωρείται ως κακούργημα, εάν ο υπαίτιος τελεί τις παράνομες πράξεις κατ' επάγγελμα ή σε εμπορική κλίμακα ή αν οι περιστάσεις, κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη, μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων.

Το **άρθρο 59** του δεύτερου μέρους ορίζει τις καταργούμενες και λοιπές ρυθμίσεις.

Ειδικότερα η παράγραφος 1 καταργεί από την έναρξη ισχύος του σχεδίου νόμου κάθε διάταξη που αντίκειται σε αυτό, όπως επίσης και το τέταρτο και πέμπτο εδάφιο της παρ. 1 και οι παρ. 6 και 7 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 3 του άρθρου 72 ν. 2121/1993. Τίθεται, επίσης, η επιφύλαξη της παρ. 9 του άρθρου 57 του σχεδίου νόμου, σύμφωνα με την οποία συνεχίζουν να εφαρμόζονται το τέταρτο και πέμπτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 στις εκκρεμείς κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου μέχρι και την έκδοση αμετάκλητης απόφασης επ' αυτών, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο τη μη καταβολή αμοιβής για τη λήψη άδειας ή τη διαφωνία ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή τη διαφωνία μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της.

Με την παράγραφο 2 επέρχονται ορισμένες τροποποιήσεις στο άρθρο 18 ν. 2121/1993. Η παράγραφος 6 του άρθρου 18 τροποποιείται ως προς το νόμισμα της χρηματικής ποινής λαμβάνοντας υπόψη την καθιερωμένη συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ δραχμής και ευρώ.

Επιπλέον, προστίθεται παράγραφος 13 στο άρθρο 18 ν. 2121/1993, με την οποία οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να διαθέτουν σύντομη και αποτελεσματική διαδικασία επιστροφής της εύλογης αμοιβής που έχουν εισπράξει σε τελικούς αγοραστές των τεχνικών μέσων που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του παρόντος, εφόσον οι τελευταίοι αποδεικνύουν ότι δεν χρησιμοποιούν τα μέσα αυτά για την αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση. Αίτημα επιστροφής υποβάλλεται μόνο από τον τελικό αγοραστή (επιχείρηση ή επαγγελματία) σε περίπτωση που έχει προμηθευτεί το μέσο αυτό στο πλαίσιο της εμπορικής ή επιχειρηματικής του δραστηριότητας και όχι από τρίτους εισαγωγείς ή εμπόρους. Η πρόβλεψη αυτής της ρύθμισης κρίθηκε απαραίτητη κυρίως μετά την έκδοση της απόφασης του ΔΕΕ στην υπόθεση C - 572/13 Hewlett Packard Belgium SPRL κατά Reprobel SCRL, σύμφωνα με την οποία ένα σύστημα το οποίο συνδυάζει κατ' αποκοπήν αμοιβή που καθορίζεται εκ των προτέρων με αναλογική αμοιβή που καθορίζεται εκ των υστέρων πρέπει να περιλαμβάνει μηχανισμούς, ιδίως επιστροφής ποσών, για τη διόρθωση κάθε περίπτωση «υπερβάλλουσας αποζημίωσης» σε βάρος κάποιας κατηγορίας χρηστών (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 85 και 87 της προαναφερόμενης απόφασης καθώς και κατ' αναλογία, απόφαση στην υπόθεση C 521/11 Amazon.com International Sales κ.λπ., αιτιολογικές σκέψεις 30 και 31 και C - 463/12, Copydan Båndkopi κατά Nokia Danmark A/S, αιτιολογική σκέψη 45). Με τη νέα αυτή ρύθμιση περί επιστροφής καθίσταται δυνατή και η αποκατάσταση της επιδιωκόμενης δέουσας ισορροπίας σύμφωνα με την Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας μεταξύ των συμφερόντων των δικαιούχων και εκείνων των χρηστών (βλ. και αιτιολογική σκέψη 31 στην υπόθεση C - 521/11 Amazon κατά Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH). Το αίτημα επιστροφής υποβάλλεται μόνο από επιχειρήσεις και επαγγελματίες και όχι από ιδιώτες χρήστες και αφορά αποκλειστικά στα μέσα που δεν χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της ιδιωτικής χρήσης αλλά στο πλαίσιο της εμπορικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας του αγοραστή. Η νέα αυτή πρόβλεψη για επιστροφή δεν επηρεάζει την υποχρέωση του εισαγωγέα ή του παραγωγού να δηλώσει τη συνολική αξία των υπαγόμενων στο άρθρο 18 τεχνικών μέσων που εισήγαγε ή διέθεσε αντίστοιχα στην αγορά.

Με την παράγραφο 3 τροποποιείται το άρθρο 30 ν. 2121/1993 στη βάση του άρθρου 1 παρ. 1 της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων. Προστίθεται δεύτερη παράγραφος ώστε να γίνεται σωστή αναφορά στα άρθρα 68 Α ν. 2121/1993 και 71 ν. 2121/1993.

Με την παράγραφο 4 τροποποιείται το άρθρο 35 ν. 2121/1993, προκειμένου να ενσωματώσει διάταξη που υπήρχε στις καταργούμενες με το παρόν παραγράφους 8 και 9 του άρθρου 57 ν. 2121/1993.

Με την παράγραφο 5 τροποποιείται η παράγραφος 5 του άρθρου 49 ν. 2121/1993 λαμβάνοντας υπόψη την κατάργηση του τέταρτου και πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 49. Έτσι το δικονομικό μέρος της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 49

του ν. 2121/1993, μεταφέρεται στην παράγραφο 7 του άρθρου 22 του σχεδίου νόμου.

Με την παράγραφο 6 τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 63 ν. 2121/1993. Προστίθεται εδάφιο βάσει του οποίου, εάν το εκτελούμενο ρεπερτόριο δεν έχει ανατεθεί σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, για τη χορήγηση τής άδειας της παραγράφου 2 από τον Δήμο αρκεί η προσκόμιση υπεύθυνης δήλωσης περί μη εκτέλεσης εκπροσωπούμενου από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ρεπερτορίου, το περιεχόμενο της οποίας καθορίζεται από τον ΟΠΙ. Με αυτόν τον τρόπο ουσιαστικά θεσμοθετείται μια πρακτική που εφαρμόζεται ήδη, καθώς το Υπουργείο Εσωτερικών έχει εκδώσει σχετική εγκύκλιο από το 2012 προς τους Δήμους, βασιζόμενο σε σχετικά ενημερωτικά σημειώματα του ΟΠΙ. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης δεν δύνανται να χορηγούν την άδεια δημόσιας εκτέλεσης της παραγράφου 2 του άρθρου 63 ν. 2121/1993, η οποία άλλωστε ρητά από τον νόμο χορηγείται μόνο από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης.

Με την παράγραφο 7 τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 65 ν. 2121/1993 ως προς το νόμισμα της χρηματικής ποινής λαμβάνοντας υπόψη την καθιερωμένη συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ δραχμής και ευρώ.

Με την παράγραφο 8 τροποποιείται το άρθρο 65Α του ν. 2121/1993. Ειδικότερα γίνεται η προσθήκη «των συγγενικών δικαιωμάτων» για να διορθωθεί η παράλειψη της μη αναφοράς τους στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2. Παράλληλα προστίθεται παράγραφος 2Α στο άρθρο 65Α, η οποία προβλέπει ότι διοικητικό πρόστιμο επιβάλλεται και στην περίπτωση αναπαραγωγής φωνογραφήματων σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης, συμπεριλαμβανομένων των σκληρών δίσκων ενσωματωμένων ή μη σε ηλεκτρονικό υπολογιστή. Η προσθήκη αυτή πραγματοποιήθηκε προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι το διοικητικό πρόστιμο επιβάλλεται στις αναπαραγωγές φωνογραφήματων σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης, συμπεριλαμβανομένων των σκληρών δίσκων, ενσωματωμένων ή μη σε ηλεκτρονικό υπολογιστή, φαινόμενο ιδιαίτερα συχνό πλέον λόγω της εξέλιξης της τεχνολογίας και του τρόπου που τα καταστήματα αναπαράγουν μουσική. Το διοικητικό πρόστιμο δεν επιβάλλεται σε μουσική που έχει αποθηκευτεί στον σκληρό δίσκο καταστήματος νόμιμα, όπως για παράδειγμα αν την έχει αποκτήσει ο καταστηματάρχης από σχετική νόμιμη υπηρεσία στο διαδίκτυο.

Με την παράγραφο 9 τροποποιείται το άρθρο 66 ν. 2121/1993. Ειδικότερα, αντικαθίσταται η φράση «έχει ως αποτέλεσμα την άρση του αξιοποιήσιμου» με τη φράση «συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξάμενης» στις παραγράφους 11 και 12. Σχετική είναι η διάταξη του άρθρου 155 του Τελωνειακού Κώδικα, όπου υπάρχει αντίστοιχη ρύθμιση. Η νέα διατύπωση έχει σκοπό να επιλύσει προβλήματα εφαρμογής του διοικητικού προστίμου, καθώς διευκρινίζεται με ποιόν τρόπο αίρεται το αξιόποινο και από ποια αρχή. Επίσης, προστίθεται νέα παράγραφος 11Α στο άρθρο 66, δεδομένης της προσθήκης της παραγράφου 2Α στο άρθρο 65Α ν. 2121/1993 βάσει της οποίας δεν ασκείται ποινική δίωξη και καταργείται τυχόν αρξάμενη όταν η προσβολή αφορά μέχρι χίλια (1.000)

τραγούδια ή μουσικές συνθέσεις, που περιλαμβάνονται σε φωνογραφήματα αποθηκευμένα σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης και εφόσον υπάρχει ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου.

Με την παράγραφο 10 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 68^A ν. 2121/1993, λαμβάνοντας υπόψη την τροποποίηση του άρθρου 30 ν. 2121/1993, το οποίο πλέον αποτελείται από δύο παραγράφους.

Με την παράγραφο 11 τροποποιείται το άρθρο 71 ν. 2121/1993 ως εξής: Στην παράγραφο 3 αντί για παραπομπή στο άρθρο 57 παρ. 8 και 9 γίνεται παραπομπή στο άρθρο 35 παρ. 5 έως 8 δεδομένης της συνολικής κατάργησης του άρθρου 57 ν. 2121/1993 με την παράγραφο 1 του άρθρου 59 του παρόντος σχεδίου νόμου και την αντίστοιχη μεταφορά των σχετικών διατάξεων στις παραγράφους 5 έως 8 του άρθρου 35 ν. 2121/1993. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται, ώστε να παραπέμπει συγκεκριμένα και στη νέα παράγραφο 1 του άρθρου 31, ενώ η παράγραφος 9 παραπέμπει πλέον στην παράγραφο 2 του άρθρου 31, όπως αντικαταστάθηκε.

Με την παράγραφο 12 καταργείται το π.δ. 42/2015 (ΦΕΚ Α' 71/3.7.2015) που αφορά στο διοικητικό πρόστιμο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή/και προστασίας, καθώς καθίσταται άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι το σχέδιο νόμου προβλέπει λεπτομερή επιβολή κυρώσεων και λήψη μέτρων σε περίπτωση παραβίασης διατάξεων τόσο του παρόντος σχεδίου νόμου όσο και του ν. 2121/1993 Το π.δ. 42/2015 συνεχίζει να εφαρμόζεται στις υποθέσεις εκείνες, για τις οποίες έχει ξεκινήσει η διαδικασία που προβλέπεται σε αυτό, μέχρι την περάτωσή τους.

Επί του δευτέρου μέρους (άρθρα 60-84)

Άρθρο 60

Σύμφωνα με το άρθρο 46 του Ν.3028/2002 όπως αυτό ισχύει σήμερα, προβλέπεται η έκδοση κανονιστικής υπουργικής απόφασης η οποία ορίζει: α) τους γενικούς όρους και τις προϋποθέσεις επίσκεψης του κοινού σε οργανωμένους αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους, ακίνητα μνημεία, β) τους γενικούς όρους και τη διαδικασία χορήγησης άδειας παραχώρησης χρήσης οργανωμένων αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων, ακίνητων μνημείων. Για κάθε συγκεκριμένο αίτημα χρήσης οργανωμένου αρχαιολογικού χώρου, ιστορικού τόπου, ακινήτου μνημείου προβλέπεται η έκδοση ad hoc υπουργικής απόφασης μετά από σχετική εισήγηση του Συμβουλίου.

Κατά τη διάρκεια των 13 χρόνων εφαρμογής του Ν. 3028/2012 έχει παρατηρηθεί ότι η συγκεκριμένη διαδικασία αφενός επιμηκύνει σημαντικά το χρόνο που απαιτείται για την έγκριση των αιτημάτων χρήσης οργανωμένου αρχαιολογικού χώρου, ιστορικού τόπου, ακίνητου μνημείου με αποτέλεσμα να δυσχεραίνει ή και να ματαιώνει κάποιες φορές τη δυνατότητα χρήσης τους και αφετέρου συνιστά σημαντική διοικητική επιβάρυνση για τη λειτουργία του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, στο οποίο έχουν ανατεθεί πάρα πολλές άλλες σημαντικές αρμοδιότητες. **Με την προτεινόμενη διάταξη διατηρείται η πρόβλεψη έκδοσης της σχετικής κανονιστικής απόφασης, αλλά καταργείται η πρόβλεψη έκδοσης ad hoc υπουργικής απόφασης, μετά από σχετική γνωμοδότηση του αρμόδιου συμβουλίου, για κάθε αίτημα παραχώρησης χρήσης οργανωμένου αρχαιολογικού χώρου, ιστορικού τόπου, ακίνητου μνημείου.** Έτσι, δίνεται η δυνατότητα να «αποκεντρωθεί» το σύστημα χορήγησης των σχετικών αδειών και να μεταβιβαστεί, διά της σχετικής (κανονιστικής) υπουργικής απόφασης, η αρμοδιότητα εφαρμογής του νόμου και της αντίστοιχης κανονιστικής υπουργικής απόφασης στις κατά τόπον αρμόδιες εφορείες. Με την ίδια απόφαση, μπορεί, βέβαια, να κριθεί ότι κάποια αιτήματα παραχώρησης χρήσης χώρων, μνημείων, μουσείων θα εξακολουθήσουν να εξετάζονται από το Συμβούλιο (π.χ. αιτήματα που αφορούν σε περισσότερους του ενός χώρους, αιτήματα που αφορούν σε μνημεία UNESCO).

Η μεταβίβαση της αρμοδιότητας έγκρισης των αιτημάτων χρήσης οργανωμένου αρχαιολογικού χώρου, ιστορικού τόπου, ακίνητου μνημείου από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού στις αρμόδιες Εφορείες Αρχαιοτήτων/Νεωτέρων Μνημείων κρίνεται ότι πληροί όλα τα εχέγγυα για την αποτελεσματική προστασία των αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων, μνημείων, δεδομένου ότι θα έχει ήδη προηγηθεί η έκδοση της κανονιστικής υπουργικής απόφασης η οποία θα ορίζει τους γενικούς όρους και τις προϋποθέσεις επίσκεψης του κοινού σε οργανωμένους αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους, ακίνητα μνημεία. Εξάλλου οι Εφορείες είναι σε θέση να γνωρίζουν τις ειδικές απαιτήσεις προστασίας των αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων και μνημείων της τοπικής τους αρμοδιότητας που θα τους επιτρέψουν να καθορίσουν τους καλύτερους δυνατούς (για την προστασία των χώρων, μνημείων) όρους διεξαγωγής των αιτούμενων επισκέψεων και χρήσεων.

Η προτεινόμενη τροπολογία εντάσσεται στο πλαίσιο μιας εντεινόμενης προσπάθειας αποτελεσματικής αξιοποίησης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και διευκόλυνσης της πρόσβασης των επισκεπτών σε αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους και μνημεία της χώρας μας (βλ. αντίστοιχα και την επέκταση του ωραρίου λειτουργίας των αρχαιολογικών χώρων κατά τους θερινούς μήνες). Η συγκεκριμένη τροπολογία, απλοποιεί τις σχετικές διαδικασίες και μειώνει σημαντικά τον απαιτούμενο χρόνο έγκρισης των αιτημάτων χρήσης αρχαιολογικών χώρων, μνημείων κλπ. Με αυτό τον τρόπο η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί στο να καταστήσει τη χώρα μας πιο ελκυστική για διεθνείς κινηματογραφικές παραγωγές, να βελτιώσει το προσφερόμενο τουριστικό προϊόν (π.χ. ταχύτερη εξυπηρέτηση αιτημάτων χρήσης/παραχώρησης αρχαιολογικών χώρων/μνημείων), αλλά και να αυξήσει τα

έσοδα του ελληνικού δημοσίου μέσω της ορθολογικότερης αξιοποίησης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Στην παράγραφο 5 της προτεινόμενης τροπολογίας προβλέπεται η δυνατότητα παραγωγής, αναπαραγωγής και διάδοσης στο κοινό με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο αντιγράφων ή απεικονίσεων μνημείων, είτε κινητών είτε ακινήτων, που ανήκουν στο Δημόσιο από ιδιώτες ύστερα από έκδοση προηγούμενης άδειας, η οποία χορηγείται έναντι τέλους που καταβάλλεται στο Τ.Α.Π.Α. Προτείνεται η κατά τον ίδιο τρόπο με την παρ. 1 γ) απλοποίηση του συστήματος χορήγησης αδειών. Ειδικότερα, παρέχεται στον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικής απόφασης με την οποία θα ορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης της σχετικής άδειας, αλλά δεν απαιτείται πλέον η ad hoc κάθε φορά εξέταση των σχετικών αιτημάτων από το Συμβούλιο και η έκδοση υπουργικής απόφασης. Η συγκεκριμένη απλοποίηση αποσκοπεί στη βελτίωση των παρεχόμενων από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού υπηρεσιών προς τους πολίτες (απλοποίηση διαδικασιών και σημαντική επιτάχυνση διαδικασίας χορήγησης άδειας) και στη βελτιστοποίηση λειτουργίας του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου.

Περαιτέρω, η διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του Ν. 3028/2002, όπως ίσχυσε, προέβλεπε ότι η παραγωγή εκμαγείων και μητρών μνημείων μπορεί να γίνει και από ιδιώτες κατόπιν άδειας. Με την προτεινόμενη διάταξη, ρητά ορίζεται ότι τα εκμαγεία και τα πιστά αντίγραφα πραγματοποιούνται μόνον από το Δημόσιο και το Τ.Α.Π.Α.. ενώ οι ιδιώτες έχουν την δυνατότητα να παραγάγουν εκ των εν λόγω εκμαγείων αντίγραφα και εμπνευσμένες εφαρμογές κατόπιν άδειας. Η διάκριση αυτή επιβάλλεται για λόγους προστασίας των μνημείων.

Για την εφαρμογή της παραγράφου 5: α) Ως εκμαγείο ή μήτρα νοείται το προϊόν εκμάγευσης που μπορεί να παραχθεί είτε με τα χέρια είτε με ηλεκτρονικό τρόπο από ειδικό εκμαγέα, μόνο από το πρωτότυπο, β) ως μοντέλο νοείται το πρώτο αντίτυπο που παράγεται από την αρχική μήτρα, γ) ως μήτρα παραγωγής νοείται η μήτρα που παράγεται από το μοντέλο, δ) ως πιστό αντίγραφο νοείται το προϊόν που αναπαράγεται από τη μήτρα παραγωγής υπό την προαναφερθείσα έννοια και έχει τις ίδιες διαστάσεις, την ίδια πατίνα, φέρει δε με ακρίβεια αποτυπωμένες όλες τις φθορές του πρωτοτύπου. Το πιστό αντίγραφο φέρει πάντοτε τη σφραγίδα του Τ.Α.Π.Α., ε) ως αντίγραφο νοείται η οποιαδήποτε αναπαρασταση του πρωτοτύπου πέραν της καθοριζόμενης έννοιας του πιστού αντιγράφου. Δηλαδή, μπορεί να έχει διαφορετικές από το πρωτότυπο διαστάσεις, χρώμα, να μην αποδίδει αυστηρά τις λεπτομέρειες, ούτε τις φθορές ή να φέρει ακόμα και συμπληρώσεις. Η άδεια παραγωγής του χορηγείται από το Τ.Α.Π.Α. κατόπιν καταβολής τελών, στ) Ως εμπνευσμένες εφαρμογές νοούνται τα πάσης φύσεως χρηστικά ή διακοσμητικά αντικείμενα από τη θεματολογία των αρχαιολογικών χώρων, των μουσείων και των περιοδικών εκθέσεων, τα οποία κατασκευάζονται με προορισμό να πωλούνται στα πωλητήρια των μουσείων.

Άρθρο 61

Η Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης (εφεξής ΚΣΟΤ) είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και εντάσσεται στις ανώτερες Σχολές Καλλιτεχνικής Εκπαίδευσης. Η λειτουργία της διέπεται από τον ιδρυτικό της νόμο (Ν.342/1976, ΦΕΚ Α'138) και τον ν. 1158/1981 «Περί οργανώσεως και διοικήσεως σχολών Ανωτέρας Καλλιτεχνικής Εκπαιδεύσεως, Κρατικού Βραβείου Θεάτρου και καταργήσεως Άδειας Ασκήσεως Επαγγέλματος Ηθοποιού (ΦΕΚ Α'127).»

Σκοπός της είναι η εκπαίδευση και η δημιουργία επαγγελματιών της τέχνης του χορού, οι οποίοι θα εργαστούν ως χορευτές, χορογράφοι και καθηγητές χορού. Η επιλογή των φοιτητών γίνεται με υψηλά κριτήρια και διδάσκεται ένα πλήρες πρόγραμμα τεχνικών μαθημάτων και μαθημάτων θεωρητικής κατάρτισης σύμφωνα με αυστηρές προδιαγραφές.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιχειρείται ο εκσυγχρονισμός των διατάξεων που διέπουν την λειτουργία της Σχολής, προκειμένου να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης και να αναδειχθεί το σημαντικό έργο της Σχολής στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

α. Με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης ρύθμισης προστίθενται στο άρθρο 3 του Ν. 342/1976 (Πόροι της Σχολής) περιπτώσεις δ) έως ι), με τις οποίες προβλέπονται εναλλακτικές μορφές χρηματοδότησης της ΚΣΟΤ, προκειμένου ο φορέας να αντλήσει τους απαραίτητους πόρους για την λειτουργία της.

β. Με την παράγραφο 2 της προτεινόμενης ρύθμισης δημιουργείται νέο τμήμα στην ΚΣΟΤ, η «Ελληνική Ομάδα Χορού» (Hellenic Dance Company), η οποία λειτουργεί ήδη από το 2000 στους κόλπους της Σχολής. Στους σκοπούς της «Ελληνικής Ομάδας Χορού», περιλαμβάνονται ιδίως: i) Η ανάπτυξη, προαγωγή, προβολή και διάδοση του χορού, ii) η συγκρότησή μόνιμης χορευτικής ομάδας και η παρουσίαση έργων χορού και παραστατικής τέχνης, iii) η μελέτη, έρευνα και παρουσίαση έργων Ελλήνων και αλλοδαπών δημιουργών, iv) η εξοικείωση του κοινού με το χορό, v) Η αξιοποίηση του καλλιτεχνικού δυναμικού των αποφοίτων της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης, vi) Η σύσταση και λειτουργία εργαστηρίων και ομάδων χορού για την εκπαίδευση, εξειδίκευση νέων χορευτών, vii) η εξασφάλιση προϋποθέσεων για τη δημιουργία και ανάδειξη νέων χορογράφων.

γ. Με την παράγραφο 3 τροποποιείται το άρθρο 15 του Ν.342/1976 «Μεταπτυχιακά σπουδαί» με την καθιέρωση δύο μεταδιπλωματικών κύκλων επιμόρφωσης, έναν στην χορογραφία και έναν στη σκηνική εκτέλεση (performance), διάρκειας ενός έτους. Η επιλογή των συμμετεχόντων στα προγράμματα αυτά, θα γίνεται κατόπιν εξετάσεων, σε

μαθήματα που θα καθορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΣΟΤ ύστερα από εισήγηση του Συλλόγου των Καθηγητών της Σχολής. Δίνεται, έτσι η δυνατότητα σε ταλαντούχους αποφοίτους Σχολών Χορού της Ελλάδας να αποκτήσουν επαγγελματική εξειδίκευση στην Τέχνη του Χορού, αλλά και σε αποφοίτους Σχολών του εξωτερικού να παρακολουθήσουν υψηλών προδιαγραφών σεμινάρια χορού στην Ελλάδα, παρεχόμενα από μια Σχολή εγνωσμένου κύρους.

Παρέχεται, τέλος, εξουσιοδότηση στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΣΟΤ, μετά από εισήγηση του Συλλόγου των Καθηγητών της Σχολής, για έκδοση απόφασης με την οποία θα ρυθμιστούν τα ειδικότερα θέματα που αφορούν την διάρθρωση, την οργάνωση και την λειτουργία των ετήσιων κύκλων επιμόρφωσης της Σχολής.

Ρητά ορίζεται ότι η παραπάνω απόφαση θα εγκρίνεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού και δεν θα αποφάσεις δεν θα συνεπάγεται επιπρόσθετη δαπάνη σε βάρος των πιστώσεων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

δ. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 62 ορίζεται ότι με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΣΟΤ, η οποία εγκρίνεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, καταρτίζεται ο εσωτερικός κανονισμός της Ελληνικής Ομάδας Χορού, καθορίζεται και κατανέμεται κατά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα το απαιτούμενο προσωπικό για την εξυπηρέτηση των αναγκών της, ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με το σκοπό, τη λειτουργία, τη δραστηριότητα και την οργάνωση του Τμήματος αυτού, καθώς και κάθε συναφές ζήτημα ή αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την Ελληνική Ομάδα Χορού. Με όμοια απόφαση καταρτίζεται ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας της Κ.Σ.Ο.Τ.

Άρθρο 62

Με το άρθρο αυτό συνιστάται θέση διοικητικού-οικονομικού Διευθυντή στο Εθνικό Θέατρο και στο Εθνικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος με τριετή θητεία και αρμοδιότητες επί διοικητικών και οικονομικών θεμάτων, ενώ καταργείται η μία εκ των δύο θέσεων του αναπληρωτή διευθυντή που προέβλεπε το αρ. 3 παρ. 15 τελ. εδ. του Ν. 2273/1994. Στον Γενικό Διευθυντή ανατίθενται αρμοδιότητες, όπως η εποπτεία και ο συντονισμός των διοικητικών υπηρεσιών του Θεάτρου, η επίβλεψη της εκτέλεσης των αποφάσεων του Δ.Σ., των νόμων και του εσωτερικού κανονισμού. Ρητά προβλέπεται ότι ο Γενικός Διευθυντής ασκεί και τις αρμοδιότητες που του παραχωρεί με σχετική απόφασή του το Διοικητικό Συμβούλιο.

Μέχρι, σήμερα, η άσκηση των ως άνω αρμοδιοτήτων είχε ανατεθεί στον Καλλιτεχνικό Διευθυντή του Θεάτρου, με συνέπεια ο τελευταίος-πέραν του καλλιτεχνικού έργου- να επιφορτίζεται καθημερινά με τα ιδιαίτερος απαιτητικά καθήκοντα που συνάγεται η διοίκηση ενός πολιτιστικού οργανισμού, όπως το Εθνικό Θέατρο και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Η προτεινόμενη ρύθμιση υπαγορεύεται, κυρίως, από λόγους που αφορούν την πιο αποτελεσματική, εύρυθμη και ισόρροπη λειτουργία του φορέα (Εθνικού Θεάτρου και Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος).

Άρθρο 63

Με το άρθρο αυτό διαχωρίζονται οι αρμοδιότητες του καλλιτεχνικού διευθυντή (σχεδιασμός, οργάνωση και εκτέλεση καλλιτεχνικού έργου) από εκείνες του διοικητικού-οικονομικού διευθυντή (εποπτεία και συντονισμός όλων εν γένει των διοικητικών υπηρεσιών). Προς τούτο συνιστάται θέση διοικητικού-οικονομικού διευθυντή στην Εθνική Λυρική Σκηνή με τριετή θητεία και αρμοδιότητες επί διοικητικών και οικονομικών θεμάτων, ενώ καταργείται η μία εκ των δύο θέσεων του αναπληρωτή διευθυντή που προέβλεπε το αρ. 11 παρ. 15 τελ. εδ. του Ν. 2273/1994. Στον Γενικό Διευθυντή ανατίθενται αρμοδιότητες, όπως η εποπτεία και ο συντονισμός των διοικητικών υπηρεσιών της Ε.Λ.Σ., η επίβλεψη της εκτέλεσης των αποφάσεων του Δ.Σ., των νόμων και του εσωτερικού κανονισμού. Ρητά προβλέπεται ότι ο διοικητικός-οικονομικός διευθυντής ασκεί και τις αρμοδιότητες που του παραχωρεί με σχετική απόφασή του το Διοικητικό Συμβούλιο.

Μέχρι σήμερα η άσκηση των ως άνω αρμοδιοτήτων είχε ανατεθεί στον καλλιτεχνικό διευθυντή της Ε.Λ.Σ., με συνέπεια ο τελευταίος -πέραν του καλλιτεχνικού έργου- να επιφορτίζεται καθημερινά με τα ιδιαίτερος απαιτητικά καθήκοντα που συνεπάγεται η διοίκηση ενός πολιτιστικού οργανισμού, όπως η Ε.Λ.Σ..

Η προτεινόμενη ρύθμιση υπαγορεύεται, κυρίως, από λόγους που αφορούν την πιο αποτελεσματική, εύρυθμη και ισόρροπη λειτουργία της Ε.Λ.Σ. και αντιστοιχεί σε ρυθμίσεις που ισχύουν ή θα ισχύσουν για τα κρατικά Θέατρα, το Ελληνικό Φεστιβάλ και άλλους καλλιτεχνικούς φορείς.

Άρθρο 64

Με το άρθρο 64 επαναφέρεται σε ισχύ η αρχική ρύθμιση του Ν.2557/1997 (αρ. 2 του Ν.2557/1997, προ της τροποποίησής του από το αρ. 18 του Ν.3658/2008 (ΦΕΚ Α' 70), σύμφωνα με την οποία όργανα Διοίκησης του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Διευθυντής.

Άρθρο 65

Κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του κεφαλαίου II «*Ινστιτούτο Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (ΙΤΕ)* του άρθρου 14 του Ν. 1404/1983 (ΦΕΚ Α' 173) , όπως είχε αντικατασταθεί από την παράγραφο 5 του άρθρου 71 του ν. 1566/1985 , σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ. Ε5/3191/14.07.1990 Κ.Υ.Α., είχε παρασχεθεί στο ΙΤΕ η αρμοδιότητα να αποφαίνεται για την αναγνώριση ισοτιμίας των τίτλων σπουδών που χορηγούσαν οι Ανώτερες Δημόσιες και Ιδιωτικές σχολές καλλιτεχνικής εκπαίδευσης που διέπονταν από το ν. 1158/1981 προς τους τίτλους που χορηγούσαν τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, χωρίς αντιστοιχία προς υπάρχουσες κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα ειδικότητες των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Με το άρθρο 13, εδ. β', παρ. 25 του Ν.3149/03 (ΦΕΚ 141 Α') η ανωτέρω αρμοδιότητα του ΙΤΕ καταργήθηκε για τους τίτλους που αποκτήθηκαν μετά τις 10-06-2003, ήτοι μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 3149/03. Στην συνέχεια, με το άρθρο 19 του ν. 3328/2005, καταργήθηκε το ΙΤΕ, το δε ΔΟΑΤΑΠ που αντικατέστησε το ΙΤΕ δεν έχει, σύμφωνα με το ν. 3328/2005, αρμοδιότητα να χαρακτηρίζει την βαθμίδα εκπαίδευσης στην οποία ανήκει μια σχολή της ημεδαπής, ούτε να ισοτιμά πτυχία.

Με την παρούσα διάταξη επιχειρείται η αποκατάσταση της ίσης μεταχείρισης των διοικουμένων οι οποίοι, μολοντί είναι κάτοχοι του ίδιου τίτλου σπουδών ως προς το γνωστικό αντικείμενο, που χορηγήθηκε κατά το ίδιο χρονικό διάστημα από τον ίδιο εκπαιδευτικό φορέα, ωστόσο δεν απολαμβάνουν των ίδιων δικαιωμάτων, ιδιαίτερα όσον αφορά τον προσδιορισμό κατηγορίας για τους εργαζόμενους στο δημόσιο, την πρόσβαση στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση με την ιδιότητα του εκπαιδευτικού προσωπικού, την ένταξη σε προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών, την συμμετοχή σε κατατακτήριες εξετάσεις των Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι., κλπ.

Με τα άρθρα 66, 67 και 68 επιχειρείται ο εξορθολογισμός των διοικητικών και λειτουργικών στρεβλώσεων που επήλθαν μέσω του π.δ 104/2014 (ΦΕΚ Α' 171), του Οργανισμού του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Η Διεύθυνση Διαχείρισης Εθνικού Αρχείου, Τεκμηρίωσης και Προστασίας Πολιτιστικών Αγαθών δημιουργήθηκε από την συνένωση τριών ετερόκλητων διευθύνσεων. Αναλυτικότερα συγχωνεύθηκαν:

Η Διεύθυνση Εθνικού Αρχείου Μνημείων, με αρμοδιότητα την τήρηση και διαχείριση του Εθνικού Αρχείου Μνημείων, καθώς και του Ιστορικού Αρχείου της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας.

Η Διεύθυνση Τεκμηρίωσης και Προστασίας Πολιτιστικών Αγαθών με αρμοδιότητα την εκπόνηση και εφαρμογή συγκεκριμένων δράσεων για την καταπολέμηση του φαινομένου της παράνομης διακίνησης πολιτιστικών αγαθών.

Η Εφορεία Αρχαιοπωλείων και Ιδιωτικών Αρχαιολογικών Συλλογών, με αρμοδιότητα την εποπτεία του νομίμου εμπορίου πολιτιστικών αγαθών, καθώς και των Ιδιωτικών Συλλογών.

Από τις παραπάνω τρεις οργανικές μονάδες, η πρώτη δεν είχε καμία συνάφεια αντικειμένου με τις άλλες δύο.

Με την παρούσα ρύθμιση ενοποιούνται αποκλειστικώς οι οργανικές μονάδες με αντικείμενο την παράνομη και νόμιμη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, εξασφαλίζοντας την διασύνδεση και την άμεση ανταλλαγή πληροφοριών πχ για το ποιοι είναι νόμιμοι κάτοχοι, συλλέκτες κλπ. Συγκροτείται, συνεπώς, η Διεύθυνση Προστασίας Πολιτιστικών Αγαθών με δύο τμήματα:

α) Τμήμα τεκμηρίωσης και προστασίας πολιτιστικών αγαθών

β) Τμήμα εποπτείας ιδιωτικών αρχαιολογικών συλλογών και αρχαιοπωλείων

Η συγκρότηση αυτόνομης Διεύθυνσης για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών κρίνεται απολύτως απαραίτητη αφού:

Α) αποτελεί βασική κατευθυντήρια οδηγία διεθνών οργανισμών (UNESCO) αλλά και της ΕΕ για την αντιμετώπιση της αρχαιοκαπηλείας.

Β) η Ελλάδα τα τελευταία έτη κατέγραψε σαφή πρόοδο στον τομέα της αντιμετώπισης του φαινομένου της παράνομης διακίνησης πολιτιστικών αγαθών αλλά και στον επιτυχή επαναπατρισμό πολιτιστικών αγαθών. Η συνέχιση αυτής της πολιτικής αποτελεί βασική στρατηγική επιδίωξη του Υπουργείου.

Γ) οι τομείς της παράνομης διακίνησης αλλά και του ελέγχου του νομίμου εμπορίου απαιτούν συνεχείς και εντατικές συνέργειες, που εκφράζονται στην καθημερινή διοικητική πρακτική.

Δ) απαιτείται η συνεχής και δυναμική παρουσία της Ελλάδας στα διεθνή fora και συνέδρια, καθώς και η στενή παρακολούθηση των νομικών εξελίξεων στους συγκεκριμένους τομείς.

Συγχρόνως δημιουργείται η Διεύθυνση Εθνικού Αρχείου Μνημείων με δύο τμήματα:

Α) Το τμήμα Διαχείρισης Εθνικού Αρχείου Μνημείων και Αρχαιολογικού Κτηματολογίου.

Β) Το τμήμα Διαχείρισης Ιστορικού Αρχείου Αρχαιοτήτων και Αναστηλώσεων

Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η συγκρότηση ενός Εθνικού Αρχείου Μνημείων (τόσο για τα κινητά όσο και τα ακίνητα αλλά και τα άυλα μνημεία), ενώ η Διεύθυνση, έχοντας αποκτήσει σημαντική τεχνογνωσία στο σχεδιασμό και διαχείριση έργων πληροφορικής σε σχέση με τον πολιτισμό, αποκτά το σύνολο των αρμοδιοτήτων σχετικά με την εφαρμογή Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνίας στη διαχείριση του πολιτιστικού αποθέματος.

Η παρούσα ρύθμιση, αναγνωρίζοντας το νευραλγικό χαρακτήρα και την στρατηγική σημασία των επιμέρους τμημάτων της Διεύθυνσης Διαχείρισης Εθνικού Αρχείου, Τεκμηρίωσης και Προστασίας Πολιτιστικών Αγαθών, και αποσκοπώντας στην βελτιστοποίηση της λειτουργίας τους, προτείνει τη διάσπαση της υπερδιεύθυνσης σε δύο μικρότερες. Πρέπει να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη τροποποίηση δεν επιφέρει καμία αλλαγή στο συνολικό αριθμό των υπαλλήλων του Υπουργείου, δεδομένου ότι η θέση του προϊστάμενου της επιπλέον διεύθυνσης μπορεί να καλυφθεί από εσωτερική τροποποίηση του αριθμού των αρχαιολόγων άλλων διευθύνσεων (ή ακόμη και της υπό διάσπαση διεύθυνσης). Κατά συνέπεια, το δημοσιονομικό κόστος της συγκεκριμένης τροποποίησης, η οποία θα έχει σημαντικά διοικητικά οφέλη σε δύο κρίσιμους για την προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και τη διαχείριση του πολιτιστικού μας αποθέματος τομείς, περιορίζεται στο επίδομα ευθύνης που θα λαμβάνει ο προϊστάμενος της επιπλέον διεύθυνσης που δημιουργείται.

Άρθρο 69

Με τις παραγράφους 1,2 και 3 του άρθρου προτείνεται η τροποποίηση άρθρων του Οργανισμού του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού (π.δ. 104/2014). Ειδικότερα, προβλέπεται ότι, στη Γενική Διεύθυνση Υποστήριξης Αθλητισμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού το αυτοτελές Τμήμα Πληροφορικής Τομέα Αθλητισμού εφεξής, ασκεί επιπροσθέτως των αρμοδιοτήτων που ήδη έχει και τις αρμοδιότητες που έως σήμερα ασκούσε το αντίστοιχο Τμήμα του Τομέα Πολιτισμού (του άρθρου 49 παρ. 3 περ. γ' του π.δ.104/2014).

Άρθρο 70

Στον νόμο 3840/2010, που συμπλήρωσε τον νόμο 3614/2007 του ΕΣΠΑ 2007-2013, ειδικότερα δε στο άρθρο 10 παρ. 15, είχε αναγραφεί ρητά παράγραφος σχετική με τις αρχαιολογικές εργασίες στο πλαίσιο συγχρηματοδοτούμενων τεχνικών έργων τρίτων. Η νομοθετική αυτή πρόβλεψη αποτέλεσε τη νομική βάση σύναψης μνημονίων συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών του ΥΠΠΟΑ και των κυρίων των τεχνικών έργων, με αποτέλεσμα να επιλυθούν αναρίθμητα ζητήματα που ανέκυψαν στο πλαίσιο των έργων. Η συμπερίληψη

ανάλογης διάταξης και στο ν. 4314/2014, που αφορά στο νέο ΕΣΠΑ 2014-2020, κρίνεται επομένως απαραίτητη, προκειμένου να διασφαλιστεί η νομική εγκυρότητα σύναψης μνημονίων συνεργασίας, να διευκολυνθεί η έγκαιρη και αποτελεσματική υλοποίηση των συγχρηματοδοτούμενων πράξεων και να συνεχιστεί η απρόσκοπτη αντιμετώπιση ιδιότυπων ζητημάτων που προκύπτουν από την υλοποίηση των έργων, όπως συνέβαινε στις προηγούμενες προγραμματικές περιόδους.

Άρθρο 71

Με την προτεινόμενη στο άρθρο 71 ρύθμιση εξασφαλίζεται η συνέχεια των μισθώσεων των θεατρικών και κινηματογραφικών χώρων, είτε είναι θερινοί ή χειμερινοί είτε διατηρητέοι ή μη. Η ρύθμιση των μισθώσεων των θεάτρων και των κινηματογράφων συναρτάται και προς την συνταγματικά κατοχυρωμένη υποχρέωση της Πολιτείας για την προαγωγή της τέχνης. Είναι δεδομένο ότι οι κινηματογράφοι και τα θέατρα προσφέρουν στην πολιτιστική ζωή του τόπου. Λαμβάνοντας υπ' όψιν, την ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο που διανύει η χώρα, κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο να παραταθούν οι μισθώσεις των χώρων αυτών για τέσσερα (4) επιπλέον έτη ώστε να στηριχτούν τα θέατρα και οι κινηματογράφοι σε αυτή την κρίσιμη οικονομική συγκυρία.

Άρθρο 72

Με το άρθρο 8 του Ν.3905/2010 (ΦΕΚ Α' 219/23.12.2010) επιχειρήθηκε η θέσπιση ενός συστήματος ενίσχυσης της κινηματογραφικής παραγωγής από τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών έργων βάσει των ιδιαιτεροτήτων κάθε υπόχρεου. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή προέβλεπε ότι για την παραγωγή ελληνικών κινηματογραφικών έργων, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ίδιου νόμου.:

α) η ΕΡΤ.ΑΕ υποχρεούτο να διαθέτει κάθε χρόνο το 1,5% του ετήσιου κύκλου εργασιών της, στον οποίο συνυπολογίζονταν και τα έσοδα από τα ανταποδοτικά τέλη.

β) οι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί υποχρεούνταν να διαθέτουν κάθε χρόνο το 1,5% των ετήσιων διαφημιστικών εσόδων τους .

γ) Οι εταιρείες συνδρομητικής τηλεόρασης υποχρεούνταν να διαθέτουν κάθε χρόνο το 1,5% του ετήσιου κύκλου εργασιών τους.

Δ) Οι εταιρείες παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και νέων τεχνολογιών υποχρεούνται να διαθέτουν κάθε χρόνο το 1,5% του ετήσιου κύκλου εργασιών τους που προκύπτει από την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων μέσω διαδικτύου ή κινητής τηλεφωνίας (IPTV, VIDEO ON DEMAND).

Στους ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς δόθηκε η δυνατότητα να διαθέτουν μέχρι και το μισό του προς επένδυση ποσού ως διαφημιστικό χρόνο στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, προκειμένου να ενισχυθεί η διαφημιστική προβολή και προώθηση έργων χρηματοδοτούμενων ή μη χρηματοδοτούμενων από αυτό. Η δυνατότητα αυτή δόθηκε και στις εταιρείες συνδρομητικής τηλεόρασης με χρονικό όμως περιορισμό, ήτοι μέχρι το έτος 2014, ενώ από το έτος 2015 και μετά οι εταιρείες συνδρομητικής τηλεόρασης υποχρεούνται να διαθέτουν το σύνολο του 1,5 % του κύκλου εργασιών τους αποκλειστικά και μόνο για την παραγωγή κινηματογραφικών έργων, χωρίς ωστόσο να αιτιολογείται επαρκώς και χωρίς να προκύπτει κάποιος αντικειμενικός λόγος για την διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των δύο κατηγοριών υπόχρεων.

Με την παρούσα ρύθμιση απαλείφεται ο χρονικός αυτός περιορισμός και εξομοιώνονται οι δύο κατηγορίες υπόχρεων προκειμένου να συμβάλλουν ισομερώς στην ενίσχυση της ελληνικής κινηματογραφίας.

Άρθρο 73

Με την προτεινόμενη διάταξη καλύπτεται νομοθετικό κενό, παρέχεται δηλαδή με αυτό η εξουσιοδοτική διάταξη, προκειμένου να δημοσιεύεται στο Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως η σύνθεση και συγκρότηση του εκάστοτε Δ.Σ. του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος.

Άρθρο 74

Με τις διατάξεις του ν. 4373/2016 προβλέφθηκε μεταξύ άλλων η κατανομή οργανικών θέσεων μόνιμου και ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του προσωπικού του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, κατά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα.

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι υπάλληλοι που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, υπηρετούν σε υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού (Τομέας Πολιτισμού), οι οργανικές θέσεις των οποίων κατανεμήθηκαν στη Γενική Γραμματεία

Αθλητισμού κατά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα με τις διατάξεις των άρθρων 61 και 62 του ν. 4373/2016 (ΦΕΚ Α' 49/1.4.2016) και δεν έχουν μεταφερθεί στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, μεταφέρονται με τις θέσεις που κατέχουν και την ίδια σχέση εργασίας, κατόπιν έκδοσης σχετικής διαπιστωτικής πράξης του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, στις οικείες υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Άρθρο 75

Το άρθρο 75 προβλέπει την κατάθεση παραβόλου για υποβολή ένστασης κατά αποφάσεων που αφορούν σε πρόσληψη προσωπικού ορισμένου χρόνου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού που εξαιρείται από τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ. Η συγκεκριμένη διάταξη κρίνεται απαραίτητη λόγω του αυξημένου διοικητικού βάρους που δημιουργεί η εξέταση πολυάριθμων ενστάσεων για την κάλυψη κάθε θέσης εργασίας.

Άρθρο 76

Ο ν. 4229/2014 επέφερε σημαντικές αλλαγές στο αδειοδοτικό πλαίσιο για τα θέατρα, επιτρέποντας σε πολλά θέατρα να λειτουργήσουν νομίμως. Ωστόσο, παρατηρήθηκε ότι πολλά θέατρα που ήδη λειτουργούσαν νομίμως, ερμηνεύοντας εσφαλμένα τις διατάξεις του ν. 4229/2014, δεν προχώρησαν στην έκδοση των αδειών που προβλέπονται στο άρθρο 4 του ν. 4229/2014, υπολαμβάνοντας ότι δεν είχαν σχετική υποχρέωση. Τα θέατρα αυτά πρέπει να προσαρμοστούν στη νέα νομοθεσία, η οποία χαρακτηρίζεται από αυξημένα μέτρα ενεργητικής πυροπροστασίας. Ωστόσο, με δεδομένο ότι το προϊσχύον νομοθετικό πλαίσιο παρείχε σημαντικά εχέγγυα ασφαλείας για τους εργαζομένους στα θέατρα και το κοινό και λειτούργησε χωρίς πρόβλημα για αρκετές δεκαετίες, μπορεί να παρασχεθεί ένα εύλογο επιπλέον περιθώριο για την έκδοση των νέου τύπου αδειών. Με την παρ. 1 της προτεινόμενης διάταξης παρέχεται περίοδος προσαρμογής που καλύπτει μία ολόκληρη θεατρική περίοδο και δύο θερινές, δεδομένου ότι η διενέργεια των απαραίτητων εργασιών για την αδειοδότηση είναι δυνατή κατά τους θερινούς μήνες.

Θέατρα που ουδέποτε είχαν αδειοδοτηθεί πρέπει να λάβουν άδεια το συντομότερο δυνατόν και πάντως όχι αργότερα από την 31 Δεκεμβρίου 2016. Η περισσότερο χρονοβόρα διαδικασία από αυτές που απαιτούνται για την έκδοση των αδειών που προβλέπει ο ν. 4229/2014 είναι η διαδικασία για την έκδοση πιστοποιητικού πυροπροστασίας. Αυτό οφείλεται και στην ειδική τεχνική φύση αυτού του πιστοποιητικού, αλλά και στο σημαντικό όγκο εργασίας, με τον οποίον επιβαρύνεται η Πυροσβεστική Υπηρεσία. Για το λόγο αυτό με την παρ. 2 της προτεινόμενης διάταξης παρέχεται στα θέατρα η δυνατότητα για το μεσοδιάστημα μέχρι την 31 Δεκεμβρίου τα

θέατρα αυτά να δίνουν παραστάσεις υπό τους όρους που θα ίσχυαν για την έκδοση άδειας παράστασης (παρ. 3 του άρθρου 4 ν. 4229/2014). Με δεδομένη, όμως, την καθυστέρηση στην έκδοση πιστοποιητικού πυροπροστασίας, μπορεί να παρασχεθεί και η δυνατότητα λειτουργίας χωρίς την επιβολή διοικητικών κυρώσεων σε θέατρα, τα οποία έχουν καταρτίσει μελέτη πυροπροστασίας, έχουν συμμορφωθεί με αυτήν και η εξέτασή της εκκρεμεί από την Πυροσβεστική Υπηρεσία. Η πρόβλεψη για τη μη-επιβολή διοικητικών κυρώσεων στην παρ. 3 της προτεινόμενης διάταξης δεν έχει την έννοια της νομιμοποίησης των παραστάσεων αυτών, αλλά την ανάληψη της πλήρους ευθύνης από τον ιδιοκτήτη του χώρου και τον εκμεταλλευτή της παράστασης για την επέλευση βλάβης που θα συνδέεται με τυχόν πλημμελή μέτρα ασφαλείας και πυροπροστασίας.

Άρθρο 77

Ο Ν.4229/2014 ρύθμισε τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία για την αδειοδότηση χώρων συνάθροισης κοινού, στους οποίους μπορούν να δίνονται θεατρικές ή μουσικές παραστάσεις ή να παρουσιάζονται άλλες παρεμφερείς μορφές τέχνης, ιδίως οπτικοακουστικής. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του ως άνω νόμου προβλέφθηκε η διαδικασία μέσω της οποίας θα επανεξεταστεί και θα κωδικοποιηθεί συνολικά η νομοθεσία για τους χώρους θεάτρου, κινηματογράφου και λοιπών οπτικοακουστικών τεχνών, υποδεικνύοντας με αυτό τον τρόπο τον προσωρινό και μεταβατικό χαρακτήρα του Ν. 4229/2014. Πιο συγκεκριμένα, προβλέφθηκε η συγκρότηση επιτροπής από εκπροσώπους διαφόρων υπηρεσιών/υπουργείων και εκπροσώπων του χώρου του θεάτρου. Η συγκεκριμένη διάταξη, μολοντί αναφέρεται στην κωδικοποίηση και τροποποίηση συνολικά της νομοθεσίας για τους χώρους του θεάτρου, κινηματογράφου και λοιπών οπτικοακουστικών τεχνών, δεν προέβλεψε την συμμετοχή εκπροσώπων από το χώρο του κινηματογράφου στη διαδικασία τροποποίησης/κωδικοποίησης της σχετικής νομοθεσίας. Η προτεινόμενη διάταξη έρχεται να αποκαταστήσει αυτή την αβλεψία έτσι ώστε να υπάρχει μια ισορροπημένη εκπροσώπηση στην νομοπαρασκευαστική επιτροπή τόσο από το χώρο του θεάτρου όσο και από το χώρο του κινηματογράφου.

Για τον λόγο αυτό προστίθενται στη σύνθεση της επιτροπής τρία μέλη-εκπρόσωποι των τριών πιο αντιπροσωπευτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων στο χώρο του κινηματογράφου, ο εκπρόσωπος της Πανελλήνιας Ένωσης Αιθουσαρχών Κινηματογράφων, ο εκπρόσωπος της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου και Τηλεόρασης και ο εκπρόσωπος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Κινηματογράφου- Τηλεόρασης και Συναφών Κλάδων (Π.Ο.Ε.Κ.Τ.). Συγχρόνως από τη σύνθεση της επιτροπής αφαιρούνται τα δύο μέλη-εκπρόσωποι του χώρου του θεάτρου, ο εκπρόσωπος του Συλλόγου Ελλήνων Ηθοποιών (υπάρχει εκπροσώπηση του Σ.Ε.Η. στην Π.Ο.Θ.Α., εκπρόσωπος της οποίας συμμετέχει στην επιτροπή) και ο εκπρόσωπος της Ένωσης Χώρων Πολιτισμού Αθήνας (η Ένωση Χώρων

Πολιτισμού Αθήνας συμμετέχει στην Ένωση Μη Κερδοσκοπικών Θιάσων, η οποία επίσης έχει εκπροσώπηση στη συγκεκριμένη νομοπαρασκευαστική επιτροπή).

Άρθρο 78

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η σύσταση στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού- Τομέας Πολιτισμού και σε υφιστάμενους κλάδους οργανικών θέσεων μόνιμου προσωπικού ως εξής: ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού τριάντα (30) και ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων τριάντα (30). Η παρούσα ρύθμιση είναι αναγκαία για την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία των Γενικών Διευθύνσεων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού –Τομέας Πολιτισμού. Η πλήρωση των θέσεων αυτών εντάσσεται στον προγραμματισμό των προσλήψεων του έτους 2016.

Άρθρο 79

Το προεδρικό διάταγμα 457/1983 (Α' 174) δίνει τη δυνατότητα να οριστούν Διευθυντές και Καθηγητές ερασιτεχνικών σχολών χορού διπλωματούχοι αλλά και εμπειρικοί χορευτές ή χορογράφοι.

Σήμερα, η ρύθμιση αυτή, μετά από 32 χρόνια δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας καλλιτεχνικής εκπαίδευσης στο χορό, δεν υπάρχει ούτε ένας χορευτής ή χορογράφος ή καθηγητής χορού χωρίς δίπλωμα, ενώ αντιθέτως πολλοί είναι κάτοχοι μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών.

Αφ' ενός μεν η άνω διάταξη είναι αναχρονιστική και αντιεπιστημονική και αφ' ετέρου έχει γίνει «σκαλοπάτι» να καταστρατηγηθεί ο μεταβατικός σκοπός του νόμου, όταν ορισμένοι είχαν τη δυνατότητα να αποκτήσουν βεβαίωση 15 ετούς υπηρεσίας με διάφορους τρόπου και να ιδρύουν σχολές στις οποίες είναι οι ίδιοι καλλιτεχνικοί διευθυντές, χωρίς να τηρείται ούτε ο χρόνος ούτε καν η διδασκαλία, ενώ παράλληλα, επαναλαμβάνεται, παρακάμπτεται (νομιμοφανώς) η παρουσία καλλιτεχνικού διευθυντή σε σχολές με μη πτυχιούχους ιδιοκτήτες, κάτι που έχει επιπτώσεις και σε θέσεις απασχόλησης και στην ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

Για τους ανωτέρω λόγους προτείνεται η κατάργηση της ρύθμισης του εδαφίου 2 της παρ. 1 του άρθρου 5 του Π.Δ. 457/1983 (Α' 174), με σκοπό το υψηλότερο επιστημονικό επίπεδο και την διασφάλιση των θέσεων των καλλιτεχνικών διευθυντών, όπου είναι απαραίτητοι, την αποφυγή

περιπτώσεων καταστρατήγησης του νόμου αλλά και για λόγους δημοσίου συμφέροντος λόγω της ενασχόλησης με το χορό ατόμων (μαθητών) πολύ νεαρής ηλικίας.

Άρθρο 80

Η αντικατάσταση της εν λόγω παραγράφου προτείνεται προκειμένου να οριστεί η πόλη της Αθήνας ως έδρα του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών (Ε.Π.Κε.Δ), για λόγους φορολογικής τάξης, ενώ οι εγκαταστάσεις του Ε.Π.Κε.Δ. στους Δελφούς, όπως οι εγκαταστάσεις του Συνεδριακού Κέντρου, του Ξενώνα, του Υπαίθριου Θεάτρου Φρύνιχος και της Αίθουσας Πολλαπλών Χρήσεων, ορίζονται ως παράρτημά του.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των άρθρων 81 και 82 καταργούνται οι εισαγωγικές εξετάσεις μέσω της Επιτροπής του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού στις ιδιωτικές Ανώτερες Σχολές Δραματικής Τέχνης, διατηρούνται όμως οι απολυτήριες εξετάσεις, όπως ορίζεται στο ισχύον δίκαιο.

Η προτεινόμενη τροποποίηση κρίθηκε απαραίτητη προκειμένου να αποκατασταθεί η ισονομία μεταξύ των σπουδαστών των συναφών ιδιωτικών καλλιτεχνικών σχολών, όπως χορού και μουσικής.

Με το άρθρο 83 ορίζεται ότι η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και παραγγέλλεται η δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και η εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2014/26/ΕΚ	ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ
Άρθρο 2 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 2 παρ. 1
Άρθρο 2 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 2 παρ. 2
Άρθρο 2 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 2 παρ. 5
Άρθρο 2 παρ. 4 Οδηγίας	Άρθρο 2 παρ. 7
Άρθρο 3 περ. α, β- ε, στ, η-ιδ Οδηγίας	Άρθρο 3 περ. α, γ-στ, θ, ι-ιστ
Άρθρο 4 Οδηγίας	Άρθρο 11 παρ. 1
Άρθρο 5 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 11 παρ. 2
Άρθρο 5 παρ. 2 εδ. α' Οδηγίας	Άρθρο 12 παρ. 1 εδ. α'
Άρθρο 5 παρ. 2 εδ. β' Οδηγίας	Άρθρο 12 παρ. 1 εδ. ε'
Άρθρο 5 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 14
Άρθρο 5 παρ. 4 Οδηγίας	Άρθρο 12 παρ. 2
Άρθρο 5 παρ. 5 Οδηγίας	Άρθρο 12 παρ. 3
Άρθρο 5 παρ. 6 Οδηγίας	Άρθρο 12 παρ. 4
Άρθρο 5 παρ. 7 Οδηγίας	Άρθρο 12 παρ. 5
Άρθρο 5 παρ. 8 εδ. α' Οδηγίας	Άρθρο 12 παρ. 7 εδ. α'
Άρθρο 5 παρ. 8 εδ. β' Οδηγίας	Άρθρο 57 παρ. 3
Άρθρο 6 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 13 παρ. 1
Άρθρο 6 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 13 παρ. 2
Άρθρο 6 παρ. 4 Οδηγίας	Άρθρο 13 παρ. 3
Άρθρο 6 παρ. 5 Οδηγίας	Άρθρο 13 παρ. 4 εδ. α'
Άρθρο 7 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 15
Άρθρο 8 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 1
Άρθρο 8 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. α
Άρθρο 8 παρ. 4 εδ. α' Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. β
Άρθρο 8 παρ. 4 εδ. β' Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 9
Άρθρο 8 παρ. 5 περ. α Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. γ
Άρθρο 8 παρ. 5 περ. β Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. δ
Άρθρο 8 παρ. 5 περ. γ Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. ε
Άρθρο 8 παρ. 5 περ. δ Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. στ
Άρθρο 8 παρ. 5 περ. ε Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. η
Άρθρο 8 παρ. 5 περ. στ Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. θ
Άρθρο 8 παρ. 5 περ. ζ Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. ι
Άρθρο 8 παρ. 5 εδ. η Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. ια
Άρθρο 8 παρ. 5 περ. θ Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. ιβ
Άρθρο 8 παρ. 6 Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 3
Άρθρο 8 παρ. 7 Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 2 περ. ζ
Άρθρο 8 παρ. 8 εδ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 4
Άρθρο 8 παρ. 9 Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 5
Άρθρο 8 παρ. 10 Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 6
Άρθρο 8 παρ. 11 Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 7
Άρθρο 8 παρ. 12 Οδηγίας	Άρθρο 9 παρ. 8 εδ. α' και στ'
Άρθρο 9 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 10 παρ. 1 εδ. α'
Άρθρο 9 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 10 παρ. 2
Άρθρο 9 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 10 παρ. 3

Άρθρο 9 παρ. 4 Οδηγίας	Άρθρο 10 παρ. 4 περ. α, β και γ
Άρθρο 9 παρ. 5 Οδηγίας	Άρθρο 10 παρ. 6
Άρθρο 10 Οδηγίας	Άρθρο 31
Άρθρο 11 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 17 παρ. 1 εδ. α'
Άρθρο 11 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 17 παρ. 2
Άρθρο 11 παρ. 4 Οδηγίας	Άρθρο 17 παρ. 3
Άρθρο 11 παρ. 5 Οδηγίας	Άρθρο 17 παρ. 4
Άρθρο 12 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 18 παρ. 2
Άρθρο 12 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 18 παρ. 1
Άρθρο 12 παρ. 3 εδ. α Οδηγίας	Άρθρο 18 παρ. 3 εδ. α
Άρθρο 12 παρ. 3 εδ. β Οδηγίας	Άρθρο 18 παρ. 5
Άρθρο 13 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 19 παρ. 2
Άρθρο 13 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 19 παρ. 3
Άρθρο 13 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 19 παρ. 4
Άρθρο 13 παρ. 4 Οδηγίας	Άρθρο 19 παρ. 5 εδ. α
Άρθρο 13 παρ. 5 Οδηγίας	Άρθρο 19 παρ. 6
Άρθρο 13 παρ. 6 Οδηγίας	Άρθρο 19 παρ. 7
Άρθρο 14 Οδηγίας	Άρθρο 20
Άρθρο 15 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 21 παρ. 1
Άρθρο 15 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 21 παρ. 2
Άρθρο 15 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 21 παρ. 2 και παρ. 3
Άρθρο 16 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 22 παρ. 1
Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. α και β Οδηγίας	Άρθρο 22 παρ. 3
Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. γ έως ε Οδηγίας	Άρθρο 23 παρ. 1
Άρθρο 16 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 22 παρ. 4 εδ. α' και β'
Άρθρο 16 παρ. 4 Οδηγίας	Άρθρο 22 παρ. 5
Άρθρο 17 Οδηγίας	Άρθρο 24 παρ. 1 εδ. α και β
Άρθρο 18 Οδηγίας	Άρθρο 25
Άρθρο 19 Οδηγίας	Άρθρο 26
Άρθρο 20 Οδηγίας	Άρθρο 27 παρ. 1
Άρθρο 21 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 28 παρ. 1, περ. α-γ, ε-ια
Άρθρο 21 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 28 παρ. 2
Άρθρο 22 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 29 παρ. 1
Άρθρο 22 παρ. 3 Οδηγίας	Άρθρο 29 παρ. 2
Άρθρο 22 παρ. 4 Οδηγίας	Άρθρο 29 παρ. 3
Άρθρο 24 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 33 παρ. 1
Άρθρο 24 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 33 παρ. 3
Άρθρο 25 Οδηγίας	Άρθρο 34
Άρθρο 26 Οδηγίας	Άρθρο 35
Άρθρο 27 παρ. 1-3 Οδηγίας	Άρθρο 36 παρ. 1 -3
Άρθρο 27 παρ. 4 Οδηγίας	Άρθρο 36 παρ. 4 εδ. α
Άρθρο 27 παρ. 5 Οδηγίας	Άρθρο 36 παρ. 5
Άρθρο 28 Οδηγίας	Άρθρο 37 παρ. 1-3
Άρθρο 29 Οδηγίας	Άρθρο 38
Άρθρο 30 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 39 παρ. 1 εδ. α

Άρθρο 30 παρ. 2-6 Οδηγίας	Άρθρο 39 παρ. 2-6
Άρθρο 31 Οδηγίας	Άρθρο 40 εδ. α'
Άρθρο 32 Οδηγίας	Άρθρο 41 παρ. 2
Άρθρο 33 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 42 παρ. 1
Άρθρο 33 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 42 παρ. 4
Άρθρο 34 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 44 παρ. 1
Άρθρο 34 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 44 παρ. 2
Άρθρο 35 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 22 παρ. 6 και 7 και άρθρο 45
Άρθρο 35 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 46
Άρθρο 36 παρ. 1 Οδηγίας	Άρθρο 3 περ. ιζ
Άρθρο 36 παρ. 2 Οδηγίας	Άρθρο 43 παρ. 1
Άρθρο 36 παρ. 3 εδ. α και β Οδηγίας	Άρθρα 47 - 53
Άρθρο 37 Οδηγίας	Άρθρο 54
Άρθρο 42 Οδηγίας	Άρθρο 55
Παράρτημα Οδηγίας	Άρθρο 30

Αθήνα, 16 Ιουνίου 2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΑΛΗΣ

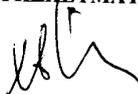
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

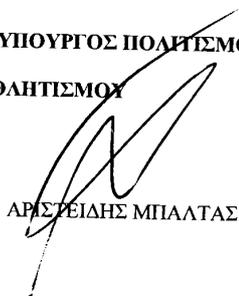
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

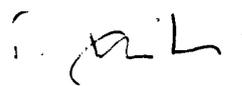
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

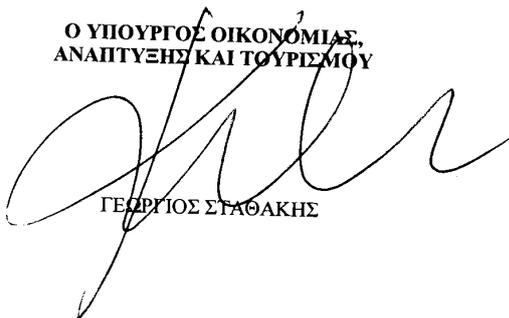
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ